

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 35

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 26 d'abril de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 6331/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Rafael Nadal i Homar, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de la via verda Manacor-Artà. [1967](#)
 - 2) RGE núm. 6337/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a clàusules socials en les contractacions públiques. [1968](#)
 - 3) RGE núm. 6332/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes d'infraestructures i equipaments de l'Escola d'Arts d'Eivissa. [1969](#)
 - 4) RGE núm. 6328/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a davallada del sector de la construcció a les Illes Balears. [1970](#)
 - 5) RGE núm. 6338/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a transferència de les residències de Can Blai i Sa Serra. [1971](#)
 - 6) RGE núm. 6322/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a empreses de cotxes de lloguer. (Ajornada) [1972](#)
-
-

7) RGE núm. 6329/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retallades previstes en el Pla econòmicofinancer.	1972
8) RGE núm. 6330/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pintades en contra del turisme. (Ajornada)	1974
9) RGE núm. 6333/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a despesa sanitària per habitant prevista per a aquesta legislatura.	1974
10) RGE núm. 6314/16, complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 6359/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a lloguer de vacances d'habitatges a blocs plurifamiliars. (Ajornada)	1975
11) RGE núm. 6336/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a substitucions en el servei d'ib-salut.	1975
12) RGE núm. 6335/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a condicions laborals del <i>handling</i>	1976
13) RGE núm. 6313/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a documents de sol·licituds de places escolars.	1977
14) RGE núm. 6321/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nous impostos.	1979
15) RGE núm. 6600/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de les polítiques del Govern en la creació de llocs de feina.	1980
II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6339/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a venda ambulants.	1981
III. MOCIÓ RGE núm. 6269/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a foment del teixit industrial de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1082/16.	1987
IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 3283/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig a les manifestacions d'enaltiment d'Arnaldo Otegi.	1996
V. Compareixença de la presidenta del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre la remodelació del Govern efectuada recentment, escrit RGE núm. 5741/16, del Grup Parlamentari Popular.	2007
VI. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades sobre el règim d'incompatibilitats de la Sra. Maria Tania Marí i Marí.	2030

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom. Abans de començar el plenari voldria manifestar el condol de la cambra al vicepresident Sr. Vicenç Thomàs per la mort del seu pare.

A continuació passarem al primer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 6331/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Rafael Nadal i Homar, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de la via verda Manacor-Artà.

Primera pregunta, RGE núm. 6331/16, relativa a manteniment de la via verda Manacor-Artà, que formula el diputat Sr. Rafael Nadal i Homar, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Rafael Nadal.

EL SR. NADAL I HOMAR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputats i senyors diputades. El novembre de 2014, durant el govern del Partit Popular, es va inaugurar la via verda que va de Manacor fins a Artà. Va ser una infraestructura molt ben acollida pels habitants d'aquella comarca, però un any després ja hi va haver bastants queixes respecte de la falta de manteniment, per la brutor i perquè a més hi havia gran quantitat d'arbres que s'havien sembrat secs i mal cuidats. Recentment, fa devers un mes, aquestes queixes es varen tornar a repetir pels mateixos motius, i és així que, Sr. Conseller, li voldria demanar a veure si ens podria informar quin tipus de manteniment es du a terme en aquesta via i amb quina freqüència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. Nadal, per aquesta pregunta. El tipus de manteniment és el que està fixat en els plecs de condicions amb els quals es va adjudicar aquest manteniment, i que es va fer, juntament amb l'adjudicació de l'obra, amb el posterior manteniment. Per tant el que nosaltres feim és realitzar i fer el seguiment d'allò que vostès van contractar, i no va ser precisament el millor model de contracte, perquè van fraccionar l'actuació del manteniment en cinc trams diferents, per tant hi ha cinc empreses diferents que estan fent el manteniment de la via verda, amb les dificultats de descoordinació que açò moltes vegades suposa i amb un cost afegit que tampoc no té gaire lògica, fins a 150.000 euros per al manteniment a cinc empreses diferents que fan una feina igual a trams que són diferents.

El que feim ara és posar ordre a tot açò, feim el seguiment del contracte, però el plec de condicions és el que vostès van fixar i la contractació, la que vostès van deixar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Rafael Nadal.

EL SR. NADAL I HOMAR:

La veritat és que aquesta resposta no em sorprèn, perquè vostès tenen sempre el mal costum de donar la culpa al Partit Popular. Ja fa quasi un any que governen, i si aquest tipus de contracte no els agrada l'haguessin pogut canviar. El que és cert és que es va firmar un contracte de manteniment l'abril de 2015, vostès ara l'han renovat, dia 14 d'abril de 2016, per una quantia de 65.789 euros, i el que crec és que si tenguessin una mica de dignitat, després del despropòsit que va suposar aquell intent en el passat pacte de progrés de fer arribar el tren fins a Artà, el que es preocuparien seria de fer un manteniment correcte d'aquesta via, perquè aquesta via jo li puc dir que, com que la conec, vostè possiblement no la conegui, però jo fa tres setmanes que hi vaig anar i puc dir que aquestes queixes dels usuaris són totalment justificades. Dissabte passat em vaig preocupar de tornar-hi, i sí que és vera que havien fet una rentada de cara, però li he de dir que concretament en el tram entre Son Carrió i Son Servera, que el vaig fer íntegrament, encara així i tot hi havia herbes altes i no s'havien dignat arreglar-les.

El que he dit, si tenguessin una mica de dignitat es preocuparien de fer aquest manteniment perquè és responsabilitat seva. Vostès ja fa deu mesos que governen i crec que s'haurien de preocupar d'aquest tema. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Parlem de projectes ferroviaris dels que van executar la legislatura passada i feim el recorregut, i l'únic projecte ferroviari de millora és una via verda que no té res a veure amb el tren. Açò són els projectes que van fer vostès per millorar els serveis ferroviaris? Aquí és on vostès ens demanen dignitat? Home, siguem un poquet seriosos. No es van preocupar per res durant quatre anys per posar en millora el servei ferroviari, i ara tenim problemes de manera reiterada per una falta d'atenció a les inversions i a la millora d'aquests sistemes ferroviaris.

(Remor de veus)

Miri, precisament, precisament el concurs que es va adjudicar quan vostès hi eren acaba l'octubre de 2016, d'enguany; estam preparant un nou plec de condicions que resoldrà els problemes a què vostè fa referència, que partirà de l'adjudicació d'un sol concurs on hi haurà tota la via verda i on evidentment es milloraran totes les coses. En aquest sentit estam fent feina i, insistim, estam a sobre de les cinc empreses, els deim fil per randa i feim el seguiment de tots els contractes, de cada un d'ells. Si vostès ho van deixar tan malament

nosaltres ara ens n'hem de responsabilitzar, i està bé que els ciutadans també sàpiguen quines van ser les seves equivocacions. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.2) Pregunta RGE núm. 6337/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a clàusules socials en les contractacions públiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE 6337/16, relativa a clàusules socials en les contractacions públiques, que formula la diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. *Bon dia a tothom*. Desde el Govern la contratación pública no puede ser considerada como un fin en si mismo, sino que debe ser visualizada como una potestad o herramienta jurídica al servicio de los poderes públicos para el cumplimiento efectivo de sus fines o sus políticas públicas, es decir, que la contratación puede y debe ser una técnica que permita conseguir objetivos sociales, ambientales, de investigación... En la comisión de los mismos comportan una adecuada comprensión de cómo deben canalizarse los fondos públicos.

Esto significa que los contratos públicos no constituyen exclusivamente un medio de abastecerse de materias primas o de servicios en las condiciones más ventajosas para la administración, sino que en la actualidad, a través de la contratación pública, los poderes públicos realizan una política de intervención en la vida económica, social y política de la comunidad, y sobre todo en la etapa de crisis en que estamos ahora mismo. No podemos negar la importancia de la contratación pública, por lo tanto, desde un punto de vista cuantitativo -supone alrededor del 16% del PIB español-, como cualitativo -realiza las principales obras, servicios e infraestructuras-, lo que la convierte en un instrumento a través de la cual poder orientar la política económica.

Los criterios sociales y medioambientales vienen admitidos y fomentados por las instituciones comunitarias entendiendo que en modo alguno restringen o limitan la libre competencia, sino que suponen una adecuada regulación de la misma. No por ello el mismo govern ha llegado en algunas legislaturas a abusar de la contratación pública, llegando incluso a realizar ruinosas contrataciones en las que paradójicamente los mayores perjudicados eran las arcas públicas y los trabajadores propios de esas contrataciones. Algunos de estos casos siguen sin una solución clara ahora mismo -casos como los trabajadores de IB3, la futura explotación del *Palau de Congressos*, el servicio de ambulancias...-, por lo que preguntamos: ¿Cuándo piensa obligar el Gobierno de las Illes Balears a que las empresas que trabajen para la administración pública hayan de asumir cláusulas sociales que velen por la ocupación de calidad?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Sra. Seijas, yo creo que este es un gobierno comprometido con el empleo de calidad. Además estamos precisamente en una semana donde se celebra eso: hace 130 años este domingo que se celebra el primero de mayo, donde la triple 8 -8 horas de trabajo, 8 horas de descanso y 8 horas de ocio- vuelve a estar plenamente de actualidad, porque está tan lejos, pero también lo tenemos tan cerca en el tiempo, y es un gobierno que está comprometido con el empleo de calidad desde el primer momento. Porque para nosotros el cómo importa, en este sentido; por tanto mejoramos la calidad de la contratación. Buscaremos que los salarios mejoren, que la competitividad y la productividad de nuestras empresas también se basen en una mejora de los servicios también en base a la calidad que tienen de sus contrataciones, un empleo digno y de calidad en todos los ámbitos.

Por eso hemos hecho un plan de lucha contra la explotación laboral, por eso estamos haciendo un pacto por la competitividad y la calidad en el empleo. Por eso desde la administración pública también se ha empezado a dar ejemplo, se devuelven derechos; por eso se mejoran las condiciones de los trabajadores como del SOIB, que hoy, por lo que veo, ya no se nos pregunta; por eso el gobierno invierte en empleo: ha pasado el SOIB de tener un presupuesto de 40 millones a más de 63 millones de euros, donde un tercio se destina a políticas de formación, digan lo que digan. Es un gobierno que por tanto tiene como uno de sus principales retos la calidad de la contratación, la calidad de la contratación también en lo que se refiere a la contratación pública.

Está dentro de los *acords pel canvi*, es uno de los acuerdos principales; es uno de los acuerdos que estamos trabajando cinco consellerías de forma transversal de este govern, y es uno de los acuerdos que mañana presentaremos públicamente. Será uno de los grandes avances de esta legislatura porque estamos de acuerdo en lo que ha señalado usted, por eso mañana presentaremos las cláusulas sociales, con todos los avances que eso supondrá, para la calidad en el empleo, también de los trabajadores de las contrataciones, es un empleo que cree en la calidad del empleo, que cree en la mejora de los salarios, que cree en la mejora de la productividad, en base a esa mejora de los servicios; por eso mañana lo presentaremos y empezaremos también a dar ejemplo desde la administración pública.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Negueruela, yo confío en lo que usted está comentando y que se lleve a cabo, por eso instamos al Govern que actúe con valentía, necesitamos impulsar un empleo de más calidad en estas islas, más diversificado, más meritocrático y sobre todo más justo.

Y a mí me daría muchísima tranquilidad que en los pliegos de condiciones de la administración pública, uno de los requisitos, que empresas que no cumplan estas cláusulas sociales, sea un motivo para rechazar su oferta y que realmente todas aquellas empresas que no respeten a los trabajadores, pues que vean limitada su contratación con la administración.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sí, se están ultimando los detalles, mañana se presentan públicamente las cláusulas sociales. Lo que sí le puedo avanzar es que frente a un modelo de contratación basado en el precio, basado en reducir derechos de los trabajadores, que era el modelo del Partido Popular, utilizando todos los mecanismos que la reforma laboral daba para ello, sin intentar intervenir lo más mínimo como ha señalado usted, mañana presentaremos un objetivo mucho más ambicioso, que ponga la calidad y los derechos de los trabajadores en primer lugar.

I.3) Pregunta RGE núm. 6332/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes d'infraestructures i equipaments de l'Escola d'Arts d'Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 6332/16, relativa a problemes d'infraestructures i equipaments de l'Escola d'Arts d'Eivissa, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sara Ramon.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, diputats i diputades. La passada legislatura es varen construir nou centres educatius per a Eivissa molt necessaris, però és necessari i imprescindible continuar construint nous centres educatius a l'illa. L'Escola d'Arts és la gran oblidada, du 20 anys a Can Cifre, on ja hi va passar de forma provisional, necessita classes en condicions i adaptades a la docència que s'hi imparteix, aules grans, tallers, cafeteries, biblioteca, ... i creim que ara ja ha arribat el seu torn.

Quines previsions té el Govern de les Illes Balears per donar solució als problemes dels equipaments d'infraestructures?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, moltes gràcies per aquesta pregunta, estic encantant que me la faci per moltes raons. La setmana passada jo vaig visitar l'Escola d'Arts i Oficis, que per cert feia més de deu anys que cap conseller no visitava el centre, i vaig tenir l'oportunitat de tenir una reunió clara amb l'equip directiu. I també li vull dir que des de principis del mes de gener d'enguany, es va licitar una obra per fer reformes necessàries a l'Escola d'Arts i Oficis per la quantitat de 162.000 euros, que és una primera passa, evidentment no resol tots els problemes, però és una primera passa.

A més li vull recordar que les anteriors reformes que es varen fer en aquest centre es varen fer per governs de pacte de progrés, la qual cosa vol dir que hi ha una preocupació per part d'aquest govern, dels governs progressistes, a l'hora de donar resposta no només a la construcció de centres, sinó també a la seva reforma, un dels punts febles que trobam quan anam a visitar els centres de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sara Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies. Bé, que no s'hagi visitat no vol dir que no s'hagi estat damunt aquest problema i que la reforma de 160.000 crec que ja es va deixar la passada legislatura.

Bé, durant la passada legislatura vàrem estudiar diverses opcions de trasllat per donar-li una millor ubicació i pagar-li aules més òptimes a aquests 208 alumnes de l'Escola d'Arts. Després de diverses converses entre la delegada d'Educació i els afectats, una de les solucions que es va deixar damunt la taula és que l'Escola d'Arts s'ubicàs al futur IES Eivissa, com vostè sap, molt necessari. D'aquesta manera solucionaríem dos problemes, un problema el de l'escolarització a Vila, que com sap és molt greu i un altre el de l'Escola d'Arts. Seria un nou espai, es podrien adaptar els projectes a les necessitats reals i no fer només reformes.

A l'altre plenari, el conseller va dir que ja tenien el Pla d'infraestructures, però que ara estudiaven el finançament. Bé, durant una visita a Eivissa, el conseller va dir que l'Escola d'Arts passaria a Sa Coma. Aquesta afirmació va sorprendre al director, que ni coneixia aquesta afirmació, ni tampoc no va ser convidat a aquesta visita. Vull dir que aquest és el diàleg que vostès proclamen. A la darrera que va venir, va dir que no sabia si es traslladaria o no es traslladaria.

Jo li pregunt a què ve aquest canvi d'opinió, si s'està improvisant, si existeix aquest pla. I dir-li que bé, que duen deu mesos, que la gent de les illes vol conèixer els projectes i que ens respon amb respostes ambigües, que no concreten ni comprometen a res.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Sara Ramón, està mal informada vostè. Quan vaig anar a Eivissa fa un parell de setmanes, el Consell d'Eivissa va proposar la possibilitat que l'Escola d'Arts i Oficis es pogués traslladar a Sa Coma. Nosaltres vàrem dir que ho estudiariem, però això va ser una proposta després d'una reunió amb ells. Per tant, no hi havia cap decisió. I nosaltres vàrem dir que per prendre una decisió havíem de parlar evidentment amb l'Escola d'Arts i Oficis.

La setmana passada, després d'aquesta visita a la direcció, a la qual vàrem parlar de tots els problemes, de les infraestructures, d'equipaments, de perfil de places, etc., l'horabaixa també vàrem fer una visita amb l'equip directiu de l'Escola d'Arts i Oficis a Sa Coma, per veure exactament les possibilitats que hi ha de dur a terme aquest trasllat de l'Escola d'Arts i Oficis a Sa Coma.

A partir d'aquesta visita vàrem concretar que hi hauria un grup de treball format per la Conselleria d'Educació, el Consell Insular d'Eivissa i l'Escola d'Arts i Oficis, per tal de, conjuntament, de forma dialogada, de forma realment consensuada, dur a terme un projecte clar que doni resposta definitivament a les necessitats que té l'Escola d'Arts i Oficis.

Per tant, aquí no hi ha ni improvisació, ni hi ha manca de diàleg, simplement hi ha una feina seriosa perquè les coses en educació no s'improvisen, les coses s'han de fer seriosament perquè no es pot fer una cosa i realment saber cap on anam. Aquesta és la solució que nosaltres plantejam i és una solució que farem conjuntament -torn repetir- amb l'Escola d'Arts i Oficis i amb el Consell Insular d'Eivissa. Aquesta és la nostra forma de fer política i no la d'altres grups polítics.

I.4) Pregunta RGE núm. 6328/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a davallada del sector de la construcció a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 6328/16, relativa a davallada del sector de la construcció a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sra. Presidenta. Buenos días a todos. El sector de la construcción y sus actividades auxiliares llevaban tres años consecutivos de crecimiento en Baleares. El año 2013 creció un 11%, el 2014 un 29% y el 2015 un 48%. Un crecimiento fundamentado en la rehabilitación y en la mejora de la calidad de las empresas turísticas y comerciales de nuestras islas. Pero de golpe, los datos de los visados de los dos primeros meses del 2016 suponen un fuerte frenazo en esta tendencia, si lo

comparamos con el mismo periodo del año anterior. Y el sector turístico baja un -27,8; el sector comercial e industrial sufre una bajada de un 40% y una bajada global del 12,1%.

Por eso le preguntamos al *conseller de Treball, Comerç i Indústria* qué valoración hace el Gobierno de estos datos.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Presidenta. Sr. Lafuente, ustedes es cierto que de vez en cuando traen datos aquí para hablar en un sentido y en otro. Hace meses que no escuchamos los datos intermensuales que habían descubierto de paro, porque ahora empiezan a ser positivos, hoy traen otros que parece que quieren que la economía vaya mal, pero no va mal, Sr. Lafuente.

El sector de la construcción, como todos los demás sectores, participa de la expansión general de la economía actual. En 2015 el VAP del sector aumenta un 4,2 de forma interanual. La variación interanual desde el mes de julio, que es desde que se formula la pregunta hasta la fecha actual, se incrementa un 17,1%. Eso supone un incremento del presupuesto similar y un incremento de casi el 65% en número de viviendas. Por tipología, la construcción destinada a industria es la que más crece, un +39%; residencial y turismo un 28% y un 19,5%, respectivamente. El número de presupuestos de obra aumenta un 47% desde julio, un 17% los relacionados con el turismo. Según el Ministerio de Fomento, el presupuesto de la licitación oficial, un 4,7 se incrementa, gracias a que la edificación se ha incrementado en un 42%. Según la Patronal de la Construcción Nacional (SEOPAN), el presupuesto de licitación oficial para el mismo periodo, un 28,3%; la edificación un 31; la obra civil 27%.

El número de empresas del sector de la construcción, según el DIRCE, presentado por el IBESTAT se ha incrementado un 3,3% respecto al año anterior. La rama donde más crece el número de empresas, es la de actividades de la construcción especializada, más de un 4,7%. El número de centros de trabajo también se incrementa, concretamente el 9,2%. El aumento tiene lugar en todas las actividades ligadas a la construcción de edificios, un 9,5 en más de centros de trabajo; construcción especializada 9,1; ingeniería civil un 3,5.

Y, por último, los datos de afiliación a la Seguridad Social desde julio de forma crece un 10,5%, pero si lo vemos de enero a marzo de 2016 aumenta un 8,6% y créame, Sr. Lafuente, si aumenta el empleo aumentan las obras, las empresas no contratarían trabajadores si no tuviesen obras. Por tanto, si contratan más es que hay más obras, sigue habiendo actividad económica frente al uso de los datos que ustedes presentan hoy.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Conseller. Mire, los datos y la voz de alarma sobre esta cuestión, lo digo porque usted utiliza datos de julio a diciembre o de julio a enero. Los datos salían publicados la semana pasada y son los datos visados del Colegio Oficial de Arquitectos y dados por la patronal de Baleares. Está aquí, haga el favor de leer estos datos porque, claro, si usted coge y compara datos diferentes, pues, evidentemente son datos diferentes.

Yo ya le he dicho, el año 2015 creció un 48% el sector de la construcción y evidentemente el empleo, pero los datos son de la Asociación Patronal de la Construcción y la propia Asociación Patronal de la Construcción le dice que se ponen en peligro entre 10.000 y 15.000 puestos de trabajo, entre 10.000 y 15.000 puestos de trabajo, se lo está diciendo la Patronal de la Construcción.

El empleo y la riqueza la crean el sector privado, la crean las pequeñas y medianas empresas y el sector de la construcción es un sector muy dinámico para crear empleo y también muy dinámico o rápidamente puede destruir empleo si las decisiones son equivocadas. Vamos a tener una temporada turística positiva, no gracias a los aciertos del Govern sino gracias a las dificultades que pasa nuestra competencia. Sería una buena ocasión para que un gobierno inteligente mantuviese incentivos en la construcción con la modernización del sector turístico, pero van ustedes y los quitan los incentivos que hay, y las decisiones políticas no son neutras y empezamos a ver los resultados: la modificación de la Ley del suelo, la modificación de la Ley agraria, la subida de la presión fiscal, el incremento del déficit. Y lo que va a pasar, precisamente, es que sus malas políticas las va a tener que empezar a sufrir la gente, sus errores políticos y la eliminación de los incentivos a la construcción, más pronto o más tarde...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Lafuente, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sr. Lafuente, lo que es contradictorio es que traiga los datos buenos son gracias a ustedes y los datos malos nuestros. Es contradictorio, los datos buenos también serán de este gobierno que hace unas políticas que siguen aumentando la

contractación. Le he dicho los datos de enero a marzo en materia de contractación, aumenta en el sector de la construcción, aumenta la contractación, por tanto, no corren riesgo como usted ha dicho y le puedo volver a dar los datos, pero el indicador de confianza empresarial de 2016, del trimestre de 2016, también es positivo. Un 80,5 de los empresarios encuestados en el sector de la construcción tiene expectativas favorables...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

... por tanto, ellos también confían ...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 6338/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a transferència de les residències de Can Blai i Sa Serra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 6338/16, relativa a transferència de les residències de Can Blai i Sa Serra, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, diputades. Treballadors i treballadores de la cambra i públic que avui ens visita.

Durant aquestes últimes setmanes la residència de Sa Serra d'Eivissa ha estat notícia, i no precisament bona. Les denúncies presentades pels familiars d'alguns usuaris han fet saltar les alarmes sobre el funcionament d'aquest centre. Encara que la residència de Sa Serra és de titularitat pública i depèn d'una fundació adscrita al Govern, la seva gestió va ser adjudicada en la passada legislatura a una empresa privada, Novaedat Manacor, que gestiona residències similars a Mallorca i a València.

Segons ha declarat vostè, Sra. Santiago, sembla que ha comunicat a Novaedat que no renovaria el contracte ni es faria una nova licitació per gestionar aquesta residència. Com també sap vostè molt bé, ja el 2007 va caldre rescatar Can Blai a Eivissa, la gestió de la qual portava l'empresa ASER, que també va donar una mala atenció als interns.

Per això li preguntem el següent, quina fórmula pensa el Govern utilitzar per calcular una dotació suficient per traspassar al Consell d'Eivissa la gestió de les residències de majors de Sa Serra i Can Blai? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes les persones presents a la sala. Com vostè ha dit, efectivament, Sa Serra ha tengut durant pràcticament tota la gestió des de l'any 2014 i part de 2015 moltes queixes per part dels familiars de mal funcionament. Nosaltres varem fer el seguiment d'aquest contracte, l'empresa compleix amb el contracte, però no amb les ràtios del que seria la totalitat de la residència. Nosaltres tenim setanta places concertades, o setanta places públiques, i vint privades. Això és una responsabilitat del consell insular que té la funció de supervisió.

Amb relació a la pregunta que vostè em fa, nosaltres ja hem arribat a un acord amb el Consell d'Eivissa amb l'objectiu que sigui l'1 de gener de 2017 que Can Blai i Sa Serra passin a ser gestionades de nou pel consell insular i Can Raspall quedi com a gestió del Govern de les Illes Balears.

La fórmula que utilitzarem serà la que coneixem. El cost real de la residència, euro per euro, el que ens costi a nosaltres amb la diferència que Sa Serra haurà passat de gestió privada a gestió pública amb la diferència que les vint places que ara són exclusivament privades seran públiques i amb la diferència que vint places del centre de dia que són privades seran públiques. Després hi haurà una valoració de costos indirectes que gestiona la pròpia fundació, com, per exemple, persones que estan realitzant els contractes o les persones que estan amb el tema de contracte de personal, hi haurà un cost directe i un cost indirecte.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Santiago, en part ens alegrem sabent que aquest tema des de la seva conselleria s'ha seguit, però bé, una vegada més mostrem públicament com el model del PP de privatitzar els serveis públics, en aquest cas la sanitat, dona aquestes conseqüències, que hem de rescatar, després d'adjudicar unes places s'han de rescatar a nivell públic.

Sra. Santiago, li tornam a recordar, i com ho he comentat abans, el fracàs que en el seu moment des del consell per falta de sous i sobretot per la falta de finançament i sobretot és una qüestió que ens preocupa a Eivissa, que realment al final si assumim aquesta gestió no tinguem els sous suficients per realment donar un servei de qualitat i tinguem els problemes com ara mateix tenim en aquestes residències. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Sr. Diputat, els sous són els mateixos que el Consell de Mallorca i el Consell de Mallorca i ho gestionen des de l'any 2001, que és la Llei de transferències del Govern al consell en temes de residències. El mateix pressupost a Mallorca li ha anat bé, a Menorca li ha anat bé i a Eivissa, per diversos motius, no li ha anat bé. Per tant, nosaltres haurem tengut l'experiència real de la gestió, com a mínim, d'un any i mig de cada una de les residències i, per tant, serà cost real de la residència més la part indirecta.

Però vull incidir, la titularitat de les residències és del consell insular, nosaltres tenim una gestió del servei, però la titularitat de les residències és del consell insular, i així ho reconeix el propi consell insular quan les va autoritzar que les va reconèixer com a pròpies i com de caràcter insular. Vull dir, va ser una situació en el seu moment estranya el fet que el Govern...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefa Santiago i Rodríguez):

...gestioni residències insulars.

Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 6322/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a empreses de cotxes de lloguer.

LA SRA. PRESIDENTA:

La sisena pregunta, RGE núm. 6322/16, relativa a empreses de cotxes de lloguer, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, és ajornada, atesa la petició del Govern, presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 6597/16.

I.7) Pregunta RGE núm. 6329/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retallades previstes en el Pla econòmicofinancer.

Setena pregunta, RGE núm. 6329/16, relativa a retallades previstes en el Pla econòmicofinancer, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, vostè va duplicar el dèficit de 2015 respecte de l'objectiu que tenia fixat inicialment, vostè va passar del 0,7% que tenia previst a un 1,51%, vostè també ha demanat 257 milions d'euros al Fons de Liquiditat Autònoma

i tant una cosa com l'altra requereixen obligatòriament la presentació d'un pla econòmicofinancer davant el Ministeri d'Hisenda, vostè ja ha dit moltes vegades que no pensa fer més retallades, em sembla molt bé, però, com ho pensa fer?, com ho pensa fer si, només per posar alguns exemples, ja ha dit que segurament no es recaptaran els 50 milions d'euros previstos a l'ecotaxa o s'ha embarcat també en projectes de despesa no pressupostària com per exemple la facultat de medicina?, o què pensa fer en la promesa que va fer a l'Assemblea de Docents i a Podemos per invertir 30 milions d'euros, no pressupostats tampoc, a Educació?, o el seu *decretazo*, com molt bé deia el Sr. Lafuente fa una estona, que redueix dràsticament la inversió privada i açò vol dir, per tant, menys recaptació d'impostos?

Sra. Cladera, vostè ha de reduir el dèficit en 200 milions d'euros respecte dels que va deixar a l'any 2015 i comença a tenir molts de fronts oberts, molts de compromisos a complir i els ingressos previstos que no surten. Vostè té un greu problema, les matemàtiques són les matemàtiques i els números ja no li surten.

Sra. Consellera, sigui clara, no ocultis la realitat. Quines retallades pensa fer al Pla econòmicofinancer que presentarà al Ministeri d'Hisenda?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sr. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom, Sr. Camps, ni al Pla econòmicofinancer que hem de presentar ni al Pla d'ajusts que ja hem presentat al ministeri aquest govern no preveu cap retallada ni una.

Creim que ha quedat ben clar al pressupost de 2016 que som el govern que retorna els drets a la ciutadania, que recupera la línia de l'estat de benestar i que reparteix el creixement econòmic a través de la redistribució de la riquesa.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, el que hauria de fer, Sra. Consellera, és primer de tot donar-nos la documentació que li hem demanat ja fa algun temps sobre el Pla econòmicofinancer, cosa que encara no tenim i així podríem veure efectivament si aquestes retallades hi són o no hi són.

En qualsevol cas, vostè va tancar l'any 2015 amb 419 milions d'euros de dèficit i ara l'ha de deixar en 200 milions d'euros.

Sra. Consellera, vostè ha de retallar, vulgui o no vulgui, i el Pla econòmicofinancer que esper que ens presenti o que almenys ens n'envii la documentació, ja veurem què posa.

En qualsevol cas, quan dirà a l'Assemblea de Docents i a Podemos que de *lo prometido, na de na?* Perquè serà així, Sra. Consellera, sí o no? Quan deixarà d'enganar la gent?

Sra. Consellera, vostès hauran de retallar vulguin o no vulguin perquè si no, haurem de deixar de pagar als proveïdors i si no, també augmentarà encara més l'endeutament.

Diguin la veritat, no enganin més la gent perquè Balears no vol un govern que menteixi. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, li he explicat que aquest govern està prioritant les despeses cap a la recuperació de les línies de l'estat de benestar i recuperant totes les polítiques que vostès varen malmenar durant el seu mandat.

Li recordaré l'informe que va sortir ahir, que és públic, avui de l'AIReF que diu que el pressupost de 2016 que ha presentat aquest govern és creïble i que complirà el dèficit per a aquest any. Per tant, crec que és un argument més que suficient per demostrar que aquest govern està fent una bona gestió econòmicofinancera...

(Algunes aplaudiments)

...sense renunciar a totes les polítiques de despesa que ja ha posat en marxa en aquest pressupost.

Per tant, no adoptarem aquest acord de no-disponibilitat que el Sr. Montoro ha demanat erròniament a Balears, perquè no pertoca, així ja ho vàrem explicar a la reunió que vàrem tenir el 12 d'abril la presidenta i jo al ministre i no acotarem el cap davant Madrid com vostès varen fer a la passada legislatura.

Per això hem aconseguit 322 milions a una bilateral, hem aconseguit amb una postura reivindicativa flexibilitzar el dèficit en 4 dècimes, que ja és una passa més...

(Remor de veus)

...gràcies a tots, evidentment, tenim un grup de feina per fer un REB, etc.

Jo, el que li demanaria, Sr. Camps,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

...és que en lloc de fer aquest discurs, demani vostè al Sr. Montoro que no faci xantatge polític amb el sistema de FLA i que arribin aquests 257 milions de diners que han d'arribar a Balears i que no empri el FLA per fer centralisme i atacar l'autonomia de les Illes Balears i que no ataqüi els ciutadans de Balears perquè això pertoca i no és... discutible que ha de tocar.

Quant al que vostè està dient de l'Assemblea de Docents, evidentment estam aconseguint flexibilitzar el dèficit, per això... no estam aconseguint millorar el finançament que és una de les tasques que té aquest govern, que té prioritat a recuperar durant aquesta legislatura.

Per tant, els compromisos que estan pressupostats l'any 2016 estan plenament garantits així com també està plenament garantida la bona gestió econòmicofinancera que està fent el Govern i no estam tan preocupats com vostè vol dir i vol traslladar als ciutadans perquè aquest govern ho està fent bé.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 6330/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pintades en contra del turisme.

LA SRA. PRESIDENTA:

La vuitena pregunta RGE núm. 6330/16, relativa a pintades en contra del turisme, presentada pel Sr. Diputat Álvaro Gijón i Carrasco del Grup Parlamentari Popular, és ajornada, atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant l'escrit [RGE núm. 6597/16](#).

I.9) Pregunta RGE núm. 6333/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a despesa sanitària per habitant prevista per a aquesta legislatura.

Novena pregunta RGE núm. 6333/16, relativa a despesa sanitària per habitant prevista per a aquesta legislatura, que formula el Sr. Diputat Vicent Serra i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, vostè ha criticat en diverses ocasions que la despesa sanitària per càpita en aquesta comunitat autònoma l'any 2013 era de 1.150 euros criticant que se situava Balears amb aquestes xifres a la cua de la despesa sanitària del conjunt de l'Estat.

Per això, Sra. Consellera, li preguntam: quin és l'objectiu previst de despesa sanitària per habitant en aquesta comunitat autònoma i per aquesta legislatura?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom, com diu el Sr. Camps, les matemàtiques són matemàtiques i la realitat, per situar-nos, és que de 2010 a 2013 la despesa sanitària en aquesta comunitat autònoma s'ha reduït un 24%, el major percentatge de tot l'Estat, i ha passat de 1.513 euros el 2010 a 1.150 el 2015, 400 euros de diferència tenim amb les comunitats autònomes que tenen més pressupost com pot ser País Basc, Navarra o altres, imaginin-se la quantitat que podem fer, i com hem comentat moltes vegades no és la crisi, sinó que són les decisions les que fan que la població estigui en un risc major d'exclusió social, amb més pobresa i per primera vegada en la història molt preocupada per la sanitat en aquest país.

Per tant, no és casualitat que trobéssim al mes de juny unes llistes d'espera totalment inabordables de manera immediata, una... reducció de professionals de 1.400 professionals, com hem denunciat en diferents ocasions, de retallades de drets sense precedents, infraestructures en molt males condicions.

Vostè em demana quin és l'objectiu, l'objectiu seria poder aconseguir... és poder aconseguir cobrir totes aquestes necessitats, aquestes necessitats, i deixar unes llistes d'espera... tenir unes llistes d'espera dignes, tenir unes infraestructures correctes i millorables, disposar d'una plantilla estable perquè això és el que es mereixen els ciutadans de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Les matemàtiques són això, números, i ara li demostraré la meua versió dels números que vostè ha manejat durant aquest temps en aquest planejament que m'ha fet ara mateix.

Sra. Consellera, el 2013 la despesa sanitària per habitant en aquesta comunitat autònoma va ser de 1.150 euros quan la mitjana estatal per comunitats autònomes va ser de 1.208 euros per habitant, és a dir, un diferencial de -58 euros i érem els quarts per la cua en despesa per càpita, però el 2010 quan teníem en un govern d'esquerres que presumia de solvència econòmica va ser de 1.066 euros per habitant quan la mitjana estatal era de 1.343 euros, és a dir, amb un diferencial de -277 euros. Aquí sí, a la cua real de la despesa sanitària per habitant a tot l'Estat, érem els darrers en governs d'esquerres.

És evident, idò, que el Partit Popular va anar reduint en època de crisi aquest diferencial del dèficit en què estam, un dèficit generat fonamentalment per l'acceptació de les competències sanitàries el 2001 amb un important dèficit estructural i financer, també en un govern d'esquerres en aquesta comunitat, varen acceptar les competències amb una despesa per càpita inferior als 600 euros, l'única comunitat de

l'Estat que estava per baix d'aquesta xifra i les varen acceptar, i d'aquí vénen bona part dels seus mals que són els de tots i el seu discurs que acaba d'actualitzar.

El 2016 Balears destina 1.247 euros per habitant, per sota la mitjana nacional que és de 1.303 euros, amb un diferencial de -56 euros, el mateix diferencial que el 2013 i que vostè criticava. Sra. Consellera, en les gestions d'esquerres... que s'han pres decisions que encara ens estan llastrant, no caigui en els mateixos errors i sigui transparent.

Digui'ns quin és el seu objectiu de legislatura i cap on va, digui'ns quines retallades més faran per la no-recaptació de part de l'impost turístic anunciat; digui'ns com repercutirà la despesa de la facultat de medicina a la seva conselleria, i després digui'ns com ha quedat realment la despesa sanitària per habitant i com llastraran aquestes decisions el futur de la salut d'aquestes illes. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Les dades que jo oferesc són del Ministeri de Salut, publicats; no coincideixen exactament... En fi...

El nostre pressupost ha augmentat un 5,6%; això ha fet que..., el pressupost, eh?, és que parlem de..., mesclam a vegades, crec, el concepte de pressupost i el de despesa real per habitant, que és el que hauríem de manejar, però el pressupost d'enguany permet una despesa de 1.234 euros per habitant, estam sota la mitjana d'Espanya. Quin seria l'objectiu desitjable?, jo li diria estar en aquesta mitjana, estar en els 1.272 euros, el que hi ha en el conjunt de l'Estat, com a mínim.

Però en qualsevol cas, com hem dit moltes vegades, el pressupost serveix per fer accions polítiques i transformar en aquest cas la salut dels ciutadans, i això és el que estam fent des de fa deu mesos. I és clau un tema que hem comentat moltes vegades, i és el que fa la presidenta o la consellera d'Hisenda quan reclamen un finançament més just per a aquesta comunitat autònoma; això és el que hem de fer, reivindicar i reivindicar, i no ens cansarem fins aconseguir-ho, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 6314/16, complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 6359/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a lloguer de vacances d'habitatges a blocs plurifamiliars.

LA SRA. PRESIDENTA:

La desena pregunta, RGE 6314/16, complementada mitjançant l'escrit RGE 6359/16, relativa a lloguer de vacances

d'habitatges a blocs plurifamiliars, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, és ajornada, atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 6597/16.

I.11) Pregunta RGE núm. 6336/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a substitucions en el servei d'ib-salut.

Onzena pregunta, RGE núm. 6336/16, relativa a substitucions en el servei d'ib-salut, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Com sabem, la situació de la sanitat pública de les nostres illes encara presenta deficiències notables en molts d'aspectes que estan minvant la qualitat de l'atenció que es dona als seus usuaris. Darrerament hem tingut constància de les denúncies de sindicats com Comissions Obreres i UGT per un fet que ens preocupa, i és la política de substitucions de l'ib-salut en casos de baixes, permisos d'absència i altres tipus de baixes reglamentàries. El que es denuncia és que aquestes baixes no s'estan cobrint amb les substitucions adients o que es cobreixen quan ja ha passat un ampli període de temps, la qual cosa està generant nivells preocupants d'esgotament i frustració entre el personal de l'ib-salut. Evidentment aquesta situació afecta els nivells de qualitat assistencial que es dispensen als centres sanitaris de la nostra comunitat, que si són de qualitat fins i tot en aquestes situacions és precisament pel sobreesforç i la professionalitat de tot aquest personal.

La situació que es produeix és un cercle viciós dins el qual la majoria de les vegades és al mateix personal del servei afectat a qui es demana que cobreixi aquests torns ocasionats per les baixes dels seus companys i companyes, i producte d'això han de doblar torns amb l'augment de la càrrega de feina i l'espaiament cada vegada més dels necessaris descansos. D'aquesta forma, i patint sobrecàrrega laboral, el mateix personal es veu obligat a cobrir baixes, aquestes baixes, i pateix desbordaments, saturació, estrès, que no en poques ocasions deriva en més baixes que no es cobreixen, i tornem-hi torna-hi, a aquest cercle viciós.

Per tant la pregunta és bastant clara: pensa posar fi la Conselleria de Salut a les deficiències denunciades pels sindicats en les substitucions de treballadors de l'ib-salut que es trobin en situació de baixa? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta. Totalment d'acord que els sindicats fan la seva feina, és a dir, denunciar tot allò que consideren necessari; així ha de ser, i aquestes reivindicacions els ajuden

a millorar en molts de moments. El que sí que crec que queda clar és que com a mínim escoltam, dialogam, consensuam i acordam.

Ara bé, no podem oblidar d'on venim: tenim una plantilla que la meitat és eventual o interina, i tampoc no podem oblidar el pressupost que tenim disponible. Tot i això crec que s'han donat passes molt importants, molt considerables, respecte de la passada legislatura: hem augmentat el nombre global de treballadors; hem millorat els processos de contractació; vàrem recuperar els treballadors, que tenien acumulades 185.000 hores des de l'any 2012, s'han pagat enguany 2,3 milions d'euros; s'han activat les oposicions, que durant quatre anys no s'havien continuat; tenim el compromís de fer unes noves oposicions al Servei de Salut de totes les categories, previ un concurs de trasllats que també demanen els treballadors. La nostra voluntat és aquesta, recuperar la confiança, millorar el finançament -no ens cansarem de reclamar-ho-, el diàleg, la participació, i per tant l'increment de substitucions.

El pressupost global del capítol 1 s'ha incrementat en 71,2 milions d'euros per a enguany, un 11% més que el 2015. Pensam que a poc a poc totes aquestes millores s'aniran veient. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, presidenta. Nosaltres no negarem que s'han donat passes, perquè precisament això era el compromís dels acords pel canvi, és el compromís d'un govern que s'ha expressat sempre compromès amb el rescat de la gent. El que estem dient és que la situació s'ha de resoldre de manera urgent, perquè ja ens han arribat veus del personal sanitari que expressen la seva por que aquest estiu no hi hagi substitucions de totes les vacances. Sabem que el Partit Popular va començar a posar en marxa una borsa de substitucions i d'interinatge que no es varen acabar els tràmits, i aquest govern té l'obligació precisament d'això, de crear aquesta borsa, de solucionar tots aquests problemes de substitucions, i que tota aquesta gent no es vegi en situació d'explotació laboral, perquè això repercuteix en el servei que donam als nostres ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta. Sí, s'ha fet una borsa provisional perquè precisament aquesta única no ha pogut avançar més, i se n'ha fet una de provisional de la majoria de categories per a aquest estiu.

Pel que fa a l'Atenció Primària de salut, del 17% de substitucions hem passat al 25%, amb un increment de pressupost de capítol 1 molt important; no tenim la situació ideal, ens agradaria arribar a un percentatge més alt. Pel que fa a hospitalització, se substitueix sobretot personal d'infermeria i auxiliars, no se substitueixen els metges. Pel que fa als treballadors que estan de baixa per motius laborals o malalties professionals, o baixa maternal, el percentatge de substitució és del 82%, i si és personal sanitari encara puja més. Crec que l'aspecte més positiu és poder també disposar de més plantilla, aquests més de 350 treballadors, i li puc assegurar que, com diu, tant pels acords pel canvi com pels nostres compromisos al llarg de la legislatura, anirem recuperant tots els drets i les polítiques tant en contractació com en professionals; milloraran segur.

Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 6335/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a condicions laborals del *handling*.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE 6335/16, relativa a condicions laborals del *handling*, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, diputades i resta de públic assistent, el conseller de Treball, Iago Negueruela, ha dit fa molt poc temps que aquest govern aposta per la qualitat en el treball. Aquesta qualitat en el treball no s'està produint als aeroports, ja que la competitivitat entre les empreses de *handling* està provocant un atac directe als drets dels treballadors, perquè abans només hi havia dues companyes, Ineuropa i Iberia, i ara n'entren de noves i el que fan és baixar el preu del servei i s'entra en una guerra de preus. En aquest cas l'interès general està contraposat a l'interès privat de les companyies, i això s'agregarà si finalment AENA es privatitza totalment, o si s'aprova el tracta de lliure comerç entre Europa i els Estats Units.

El que està passant a l'aeroport, als aeroports de les Illes Balears ara mateix, és que cada cop hi ha més eventuals, més precarietat laboral i més explotació. Hi ha treballadors que tenen tres treballs i que treballen a diferents companyies de *handling* al mateix aeroport: treballen dues hores al matí, dues hores l'horabaixa i dues hores a la nit. L'any passat hi va haver 21.000 hores extra. Per això ens preocupa molt aquesta situació i volem demanar a la president del Govern quines mesures pensa adoptar el Govern per millorar les condicions laborals dels treballadors de *handling*.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Saura. Ha fet una descripció exacta de quina és la política de personal que practica el Partit Popular i com de poc creu en el treball de qualitat que es mereixen tots els ciutadans d'Espanya i també els de les Illes Balears. I dic que ha explicat molt bé la política de personal i com creu, o el poc que creu en els drets laborals dels treballadors, perquè em parla d'un organisme que és competència exclusiva de l'Estat i sobre la qual desgraciadament el Govern de les Illes Balears no pot actuar. El que sí li explicaré, com vostè coneix perfectament i ha explicat moltes vegades el Sr. Iago Negueruela, és el nostre compromís en la lluita contra la precarietat laboral i en la lluita per a una ocupació de qualitat en aquesta comunitat autònoma.

Per això en acció de les nostres competències, com vostès coneixen, hem fet un pla de lluita contra l'explotació laboral, que va possibilitar que 4.000 treballadors tenguessin millors condicions laborals de les que tenien, un pla de lluita que vull anunciar que es tornarà fer aquest mes d'estiu i que ens ha propiciat poder incrementar els inspectors de treball, passant de 48 a 52; un pla de lluita contra la precarietat laboral que va tenint els seus efectes, però no ens hem quedat aquí, sinó que hem fet una estratègia de seguretat i salut laboral, ara a més que estam en les jornades prèvies al Dia Internacional de Salut Laboral de dia 28, consensuada amb els agents socials i econòmics, que duplica els tècnics de salut laboral de la conselleria, passant de 18 a 33, que amplia el nombre de metges de la Direcció General de Salut Laboral, una estratègia que inclou una campanya específica en temes de sobreexforç i ergonomia, dirigida a aquells grups professionals que més pateixen, entre ells el sector de treballadors que fan feina al *handling* en particular, però també les cambres de pisos, o tots aquells treballadors que són més afectats per aquestes situacions de sobreexforç en el treball i que després causen malalties professionals molt complicades per a molts de treballadors d'aquesta comunitat autònoma. També farem una campanya específica en construcció i en l'ús d'agents químics perillosos.

En definitiva, Sra. Saura, supòs que convindrà amb nosaltres que aquest govern, en la mesura de les seves competències, està posant els recursos econòmics que pot, està posant polítiques valentes de lluita contra la precarietat laboral i en defensa dels drets dels treballadors i treballadores, desgraciadament el Govern que tenim a Espanya no té aquesta sensibilitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Crec que estam d'acord en la diagnosi del problema, però no sé si estam d'acord en la

solució. És veritat que s'han de fer estudis ergonòmics i nosaltres varem presentar una proposició no de llei en aquest sentit. Però a l'aeroport es poden fer coses, és veritat que no és la nostra competència, però ens podem seure amb AENA, amb els sindicats, amb els treballadors i el Govern ha de prendre mesures perquè aquesta situació s'acabi d'una vegada, perquè estam parlant de l'entrada de la fàbrica turística de les nostres illes.

I per acabar, crec que és important prendre mesures en aquest sentit perquè la calor d'estiu a una bodega que has de carregar en 10 minuts, és inversament proporcional al benestar de José Manuel Entrecanales, amo d'Acciona a un jacuzzi a un hotel de 5 estrelles. El malestar de milers treballant per al gaudi d'uns pocs.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Saura, nosaltres en la mesura de les nostres competències, farem el possible i l'impossible. De fet, demà presentarem les clàusules socials perquè totes les contractacions públiques d'aquest govern siguin en condicions laborals òptimes. Ens agradaria que el Govern d'Espanya fes exactament el mateix i estam treballant en aquesta línia. El millor que haurien pogut fer, Sr. Saura, és llevar el PP del Govern d'Espanya.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 6313/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a documents de sol·licituds de places escolars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 6313/16, relativa a documents de sol·licituds de places escolars, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sra. Presidenta del Govern, em sap molt de greu però li he de parlar de llengua...

(Remor de veus)

Ja sé que vostè ..., no són ganes de molestar-la, ja sé que aquest tema més aviat la incomoda, però crec que els ciutadans...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... crec que els ciutadans de Balears li agrairan que m'aclareixi el que ara li comentaré.

Com vostè deu saber, aquests darrers anys els pares i les mares d'aquesta comunitat que cercaven escola per als nins d'educació infantil o de primer cicle de primària, emplenaven una sol·licitud d'adscripció a un centre, on se'ls demanava, entre altres coses, en quina llengua volien que els seus fills fossin escolaritzats. L'imprès tenia un espai reservat per a això, perquè possessin una creu devora la paraula català o la paraula castellà, segons la tria que fessin.

Idò bé, aquest espai ha desaparegut de l'imprès d'enguany. Els pares ja no poden triar la llengua en què volen que els seus nins i nines siguin escolaritzats. I en contrapartida a l'imprès hi ha aparegut una casella nova, perquè els pares ratifiquin que coneixen el projecte lingüístic dels centres que han seleccionat i es comprometen a respectar-los, una mena d'acatament a priori, per dir-ho de qualche manera.

Idò bé, m'agradaria molt saber, presidenta, si troba que aquests canvis respecten, efectivament, els drets dels ciutadans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pericay, no només els respecta, sinó que els amplia. Jo ja sé la seva dèria lingüística, però jo li explicaré altres coses que crec que són més interessants per als ciutadans d'aquestes illes.

Aquest govern ha acabat amb el conflicte educatiu que tant de dolor i tant de mal va provocar als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Crec que això, Sr. Pericay, de tant en tant ho hauria de valorar i hem començat un curs amb normalitat. I estam en els períodes de sol·licitud de plaça, que s'estan fent en temps normal i amb tota la normalitat, cosa que és d'agrair i em pot creure, per a totes les famílies d'aquesta comunitat autònoma.

La llengua s'ha llevat de l'admissió, a veure si ho entén bé o si jo m'explic bé, i passa a formar part de la matrícula. Quan un alumne es matriculi per primera vegada a infantil o a primària si no ha estat escolaritzat abans, és quan els pares podran elegir la llengua de leptoescritura, tal i com recomanaven els vots particulars dels informes del Consell Consultiu de diferents cursos anteriors. Per tant, s'ha fet com legalment pertoca, no hi ha cap altre misteri.

Però ja li dic, no només garantim drets lingüístics, sinó que milloram altres drets que crec que són importants. I ja que vostè em dona l'oportunitat, ho explicaré avui en aquest plenari. Per primera vegada la puntuació per renda té en compte la renda per càpita i no la unitat familiar, i això afavoreix les famílies nombroses d'aquesta comunitat autònoma. Hem augmentat la reserva de places per a alumnat amb necessitats especials i es guarden aquestes places fins a la setmana d'inici del curs escolar, a fi de realitzar un repartiment més equitatiu d'aquests alumnes en els centres. S'ha afegit un nou aspecte a la puntuació complementària, que poden atorgar els centres per a l'alumnat que prové d'escoles públiques o a nivells concertats. I aquesta vegada el Consultiu no ha posat cap pega a l'observació a l'ordre d'escolarització d'enguany.

Per tant, Sr. Pericay, no es preocupi, s'amplien els drets i, a més, es fa de forma molt més correcta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, li prenc la paraula, esper que efectivament sigui així, que sigui en el moment de la matrícula, però tengui present que això no és legal, tengui present que la Sentència del Tribunal Suprem, de 12 de desembre de 2008, exigia la presència d'aquesta casella, no a la matrícula, sinó a l'imprès de sol·licitud de centre, i no és el mateix. Tengui present també que el decret existent, decret que ara ha estat substituït pel que vostès han fet, el 3 de maig de 2012, deia ben clar també que això havia de ser així.

Per què ho han eliminat? Per què ho han substituït a més per una fórmula d'acatament, com la fórmula a què m'he referit abans? Miri, Sra. Presidenta, vostès el que volen és privar els ciutadans dels seus drets i juguen a més a confondre'ls i a amagar-los informació. Fan tot el contrari del que un bon govern hauria de ferm en lloc de facilitar als ciutadans l'exercici dels seus drets, com és la seva obligació, els dificulten aquest exercici i per aconseguir-ho no tenen cap inconvenient a botar-se la llei.

Per què els fa tanta por que la gent pugui triar? Per què els fa tanta por la llibertat?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pericay, LOMCE, article 84: *"la matriculación de un alumno en un centro público o privado"*

concertado supondrá respetar su proyecto educativo, sin perjuicio de los derechos reconocidos a los alumnos". Per tant, complim exactament la llei, ens agradi o no ens agradi, Sr. Pericay.

Segona qüestió, el dret de les famílies a conèixer el projecte educatiu i lingüístic de centre. És important i ho hem reclamat sempre i és lògic que els centres hagin d'explicar quin projecte educatiu i lingüístic tenen per a les famílies. I, per tant, creim lògic que els pares quan van a matricular els seus fills, sàpiguen a quina escola i amb quin projecte educatiu i lingüístic l'estan matriculant. Per tant, això millora molt més la llibertat de decisió dels pares.

Segona qüestió, vostè continua sent un ultra, Sr. Pericay. El que ja no defensa el Partit Popular de l'herència del Sr. Bauzá, la defensa Ciutadans a les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 6321/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nous impostos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 6321/16, relativa a nous impostos que formula el diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, vaja mal rotllo que tenen PSOE i Ciutadans, eh?

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Anem per feina, quatre illes que som. Avui fa quinze dies, avui fa quinze dies aquesta cambra va aprovar una proposició no de llei de mesures tributàries sobre el medi ambient. Hi va haver unes esmenes de Podemos, que gràcies a aquestes esmenes El Pi es va abstenir en tres punts, no va votar a favor, no va votar en contra, però es va abstenir en tres punts, i va votar a favor a allò que tenia a veure amb la flexibilitat del dèficit, però hem estat pensant el Grup d'El Pi i miràvem, aquest voler fer un estudi de noves mesures tributàries ens preocupa i parlen d'un estudi que ho pugui justificar l'any 2017.

Ens pot confirmar si hi haurà nous impostos?, es pot comprometre que aquest govern no aprovarà nous impostos al llarg d'aquesta legislatura?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font. Estic contenta que em demani de temes que interessin a tothom i així estam més còmodes tots parlant i crec que és molt més interessant per als ciutadans.

A veure, el Govern ha definit la seva política fiscal en el pressupost per a l'any 2016, vàrem ajustar alguns impostos perquè creim que és més just fiscalment que pagui més i que contribueixi més qui més té a una comunitat autònoma que té greus desigualtats i que té grans deficiències socials i grans dèficits socials, com hem explicat. Aquest és el pressupost que vàrem fer l'any 2016, on ja vàrem tocar els impostos autonòmics. Alhora vàrem plantejar la creació d'un nou impost, l'impost de turisme sostenible, que està a punt d'aplicar-se durant... bé, dia 1 de juliol que començarà a tenir aplicació. En aquest moment no tenim previsió de cap altre impost. Sí que és cert que es va aprovar una iniciativa en el Parlament on es demana que s'estudiïn figures impositives sobre la disminució de la contaminació ambiental en aquesta comunitat autònoma, igual que vostè la setmana passada va plantejar que era bo estudiar alguna taxa o algun impost sobre l'entrada de vehicles a les diferents illes.

Per tant, tots els grups parlamentaris proposen això al Govern i el Govern, en la seva responsabilitat, estudiarà totes les mesures. El que li puc assegurar és que no farem com es feia la passada legislatura, que apareixien uns impostos verds, després desapareixien, segons conveniència de qui governava. No, això no ho farem, nosaltres estudiarem de forma seriosa, estudiarem de forma rigorosa i si hem de fer alguna figura fiscal l'explicarem en temps i forma, però no és la voluntat durant aquest any 2016.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, miri, li demanam això perquè pensam, és evident, ... vostè diu, vàrem pujar els impostos als que cobren més, però és que les classes mitjanes de les Illes Balears ja estam a la trama més alta de tot l'Estat espanyol. És a dir, vàrem estar en contra d'aquesta pujada d'imposts, tant en l'IRPF com en el que feia referència a patrimoni i impostos de successions. Només li vull recordar, és a dir, el que cercam nosaltres és un compromís en aquesta sala que no es pugui més els impostos.

Ara, aquests dies que s'ha hagut de pagar IVA, retencions de personal, retencions de lloguer als que realment estan creant llocs de feina se'ls fa molt difícil, i veure un horitzó on realment ens podríem tornar a pujar els impostos espanta per mantenir obertes les empreses.

Dit això, vostè sap que el darrer estudi que hi va haver del Consell Econòmic i Social, que ja va ser l'any 2010, en aquest

cas ha empitjorat, resultava que ja deia que els ciutadans de Balears pagàvem d'imposts per persona 1.500 euros més que la resta de l'Estat. És a dir, jo vull entendre que si un cobra més pot pagar més, però el que no pot passar és que sempre siguem els que pagam més impostos, i volíem la garantia, si pot ser, que no es posin nous impostos en aquesta legislatura perquè si no, això petarà.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, nosaltres som defensors d'una política fiscal justa, només a través del cobrament d'impostos l'Estat i les comunitats autònomes poden garantir els serveis públics necessaris perquè si no, hi ha ciutadans que no poden accedir al coixí social de l'educació, de la sanitat i dels serveis socials. Per tant, també hem de parlar clar i qui més té ha de contribuir al sistema per poder garantir els serveis públics.

El que és un desastre són les amnisties fiscals, són les empreses *offshore* que es fan a Panamà, tot això, aquesta política lliberal és la que és un desastre per al sistema públic de totes les institucions i també del Govern de les Illes Balears.

En aquest moment no estam per fer nous impostos ni augmentar impostos sinó que estam obsessionats des de la Conselleria d'Hisenda a aconseguir el millor finançament. Demà tenim una reunió bilateral per videoconferència amb el Sr. Beteta per dir-li que no farem més retalls i que, en canvi, necessitam més finançament, que és el que ens deu l'Estat. Dijous tenim Consell de Política Fiscal i Financera, ahir vàrem contestar a Montoro per carta que no farem més retallades i, per tant, no assumim les impositcions del Govern d'Espanya. Jo el que li deman és que aconseguim més ingressos per la via més justa, que és que faci cas a les Illes Balears en les seves reclamacions per als ciutadans d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.15) Pregunta RGE núm. 6600/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de les polítiques del Govern en la creació de llocs de feina.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 6600/16, presentada en substitució de la RGE núm. 6334/16, relativa a efectes de les polítiques del Govern en la creació de llocs de feina, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, per primera vegada des de 2013 cauen les inversions en el sector de la construcció, ja que cauen els projectes vinculats al sector turístic, als comercials, als industrials i també l'obra pública. Estam davant d'una caiguda del 12%, quan el 2015 teníem un creixement del 46%. També aquest cap de setmana hem conegut que la inversió en projectes de reforma dins el sector turístic s'enfonsa, s'enfonsa fins a un 60%, passant de 73 a 30 milions d'euros, i si ens fixam en el que ha passat just després de l'aprovació dels seus dos *decretazos* veim que s'han presentat només vuit projectes per valor de 9 milions d'euros.

Sra. Presidenta, considera que els efectes que tenen aquests *decretazos* que va aprovar poden contribuir a la creació de llocs de feina a la nostra comunitat autònoma?

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, a veure si ens aclarim. El decret llei que es va fer de modificació de la Llei del sòl, de la Llei general turística, de la Llei agrària, es va fer per posar ordre en el desordre urbanístic que vostès havien creat en aquesta comunitat autònoma, sobretot per protegir el sòl rústic, perquè si parlam tant de paisatge i del que hem de vendre a fora convé que el protegim si no, no el tendrem. M'entén, Sra. Prohens? Aquest és l'objectiu del decret llei.

A partir d'ara s'estan negociant la Llei general turística, la Llei del sòl i la Llei agrària fins que tenguem un text definitiu. La seva política és crear alarma i criticar el Govern per criticarlo, però les xifres la desmenteixen, Sra. Prohens. Es continuen presentant projectes de reforma, però el que és important, les dades econòmiques d'aquesta comunitat autònoma sobre les que hauria de treballar la cap de l'oposició, la cap del partit més important d'aquesta comunitat autònoma, el que va treure més resultats, hauria de treballar sobre xifres sòlides, Sra. Prohens, i jo les hi repetiré per si no les coneix.

Miri, les dades que demostren que l'activitat econòmica va a bon ritme i que s'ha recuperat són, pel que fa a l'ocupació: afiliació a la Seguretat Social, ha pujat un 5,3%; afiliació en el sector d'hostaleria, un increment del 7,5%; afiliació en el sector de la construcció, ha pujat un 10,5%; afiliació en el sector industrial, ha pujat un 3,8%. La previsió de creixement econòmic és d'un 3,5% per a l'any 2016. El creixement s'estén tant per illes com per sector i en el de construcció un 4,2%. En indústria, la producció industrial de Balears ha augmentat un 1,6%. El nombre d'empreses industrials en compte de cotització de Seguretat Social creix un 3,7%, i la taxa de creixement d'empreses industrials a Balears és positiva per primera vegada des d'abans de la crisi. En el primer trimestre de 2016, que ens importat, el saldo entre altes i baixes d'empreses a la Seguretat Socials és de més 2.567, en

hostaleria de més 1.248. Aquest primer trimestre el nombre d'empreses afiliades a la Seguretat Social ha augmentat un 2,1%.

Per tant, Sra. Prohens, encara que a vostè li agradàs, les coses van bé. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Presidenta, com a mínim no se'n rigui dels ciutadans d'aquesta terra, com a mínim. Deu ser que ara les xifres dels (...) que entren en la conselleria no són xifres sòlides o deu ser que els propis sectors econòmics s'inventen totes aquestes dades.

Sra. Armengol, vostè no escolta a ningú, ja sabem que no escoltava el Partit Popular, ja sabem que no escoltava els constructors, tampoc el sector turístic, tampoc els empresaris, tampoc els pagesos, tampoc els tècnics dels consells i ajuntaments, perquè tota aquesta gent la va advertir, li varen dir que aquests *decretazos* suposarien un creixement zero de l'economia de les Balears i vostè se'n va riure. També li fan rialles ara aquestes dades? Els constructors li varen dir que podria suposar una pèrdua de 10.000 a 15.000 llocs de feina en dos anys, també li fa rialles?

Les seves polítiques, Sra. Armengol, generen desconfiança, frenen la inversió, duen incertesa i aquesta és la fórmula màgica per tornar destruir llocs de feina en aquesta comunitat.

A dia d'avui, Sra. Armengol, aquestes xifres de les quals pot presumir i nosaltres ens n'alegram, són fruit de la inèrcia, són fruit de la feina feta...

(Remor de veus)

...pel Partit Popular i per tota aquesta comunitat autònoma durant aquests darrers anys, Sra. Armengol, i això ho sap tothom, no se'n rigui dels ciutadans.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

En deu mesos, Sra. Armengol, què ha fet vostè?, què ha fet vostè per generar creació de llocs de feina en aquesta comunitat autònoma?, quins projectes ha duit per incentivar la nostra economia?, això sí, ha retallat, ha retallat 5 milions d'euros en la darrera convocatòria de formació per a persones desocupades, aquestes que a vostè li preocupen tant, Sra. Armengol.

I, això sí, com pensa reduir aquesta desigualtat de la qual tant parla si no fa res perquè noves persones es puguin incorporar al mercat de treball?

Sra. Armengol, no va bé i li ho diu tothom ara ja...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, el seu temps ha exhaurit.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

...rectifiqui perquè si no ho haurà de fer el...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. A veure, Sra. Prohens, no hi ha més sord que aquell que no vol escoltar, les xifres són claríssimes, el creixement econòmic serà d'un 3,5% segons la Direcció General d'Economia, evidentment depèn del que passi a Espanya i depèn del que passi a Europa.

L'índex de confiança empresarial, li sembla bé aquesta dada?, l'índex de confiança empresarial, bé idò primer trimestre de 2016, només aquest govern, primer trimestre, ha augmentat un 3,7%. Per tant, Sra. Prohens, ja li agradaria, però els empresaris continuen confiant en aquesta terra i el Govern està impulsant polítiques de canvi que van millor per a la majoria de ciutadans d'aquestes illes que era l'objectiu que teníem.

Per tant, Sra. Prohens, el que li deman és que en lloc de ser catastrofista ajudi que les coses vagin millor i facin alguna proposta en positiu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 6339/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a venda ambulants.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6339/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a venda ambulants.

Té la paraula el Sr. Jaume Font del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Treball i de Comerç, hi ha una qüestió que preocupa a molts de comerciants de les Illes Balears, n'hi ha moltes, però una d'aquestes és el tema de la venda ambulants

il·legal i no tan sols preocupa als comerciants, sinó que molts de diumenges d'aquests en què vostès també es passegen, perquè ens trobam a distintes fires, i parlam amb la gent que posa a les fires i parlam amb ells i els veus allà amb el cartró que tenen tots els impostos pagats i tot això, un dels comentaris constants, constants, constants, ja no li parl d'aquell comerciant que té un portal obert, sinó d'aquest que s'aixeca a les cinc i mitja del matí per anar-se'n diumenge que ve a la fira de Costitx, a la fira de Ses Salines o a la fira de Sineu, el seu maldecap important és en els que no paguen impostos, en la venda ambulat il·legal.

Vostè sap, com jo, que l'any 2008..., de l'any 2008 a l'any 2012 es varen tancar prop de 2.000 comerços a les Illes Balears en un interval de quatre anys, segons un informe que va fer PIMECO, supòs que el coneix; l'any 2011 llegim que la comunitat perdia dues empreses diàries de mitjana; finalment *Diario de Mallorca* publicava que Balears ha recuperat la meitat de les empreses destruïdes per la crisi impulsades sobretot dins el sector serveis. Bones notícies per contrarestar d'on veniem, però dins aquest camí se n'han anat comerços històrics, comerços amb història, comerços especialitzats i comerços amb un tracte amable i professional davant els ciutadans, baixen la barrera i cada vegada que passa amb ells se'n va una nova part, un tros de la història de la identitat del nostre patrimoni, Casa Roca, Confiteria Can Fresquet, merceria Casa Bet, l'espardenyeria La Dama d'Elx, això només a Palma, en podríem posar de qualsevol de les ciutats de les Illes Balears, de qualsevol dels 67 municipis.

L'altre dia deia Catalina Torrens, regent de Casa Roca: "ens han d'ajudar els de dalt" -això som nosaltres, eh?- "que solen parlar molt"- com avui- "però després se n'obliden, del que han dit", ho dic perquè ens ho recorden persones que han hagut de lluitar molt per mantenir un negoci obert.

Nosaltres pensam que s'ha d'elaborar un registre, s'ha de fer una catalogació de les façanes, interiors i béns mobles, un pla d'ajuts, incentius econòmics, exempcions fiscals i promoció, hem de tenir cura del nostre patrimoni, i el comerç, els establiments emblemàtics també són patrimoni.

Al context -i parlam de moratòria- que ens trobam, fer una moratòria per a les grans superfícies era una obligació i més d'on veniem en la passada legislatura, és necessari un pla director de comerç -i em dirigesc ara als consells- per a tothom, perquè hi puguem cabre tots, un pla que posi d'alguna manera ordre dins el comerç, que indiqui on falten establiments, de quin tipus han de ser, on els ubicam; i ha de sorgir, creiem nosaltres, del màxim consens perquè no pot passar que si canvia el govern, canviïn les normes i en això, que mentre nosaltres ens entretenim, els polítics, entren en una esquizofrènia les petites i mitjanes empreses i especialment el comerç a causa que els polítics canvien les normes, per la qual cosa hem de cercar aquest consens perquè si canvien els polítics no canviïn les normes.

Si tot va bé, segons el govern del Consell de Mallorca el Pla director, en aquest cas de Mallorca, es presentarà el juny de 2017, pensin que fins que es posi en marxa pràcticament passarà encara un altre any, serà al 2018. Clar, la societat no acaba d'entendre, si no va bé el tema del comerç, que tenguem

una idea majoritària aquí dins per posar-nos d'acord com ens hi vàrem posar en el tema de la suspensió a les grans superfícies, però la posada en acció sigui després de 1.050 i busques de dies, per la qual cosa aquesta persona ha passat per tres exercicis pressupostaris del seu comerç, ha hagut de mantenir i pagar durant... la *friolera* de dotze trimestres els seus impostos de la Seguretat Social, retenció de personal, retenció de lloguer, i és clar, quan arriba la solució, que semblava que tots nosaltres hi estàvem d'acord a principi de legislatura, arriba tal vegada quan ja ha baixat la barrera. Si a això hi afegim que a més hi ha una inestabilitat d'una competència important en venda il·legal es fa molt insostenible mantenir oberts segons quins comerços oberts.

No oblidem que a Balears el comerç en l'estiu pot donar feina a més de 100.000 persones, sobre 100.000 persones, però és que a l'hivern en manté de 40.000 a 45.000, és a dir..., de feina de tot l'any, de dotze mesos, com a nosaltres que ens paguen dotze mesos, eh?, aquesta gent n'aguanta 40 o 45.000.

L'arribada d'internet, la crisi econòmica, les grans superfícies han estat els principals enemics del comerç de proximitat, però també la venda ambulat il·legal, siguem realistes, reconec que la crisi econòmica, com dic l'arribada d'internet, les grans superfícies són uns enemics, però també tenen el que és la venda il·legal.

Per a nosaltres -i en això ens ficam- la incompetència de les distintes administracions, perquè vostè em dirà, Sr. Conseller, que en això hi ha ajuntaments, hi ha consells, hi ha govern..., bé, és la incompetència nostra, de les diferents administracions la que ens fa incapaços de donar una solució a un problema històric, és a dir, maldament això sigui d'aquell ajuntament, allò d'aquell altre, un dels quatre consells o allò del Govern, algú ha de fer de director d'orquestra perquè si no, el problema és històric.

Ara fa dos anys es comptaren fins a trenta persones venent mantes, només, d'aquests *top manta* a la Plaça Major de Palma i feien un passadís perquè al comprador no li quedàs més remei que haver de passar per aquest passadís, continua passant molt de dies al Parc de la Mar.

Dit això, és ben cert que fa dues setmanes es va reforçar la presència policial al centre de Palma, aquest problema és més extens que a Palma, és a dir, parlam de Cala Millor, Platja de Palma, Nord de Mallorca, Sant Antoni a Eivissa, és a dir no és només de Ciutat, és més ampli, és general.

Nosaltres pensam que el mínim que pot fer l'administració és anar en contra de tota activitat punible, però davant la venda il·legal massa vegades es mira cap a un altre costat, molts de vosaltres haureu fet un cafè en un carrer cèntric d'una ciutat, d'un poble, haureu vist que arriben, estenen els trastos, vosaltres feis el cafè, en això que n'hi ha un al cap de cantó i avisa que ara ve el cotxe de la Policia Nacional, *xu, xu, xu, pam*, se'n van, i si ho veig jo, per què no ho pot veure la policia? I si ho veig jo, per què no ho pot veure la Policia Local? I si ho veig jo per què no ho pot veure la regidora o el regidor? I si ho veuen vostès, per què es deixa? També diré alguna cosa més d'això perquè segurament el que ho ven no és el principal culpable.

Dit tot això, com dic, miram a un altre costat. Tenen un mostrador privilegiat a les zones turístiques, on es poden posar al lloc millor sense haver de pagar cap impost. El preu de lloguer per metre quadrat comercial al Born de Palma es mou entre 10.000, 15.000 i fins i tot 25.000 euros el metre quadrat; el preu de lloguer comercial per metre quadrat al carrer de Sant Miquel, aquí a Ciutat, és d'una mitjana de 5.000 euros, més o manco; tanquen petites empreses que són generadores d'ocupació i dinamitzadores de les ciutats i els pobles. A Balears, com he dit, el petit comerç té de dos a tres empleats de mitjana per botiga, sense comptar això les grans superfícies. Hi ha unes 20.000 microempreses amb prop de 50.000 treballadors, microempreses, no senyors que tenen doblers a Panamá, ni senyors que els posen un jacuzzi, que he sentit per aquí o no sé què. No, dones de Formentera, homes de Formentera; dones de Menorca, homes de Menorca; dones d'Eivissa, homes d'Eivissa; dones de Mallorca, homes de Mallorca; nascuts aquí o no, que mantenen 20.000 microempreses amb dos i tres empleats. És tan important això que aquests són realment els treballadors que mantenen també d'una forma important, com els altres treballadors i els funcionaris, mantenen...

(L'intervinent pica a la tribuna)

...la recaptació que té aqueixa comunitat autònoma.

Dit això, hem de lluitar perquè aquestes 50.000 ocupacions no desapareguin. La permissivitat en activitats il·legals és una competència deslleial amb tots aquells comerços que cada mes paguen, aquest mes han pagat els impostos i els seus empleats, aquells que generen feina i riquesa, que sobreviuen a les càrregues fiscals que tenen damunt i que avui demanava El Pi si n'hi haurà més, perquè ens preocupa.

Així és com a poc a poc s'estan convertint..., nosaltres ens estam convertint en una comunitat estàndard, això que ens agrada tan poc quan feim discussions d'identitat; ens estam constituint en una comunitat estàndard, és a dir, grans superfícies, franquícies comercials. A partir d'aquí som estàndard; ja podríem ser nipons, com podríem ser canadencs, és igual. Consentir-ho depèn de nosaltres, realment coordinar-ho depèn de nosaltres. Per a nosaltres avui aqueixa interpel·lació, Sr. Conseller, és perquè pensam que vostè és el que ha de coordinar els quatre consells, és el que ha de coordinar els 67 ajuntaments perquè això no passi. Sabem que hi ha competències que no són seves, però vostè és el santcristo gros d'aquesta història, és el santcristo gros, i si no creu en Déu és l'estàtua grossa, què vol que li digui, és el que realment pot manejar l'assumpte, i per això volem, volem..., i no volem...

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, hauria d'anar acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, vaig acabant, Sra. Presidenta. ...i no volem atacar el venedor, que quedi clara aquesta qüestió, que a vegades es fa

demagògica amb això. Li ho repetesc, no volem atacar el venedor. Al cap i a la fi en el negoci de venda ambulant il·legal qui la ven és el darrer de l'esglaó que hi ha, és el darrer. Aquí hi ha una qüestió que té a veure amb màfies, i com que no em queda temps li contaré en els cinc minutets que tindrè després.

Què volem, Sr. Conseller? Que vostè, que ja sé que no té tota la competència, ho coordini, perquè allò que està en joc són aqueixes 20.000 microempreses. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula en representació del Govern el Sr. Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gràcies, Sr. Font. Yo no sé si soy el santcristo gros o si tengo a mi disposición el caballo blanco de Santiago, lo que está claro es que tenemos una realidad, que saben, y usted sabe, que nos hemos puesto a trabajar sobre ella desde el primer momento.

Ha hablado del pequeño comercio y de la microempresa, y es cierto que desde el principio de legislatura hemos demostrado en materia comercial que desde luego estamos al lado de ellos desde el primer momento. Hemos hecho ese mismo análisis, y hemos trabajado, como sabe, con todos los sectores en esta materia. Usted ha ido tocando distintos aspectos a los que hace referencia e iré también haciendo mención a ellos.

El tema del modelo, nosotros creemos que efectivamente las grandes superficies tienen su espacio, ya lo tienen, y por tanto hay que ponerse al lado del que tiene menos oportunidades, en este caso el pequeño y mediano comercio, para sobre todo proteger nuestro modelo, un modelo de comercio urbano y de proximidad, en el centro de las ciudades y de los pueblos, con el que con ustedes creo que hemos debatido en diversas ocasiones, y además compartimos, no sólo porque nos veamos muchas veces en distintas ferias y hablamos con los comerciantes, sino porque partimos de un punto de vista previo.

Ahora efectivamente, y así lo ha señalado, recuperamos también desde el sector de empresa. Hoy hemos escuchado muchas cosas en este parlamento; veo que por lo menos con usted se puede hablar desde la normalidad reconociendo que se crean empresas en estos sectores; ojalá otros entendiesen también lo mismo y viesen los datos desde la realidad. Lo que está claro es que nosotros desde el primer momento nos hemos puesto a su lado: hemos hecho en primer lugar un decreto ley que priorizaba y que suspendía la apertura de grandes superficies; hemos trabajado conjuntamente en el Plan director de comercio con los consells, a diferencia de lo que pasaba justo unos meses anteriores, donde desde la conselleria se hizo determinado tipo de intervenciones, desde el consell otro y desde el Ayuntamiento de Palma un tercero, con los quebraderos y los problemas que tenemos ahora con determinadas grandes superficies de todos conocidos. Ahora es un gobierno que trabaja conjuntamente con los distintos consells y distintos ayuntamientos (...). Es cierto que ahí más

que nosotros liderar lo que consideramos es que tenemos que trabajar juntos y plegados con los consells y con los ayuntamientos, y así lo estamos realizando desde el primer momento tanto en el decreto que aprobamos desde el Govern como en el plan director que están aprobando los distintos consells, ya el de Mallorca y también el de Menorca, y que trabajamos conjuntamente porque todos compartimos una misma visión de nuestro modelo de comercio urbano y de proximidad.

Creemos, además, que es un gran agente dinamizador de nuestros pueblos, de nuestras vías, y además que genera consumo interno, y un consumo que ayuda desde luego a desestacionalizar y a tener más productos que vivir únicamente de un sector turístico, cuando también tenemos aquí un gran sector que hay que apoyar y que además genera gran valor añadido; un comercio, además, que como sabemos es respetuoso con el medio ambiente y que no genera desequilibrios territoriales, y ese es el modelo que representa el pequeño y mediano comercio de nuestra comunidad autónoma.

Por eso hicimos ese decreto ley, en primer lugar, y así fue apoyado por ustedes. Por eso nos estamos coordinando con los consells en materia de ordenación comercial mediante un número yo creo que ya muy importante de reuniones bilaterales para que todos los planes salgan consensuados. Por eso se plasmó en la disposición adicional de la Ley 11/2014, trabajando en la disposición adicional de la Ley 11/2014 que los consells tienen que establecer la ordenación y las medidas del fomento del sector de comercio en lo que se refiere a ordenación, y que estamos trabajando conjuntamente con ellos. Creo que también fruto de esos acuerdos y de ese consenso también con las patronales del sector, con las principales patronales del sector, con la Confederación Balear de Comercio, estamos sacando distintas líneas de ayudas dentro de un programa de iComerç, que se basa precisamente en ese apoyo al comercio de proximidad; así la Dirección General de Comercio y Empresa ha utilizado un instrumento puntero y de innovación como es el IDI para analizar las necesidades de cada municipio, y creo que consta que ya se está efectuando, se están haciendo, dentro de este programa de iComerç ya están los técnicos del IDI trabajando conjuntamente con los ayuntamientos y con las distintas asociaciones de comercio de cada pueblo en hacer esa hoja de ruta y en hacer esos planes de dinamización comercial para la mejora de la competitividad de nuestro comercio de proximidad. Es una de las prioridades además de la conselleria, y está dotado presupuestariamente para ello. Ya sabe que son 28 municipios de Baleares los que forman parte de iComerç.

Además la semana pasada aprobamos ayudas al comercio electrónico para el pequeño y mediano comercio, porque efectivamente usted hacía referencia a internet i las grandes superficies..., bueno, las ha situado como enemigos; yo creo que más bien internet más que un enemigo o no es una realidad existente, y lo que hay que hacer es adaptarse, y yo creo que lo que tiene que hacer el Govern és ayudar y apoyar a las pequeñas y medianas empresas a que se adapten a esa nueva realidad que es internet. No lo podemos ver como un enemigo, porque va a estar..., yo creo que es un hecho que va a permanecer en el tiempo, y ha cambiado la forma de comercio;

lo que hay que hacer es ayudar a la adaptación a esos medios, no verlos enfrente sino ver las posibilidades que también tiene internet i adaptar al pequeño comercio. Se está haciendo, se están haciendo análisis para que nos permitan hacer un *mapping*, para que se puedan hacer geolocalizaciones, para ayudar a la promoción del comercio de proximidad, y yo creo que es una de las hojas de ruta que estamos trabajando con todos los ayuntamientos, que están incluidos dentro de iComerç y con las principales patronales.

Se aprobó también y yo creo que es importante destacar, aunque usted hablaba también del cierre de las pequeñas empresas, como el de Casa Roca, que decía que necesitamos que las ayude y es cierto, estamos plenamente de acuerdo en ese análisis. Y lo que empieza a hacer este gobierno, está intentando hacer, es ponerse al lado del pequeño y mediano comercio y sacar ayudas en esa materia. La hace desde un punto de vista de ordenación, pactando con los consejos; lo hace desde la normativa autonómica y lo hace aprobando ayudas directas en esa materia.

Y después hace también referencia a la modificación de la Ley de comercio de las distintas vías que tenemos. El Govern lo que hizo y además a raíz de una PNL presentada por su grupo parlamentario, en la que se instaba al Govern a modificar algunos aspectos de la Ley de comercio, buscando el máximo consenso con las patronales de comercio y sindicatos. Por eso ya se han abierto las dos mesas que dependen de la Comisión Interinsular asesora de comercio, para ver cómo afrontamos esas modificaciones. Las dos mesas, una tiene el objetivo de modificar la norma y la otra tiene el objetivo de buscar cuáles son los mejores instrumentos para promocionar ese pequeño y ese mediano comercio de proximidad. La segunda tiene, por tanto como función, el encaje de iComerç dentro del planteamiento autonómico, con los distintos consejos, con los distintos ayuntamientos y con la pequeña y mediana patronal.

Y la primera, la mesa de reforma de la Ley de comercio buscará consenso con el sector, para cumplir el mandato de este parlamento que decía que, entre los puntos fundamentales, el más destacado de ellos era reducir el número máximo de festivos y domingos. Ahora estamos viendo como hay, una vez se ha abierto el debate, están las distintas posiciones de los agentes sociales, los sindicatos nos mandan una propuesta, las distintas patronales mandarán sus propuestas, están buscando puntos de acuerdo, yo creo que lo estamos viendo, además lo están debatiendo, es un debate público, creo que además es positivo que así sea, y el Govern lo buscará es el máximo consenso con todos ellos para esa reforma.

Y por último también y usted ha hecho referencia a él y es el que trae en el orden del día de hoy esta interpelación, es el tema de la venta ambulante. Nosotros hemos dicho al respecto que por una parte pondríamos distintos instrumentos de control para mejorar y así se está realizando. Es decir, hay instrumentos de control de los que puede depender la conselleria directa o indirectamente, como son incluso todos los temas relacionados con la inspección, con la economía irregular, que tiene una partida específica en esta materia. Y por tanto, se hace este tipo de supervisión en determinados sectores y es público y conocido que se ha hecho en determinados aspectos. Y por otro, la regulación de determinadas realidades estrictamente.

Sabe que ahí la competencia pura, como además se ha reconocido desde la policía local, en este caso de Palma, que es la que ha hecho actuaciones, es por tanto, una competencia municipal, es una competencia que están ejerciendo ya los ayuntamientos.

El Govern lo que ha hecho y lo que está haciendo y que también hemos acordado con todo el sector, es por una parte poner a disposición nuestros servicios jurídicos, para que ayuden a esos ayuntamientos pequeños, intentar construir una ordenanza marco en materia de venta ambulante para aquellos que no la tengan desarrollada. Ahora mismo han contestado ya 21 ayuntamientos, 13 manifiestan que tienen una ordenanza, uno que no la tiene, que la tiene adoptada y 7 que lo están preparando. Por tanto, el Govern lo que está haciendo más que liderar, es coordinar y ponerse al lado de las necesidades de cada ayuntamiento. Lo que hemos hecho es, ustedes si tienen regulación podemos ver qué elementos se pueden coordinar y generamos un espacio común para ello y aquellos que no lo tienen, ofrecemos también los servicios de la conselleria, sobre todo en aquellos municipios más pequeños, para poder colaborar con todos ellos. Los ayuntamientos además disponían de un plazo de un año para adaptar las ordenanzas a la Ley de comercio de 2014, y en aquellos casos en que no se ha hecho ponemos nuestra colaboración como ya le he señalado.

La inspección y sanción en materia de venta ambulante es competencia de cada ayuntamiento, con independencia de las actuaciones que se están ya desarrollando desde la Dirección General de Consumo, que también creo que se han visto actuaciones en las últimas semanas al respecto, con determinados productos que han sido retirados por la propia Dirección General de Consumo, de protección de la salud pública y la seguridad alimentaria. Por tanto, en todas estas materias se está trabajando coordinadamente desde las distintas direcciones generales, porque sabemos que desde luego es una de las principales reclamaciones del sector y yo creo que además es importante por el tema al que hacía referencia. Es un sector que afecta a miles de microempresas, que tienen a un gran número de trabajadores, en condiciones de trabajo, como sabe además, es un sector que cuida la calidad del empleo de sus trabajadores y que además paga sus impuestos. Por tanto, se trata también de proteger a todos aquellos que cumplan y establecer los mecanismos de control para aquellos que no lo hacen.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Rèplica, el grup autor de la interpel·lació el Sr. Font té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. *Gracias, Sr. Conseller, a ver, intentaré estar más fino, que pongan la manta en el suelo para vender es competencia de los ayuntamientos; lo que hay encima de la manta no es competencia de los ayuntamientos, si es ilegal; y quien*

compra, que es consumo, no es competencia de los ayuntamientos.

Deixar posar la manta és competència dels ajuntaments, allò que vénen damunt la manta, que és un producte, si és il·legal no és competència dels ajuntaments supervisar-ho i qui compra, que és el consumidor, és competència de Consum, no dels ajuntaments. D'acord? És important que sapiguem partir d'aquí.

Quien tiene la culpa no es el que pone la manta para vender, no es el vendedor, el vendedor vol menjar. I per a nosaltres el que s'ha d'atacar és les màfies que hi ha darrere. Una manca d'actuació contundent davant una situació massa permissiva i passiva. Hi ha una flagrant manca per a nosaltres de coordinació i per això venia allò del santcristo gros. Es decir, yo creo que usted tiene capacidad y además le gusta el trull i aquí li ha d'agradar el trull, perquè això és voler ficar Policia Nacional, Guàrdia Civil, Policia Local, inspectors de Consum, és a dir, és una operació que no s'ha fet mai aquí. No s'ha fet mai, s'han fet distintes coses puntuals a tots els municipis. Fins i tot els cossos de seguretat es queixen entre ells. Entre ells, jo he parlat amb uns i els altres per fer aquesta interpel·lació i resulta que es queixen d'una falta de coordinació. A vegades estan en una feina o estan en una altra i aquesta no és una prioritat perquè no saben qui realment hi ha d'anar en un moment donat.

Nosaltres creim que introduir mesures per lluitar contra la venda il·legal, com el decomís immediat de la mercaderia o la facultat dels ajuntaments de poder sancionar aquestes actuacions, hauria de ser amb una norma cívica. Facin actuacions preventives i multin els compradors, els compradors han de multar. A qui multa Consum quan un compra un cotxe il·legal? A qui el compra il·legal i a qui l'ha venut il·legal. A qui multen quan un pagès ven arròs i no ha passat pel control de sanitat? Al pagès i a qui el ven; i si troben qui el compra, també. Clar, aquestes coses si les volem aturar les podem aturar. Facin tríptics, per exemple a Madrid han fet una campanya que diu "*No apoyes el crimen organizado. Tu decisión importa*", i adverteix que comprar falsificacions o productes de venda ambulants il·legals fomenta el crim organitzat i l'explotació laboral perquè destrueix cultura i frena la innovació, que és una renúncia al dret del consumidor i contribueix a destruir feina. Multin aquells que comprin productes il·legals, multin-los. Parlam de gent que està fora de la legalitat, que no paga impostos i que fa competència directa als comerciants que ells sí ho tenen tot en regla, a més, dels inconvenients i molèsties que generen a espais com platges i passeigs, siguem realistes. Quan a una línia darrere hi ha una tenda d'artesans que intenta vendre i veu com no pot vendre.

Per l'altra qüestió. Aquí on desembarcaven els creueristes hi havia venedors il·legals a cada costat, a cada banda, fins fa poc, sense mantes, directament duen els productes com si anassin enjoiats, pel coll, pels colzes i per tot. És a dir, era el seu aparador, aquests no han de pagar un aparadorista perquè després sigui guapo, després anam a un centre comercial i deim, aquests comerciants podrien fer alguna cosa més, tenir-ho més guapo; però és que nosaltres els ho posam molt difícil perquè ho puguin tenir més guapo. Per què no pensam en positiu. Per què no miram que..., jo què sé, quan arriben els

creuristes aquí, ara és un exemple que no té res a veure amb antilegal, els amollam a un punt només, duem-los fins a les Avingudes i dins les Avingudes, en pla ventall, en pla *abanico*, vagin baixant, i passaran per tots els carrers i comerços; i si arriben a Maó, mirar com fer-ho; i si arriben a Ciutadella, mirar com fer-ho; i si arriben a Eivissa, mirar com fer-ho, perquè en pugui tenir tothom.

Nosaltres li proposarem una moció dins aquesta línia, que ens banyem per lluitar contra les màfies, perquè aquí hi ha ports i aeroports, això entra o pels ports o pels aeroports, punyeta!, necessita d'aquesta coordinació. El material és dins naus, el culpable no és aquell al·lot o aquella al·lota que ho ven, el culpable és quan deixam que entri. Si ens aturam i no deixam que entri, guanyarem aquesta batalla.

I acab, Sra. Presidenta, d'una qüestió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

És ver, com molt bé ha dit el conseller, que les grans superfícies tenen el seu espai i aquest, en principi, està acotat, però la lluita contra aquesta compra il·legal, venda il·legal ambulant, no importa esperar que tinguem el pla director; és a dir, tenim totes les eines, totes les eines, totes les eines per fer-ho. Esperam que mentre arriba el 2017 i 18, que la gent del petit comerç pugui veure legislació, que, com ha dit al principi, no la canviï un canvi de govern, que cerquem el màxim consens, faci que abans haguem actuat en tota la venda il·legal. I no carreguem les tintes sobre l'al·lot o l'al·lota, me's igual el color de la pell, que els ven al carrer, sinó que la feina consisteix en la lluita contra les màfies.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Contrarèplica, el conseller Negueruela té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias. Compartimos distintos..., hay puntos de vista, desde luego, que compartimos, Sr. Font, yo creo que de todo lo que ha señalado hay actuaciones que ya se están realizando, hay actuaciones, cuando hablamos de distintas mafias organizadas donde se está trabajando para tutelar los derechos de los trabajadores y trabajadoras, que en esos casos son explotados, como usted sabe y como ha dicho, a los que también participan, que son los que venden y, por tanto, se encuentran en una situación, desde luego creo que es el primer punto donde nosotros tenemos que poner todos los medios para protegerlos, para proteger también los derechos de esas personas que están en esa situación, y se está realizando a través de la coordinación con los distintos cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado, como se está viendo en distintas actuaciones que se están desarrollando, no sólo puramente en las plazas, sino en

otra serie de actuaciones en materia de comercio, que afectan también a todos aquellos que cumplen, que hemos que, además, afectaba a la propia seguridad alimentaria. Y por tanto son actuaciones que ya se están coordinando con la Dirección General de Consumo, con la Inspección de Trabajo y Seguridad Social, con las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado, como hemos visto recientemente en actuaciones en centros que vendían determinados alimentos en determinada situación. Por tanto, que también afecta a todos aquellos que lo hacen en buena situación, por tanto es un tema que va más allá de la pura plaza en la que nos situamos, sino que también afecta a distintos sectores, a distintos comercios que también tienen una sede física. Y por tanto yo creo que hay que situarlo dentro de ese marco, hay que, desde luego, buscar y amparar los derechos de las personas que se encuentran vendiendo en esa situación y, por tanto, proteger los derechos de los que se trate.

Hay que coordinarse, no es que haya que liderar, porque aquí sabe que la competencia del Ministerio del Interior tiene una competencia clara, a través de la Delegación del Gobierno en cuanto a Policía Nacional, Guardia Civil, en todos los temas relacionados con mafia, es un tema puramente de competencia estatal, donde entra en juego el Código Penal y, por tanto, nosotros lo que tenemos que hacer es sumar esfuerzos, solicitar actuaciones a dichos cuerpos y trabajar conjuntamente con ellos. Como ya le digo se está realizando y creo que hace pocas semanas se ha visto una actuación que así lo reflejaba.

Creo, además, que desde la Dirección General de Consumo se han hecho distintos tipos de actuaciones también en materia de otro tipo de ventas de distintos productos que afectaban a la propia seguridad y, por tanto, se han retirado del mercado. Yo creo que ahí es donde se tiene que hacer ese trabajo, que se viene realizando.

Hay que proteger a los que venden, a los trabajadores y trabajadoras, y hay que proteger, desde luego, a nuestro comercio, sobre todo a aquél que cumple, a aquél que paga sus impuestos, a aquél que paga su Seguridad Social, a aquéllos que están contribuyendo a crear empleo en nuestra comunidad autónoma y a mejorar nuestra competitividad. Por tanto, ahí yo creo que nos entenderemos.

Haremos las actuaciones de coordinación necesarias para ir y atacar esos sectores que no se adecuan y que desde luego en muchos casos están detrás, mafias como las que ya ha señalado y que ya se están poniendo en conocimiento de distintas autoridades, y se está trabajando coordinadamente. Y además estamos haciéndolo, también, desde la propia Dirección General de Comercio, se está actuando, se está actuando con las patronales, con distintas de las que ha mencionado; se está sancionando en aquellos casos en que no se están ajustando, no sólo en materia de venta de determinados productos, sino también en aperturas de días no autorizados. Y la Dirección General de Comercio, si vemos los últimos BOIB, desde luego se verán sanciones importantes en esta materia, que ayudan también a proteger a todo aquél que cumple, al pequeño y al mediano comercio.

Creo que, además, en positivo estamos haciendo bastantes cosas con el pequeño y mediano comercio, tenemos un programa, como iComerç, que lo que busca es defender y

promocionar la compra en el pequeño y mediano comercio. Y yo creo que ese es el trabajo que tenemos que hacer desde la conselleria, que es toda aquella parte de promoción del pequeño y mediano comercio y de la distinta venta. Porque también, si hablamos de venta ilegal, se produce tanto en la calle como telemáticamente, y hay una parte telemática muy importante y por tanto que yo creo que también hay que tener en cuenta y no centralizar sólo un determinado tipo de venta; también está toda la venta *on line*, que en muchos casos depende de en qué país se compre, pues se está comprando en según qué condiciones y desde luego alterando el comercio de aquí. Por tanto, yo creo que ahí también es un sector donde hay que ampliar la mira y por tanto hay que hacer, si queremos podemos hablar de hacer un plan de actuación más integral.

Yo creo que en esa materia, en materia de comercio, como le he dicho, se están haciendo las actuaciones que tocan, lo podemos ver en los BOIB en materia de apertura. La Dirección General de Consumo, conjuntamente con la Inspección de Trabajo y Seguridad Social y las fuerzas y cuerpos de seguridad han actuado estas últimas semanas, como se ha visto. Tenemos que hacer, aparte también de proteger a las situaciones que se encuentran en una situación de explotación y que al final son las víctimas de toda esta situación, y proteger al pequeño y mediano comercio con actuaciones de promoción y en positivo. Promoción que estamos ayudando desde el IDI, con iComerç, y otro tipo de actuaciones como son, desde luego, ayudas directas para que se puedan acoger a esas nuevas prácticas de venta y puedan competir en una situación mejor.

Por tanto, yo creo que estamos actuando de una forma integral, de todas formas veremos la moción, y me imagino que nos pondremos de acuerdo, yo creo, como ha sido siempre y como es nuestra intención, en esta materia de comercio, que siempre hemos buscado el máximo consenso y creo que lo seguiremos consiguiendo con todos ustedes.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

III. Moció RGE núm. 6269/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a foment del teixit industrial de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1082/16.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 6269/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a foment del teixit industrial de les Illes Balears.

Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Santiago Tadeo, per un temps de deu minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Presentam aquesta moció en relació amb la interpel·lació que

vam fer ara fa dues setmanes. Cert és que, per una circumstància o una altra, el conseller ha estat interpel·lat durant tres setmanes seguides, i crec que açò, senzillament, doncs demostra la preocupació des de les distintes formacions o grups parlamentaris que conformen aquesta cambra en el tema de l'economia de les Illes Balears. Cert és que ens cenyim amb aquesta moció, com vam fer en aquell dia amb la interpel·lació, concretament al teixit productiu, deia en aquell moment al Sr. Conseller que moltes vegades se cerquen culpables, quan hi ha tancaments d'empreses, i aquí s'ha fet, crec que fent demagògia, i no assenyal cap partit en concret, ni és la meva intenció, senzillament en aquell moment vaig fer la reflexió que hi havia... o quan acabi aquesta legislatura hi haurà hagut, doncs durant cinc mandat, dos governs del Partit Popular i tres governs de pacte, i la situació és la que és, probablement podríem repartir moltes culpes a mitges.

El que sí és cert és que açò vertaderament no és el que interessa, i deia en aquell moment, als ciutadans, ni molt menys als empresaris del teixit industrial de les Illes Balears, el que realment interessa és com poden mantenir les seves empreses, com podem a Balears, i aquest govern té molt a dir, perquè és el que té les eines, podem fer que no es perdi cap lloc més de feina dins el sector industrial, el qual compartim -crec que així ho vam dir- que és molt mal de recuperar.

Veniem d'un equilibri intersectorial a unes illes més que a unes altres, on el 53% de la població activa es concentrava en els anys seixanta o setanta en el sector industrial. A partir d'aquí, la globalització, terciarització de l'economia, l'increment del sector turístic al final el que ha fet ha estat perdre teixit industrial i, probablement, perquè cap govern no ha fet una aposta clara i decidida perquè açò no passés. I moltes vegades, també els propis empresaris descapitalitzaven les seves empreses d'indústria per invertir cap al sector emergent en aquell moment, que era el sector turístic.

Falta de mà d'obra qualificada, falta d'inversió en R+D+I, falta d'oferta formativa, tancaments d'empreses n'hi ha hagut molts, la legislatura passada vèiem com aquí es debatia sobre una empresa concreta, com pogué ser, per exemple, Spanair; també recentment hem vist processos com l'empresa Bimbo, entre d'altres, sense anomenar-ne cap altra més, però al final, i també el conseller ho ha esmentat a qualque moment determinat, són decisions empresarials que més tenen a veure amb la deslocalització, la globalització i l'increment de costos probablement que hi ha, que hi pugui haver pel fet de la insularitat.

Però el cert és que passam de l'any 1975 a hores d'ara, on el sector turístic tenia un pes dins el Producte Interior Brut de les Balears d'un 13,3% i avui té un 7,5%, i per mor de la crisi econòmica hem perdut un 1%. Per tant, l'objectiu hauria de ser com incrementam aquest 1% almenys i com podem continuar tenint una economia el més diversificada possible. Crec que açò és el que ens ha de fer pensar a tots els grups parlamentari en benefici de l'economia de les Illes Balears. I no és un repte gens fàcil, jo crec que és un repte prou més complicat del que pugui semblar, perquè la terciarització de l'economia ha estat una realitat i ho continua essent.

A partir d'aquí, a finals del 2015 hi havia envoltant d'uns 25.000 treballadors cotitzant a la Seguretat Social del sector industrial, que representava ja un increment d'un 4% referent al 2015, un indicador clar de la situació de la crisi. Es comentava també avui de matí l'índex de confiança, si havia pujat o no; és cert que ha pujat, és cert que també surt reflectit a l'informe de conjuntura econòmica del mateix Govern, que diu aquest informe que dins el sector industrial és on els empresaris tenen més pessimisme o no hi ha aquesta recuperació de l'indicador de confiança en aquest sentit.

A partir d'aquí, i com li vaig manifestar al conseller, la idea era fer un tema positiu, crec que constructiu, crec que el teixit industrial s'ho mereix; hi va haver una interpel·lació posterior la setmana passada que crec que abasta molt més, que debatrem també una moció posterior, però, lògicament, ens hem cenyit, des del nostre grup parlamentari, a temes concrets pel que fa al sector industrial de les Illes Balears.

I hem formulat una moció que consta de vuit punts concrets, crec que un tema pendent de fer, no tant sols d'aquest govern, l'anterior i l'anterior, podríem dir els dos governs anteriors del Partit Popular, com també els dos pactes anteriors al Partit Popular, un tema concret és elaborar la llei d'indústria. Aquí ho ha manifestat el Govern, quan hi va haver el tema, el debat del tancament de l'empresa Bimbo, crec que d'una manera, podem dir, oportunista, es va presentar crec que era, no sé si eren tots els grups que donen suport al Govern o el Partit Socialista, una proposta en aquell moment amb caràcter d'urgència, que realment era el que nosaltres denominariem fum de formatjada, perquè no duia a res; vull dir, aprofitar el moment per debatre en aquell moment aquell tema concret. Però aquí sí que volem establir un termini de sis mesos per a la llei, l'elaboració per part del Govern de la llei d'indústria.

També un pla d'indústria que tenguí la seva dotació pressupostària, també en un termini de sis mesos; un termini de sis mesos ens situaria pràcticament a finals d'any, cap allà el mes d'octubre o novembre.

També, i crec que açò hagués estat lògic, però creiem que amb una moció en aquells moments estava bé posar-ho damunt el paper, que és que el nou REB, dins la ponència del nou REB, doncs es debatin qüestions específiques per al foment del teixit industrial, però crec que valia la pena afegir-ho, era de lògica que es veurà aquest dins la ponència.

A partir d'aquí també crec que és fonamental tot el tema de l'exportació, per açò el punt quart d'aquesta moció. Sense cap dubte avui en dia les principals empreses del sector industrial de les Illes Balears es basen molt en la seva exportació i crec que és un tema fonamental i que no hem de deixar perdre, i més en un món globalitzat i internacionalitzat com ens trobam.

A partir d'aquí, també un pla de suport a la innovació i al desenvolupament del teixit industrial. Crec que és una demanda del mateix sector, com a una eina que pugui tenir el Govern i es pugui impulsar des del Govern.

També, i aprofitant que es van signar les bases per al Pacte de competitivitat d'ocupació de qualitat i progrés social, en què també va comparèixer el conseller fa dos o tres dijous, a la

Comissió d'Economia, doncs que també es tenguin en compte..., en aquelles bases es fa molta referència al sector turístic com a principal motor de la nostra economia, doncs crec que també s'ha de fer èmfasi en tots els sectors i crec que el sector industrial ha de tenir també, en aquest sentit, un pes important. Açò ja seria el punt 6 de la moció.

El punt 7, es tracta d'incrementar els ajuts al foment de la contractació dins el sector industrial. Crec que per no perdre o si volem créixer, i hem perdut un 1% durant aquests quatre anys de crisi econòmica de pes del teixit del sector industrial dins el Producte Interior Brut de Balears, per incrementar no s'incrementarà per si sol, hem de donar facilitats a les empreses i facilitats també a la contractació de mà d'obra dins el sector industrial.

I el darrer punt que presentem dins aquesta moció de vuit punts, crec que fàcilment aprovables o per dur a terme el Govern de les Illes Balears i mantenir totes les diferències que puguem mantenir, que hem vist o veiem Ple rera Ple, un darrer tema que crec que també és important que és la formació de treballadors dins el sector industrial. Moltes vegades el tema de formació ha estat l'oblidat, i no ho dic per aquest govern, ho dic en general, perquè crec que aquí hem de posar tots veure, i ho vaig posar de manifest o ho vaig recalcar el dia de la interpel·lació, fa ara quinze dies, quina havia estat l'evolució de l'economia de Menorca en aquest sentit, va ser l'economia que més tard al bum turístic, amb la qual cosa vam tenir l'economia diversificada fins més endavant, amb un pes molt important del sector turístic. A partir d'aquí vam perdre teixit i jo crec que, a la vegada que es perdia teixit industrial, també el que hi havia era una manca per part de l'administració, i podem dir des de suports de qualsevol institució, ajuntaments, cadascun dins el seu marc de les seves competències, ajuntaments, consells o Govern, sobretot, que és el que més pot fer, una manca d'aposta decidida per no perdre un lloc més de feina.

Per tant, presentam aquesta moció que ve de la interpel·lació i que en aquell moment vam presentar la interpel·lació motivada també per la situació en aquell moment que hi havia a l'empresa Bimbo i només es feia més referència a aquella empresa, quan el mateix mes, i ho vaig dir així amb determinades preguntes al Govern, tancaven empresa de calçat a Menorca, com era una empresa denominada Siluetal, i en canvi no se li donava cap importància. Amb açò el que vull dir és que el problema és molt més greu del que sembla, de perdre teixit industrial, i que és molt difícil tornar recuperar, ja no tan sols aquest 1% que hem perdut durant aquest quatre anys darrers de crisi, sinó encara que creixi més per poder tenir una economia més diversificada.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Fixació de posicions, Grup Parlamentari Podem, el Sr. Jarabo té la paraula.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, no voldria començar sense dirigir unes paraules a

la presidenta Armengol, després de l'episodi de bon rotllo que hem viscut amb Ciutadans, com descrivia fa uns moments el Sr. Font, esperem, Sra. Presidenta, que aquesta distància que aquí es percep amb Ciutadans sigui l'avantsala d'una distància també a nivell estatal del seu partit amb Ciutadans que, sense dubtes, ens permetria entendre'ns en molt poques hores. Després del vist aquí, esper que l'esperança arribi.

Bé, un dia més, un Ple més ens tornam trobar amb una moció del Partit Popular que contradiu les polítiques desenvolupades pel seu partit a Balears les darreres dècades.

Parlen a la seva moció d'ocupació de qualitat, de progrés social, conceptes que consideram antagònics respecte del que vostès han defensat al Govern d'aquesta comunitat i que segueixen defensant al Govern en funcions de l'Estat, em sento en l'obligació de recordar-los que el seu govern manté viva una reforma laboral destinada justament a eliminar ocupació i deteriorar la cohesió social, aquesta és la seva política, aquesta és la seva aposta, precaritzar l'ocupació i ofegar econòmicament les famílies. I ho hem viscut aquí a Balears amb els acomiadaments a Movistar, a Coca-Cola, a Bimbo i ho veim ara en una nova amenaça als treballadors i treballadores del diari *El Mundo* als quals des d'aquí enviam tot el nostre més afectuós suport, molt ànim en la defensa dels vostres drets.

Però tornam a la seva moció, vostès varen apostar a una sola carta, al monocultiu del sector turístic, i principalment el negoci i benefici d'uns pocs i aquesta aposta passava per la destrucció del nostre teixit industrial, un autèntic miracle en un territori com el nostre on arriben tants de consumidors potencials dels nostres productes.

Els darrers quinze anys hem perdut més de la meitat de la nostra indústria, calçat, bijuteria, sector agroalimentari, producció de maquinària, sense oblidar el sector cultural, ja no tenim gaire perles, no produïm maquinària i les empreses agroalimentàries exporten les nostres en lloc d'exportar el producte ja manufacturat i envasat; el sector del calçat remunta gràcies al fet que s'ha endut part de la seva producció a Àsia, hem passat de produir béns de consum a importar-los, el que significa que l'ocupació, que els llocs de feina han passat de la producció a estar lligat al transport des d'altres llocs. Això ens fa perdre ingressos.

Els únics sectors industrials que ens queden són aquells que s'alimenten del turisme i les causes crec que ja han estat esmentades en aquest ple en nombroses ocasions, el sobrecost de la insularitat, la falta de polítiques públiques d'estímul, l'especulació en sòl industrial, la competència en països amb menors salaris i drets i la renúncia també de l'empresariat local a fer inversions en alguna cosa diferent al sol i platja per falta també d'incentius en aquests sectors alternatius.

Vostès han provocat el miracle d'una contrarevolució industrial en aquesta terra. Som potència mundial en turistes, batem rècords any rere any, però no s'ha assolit l'objectiu de ser potència mundial en turisme. Ho tenim tot a favor per ser al capdavant de la innovació turística i vostès han aconseguit el miracle de crear un model turístic que ven als turistes únicament llits, aquest és el miracle de la seva gestió i de la seva política turística, vendre llits i res pus.

Nosaltres apostam per millorar el producte turístic i entenem que aquesta millora ha d'anar acompanyada d'una major atenció a altres béns i serveis que col·laborin i complementin el nostre producte turístic.

Consideram, per tant, i coincidim amb el Govern en la necessitat que es creïn mesures que ajudin al desenvolupament de tots aquests sectors industrials i culturals i especialment als vinculats amb la investigació, el desenvolupament i la innovació, les renovables que pensam que s'haurien de considerar com a sector estratègic en un temps en el qual el valor afegit dels productes vendrà donat principalment per l'actualització de les tecnologies que es puguin emprar.

En les passades legislatures vostès varen prometre, varen anunciar i es varen fer fotografies esplèndides que presentaven plans d'estímul i mesures urgents per a la reactivació industrial, malgrat això aquí seguim sense que hi hagi conseqüències positives. Ara ens trobam immersos en aquesta legislatura del canvi, i el conseller Negueruela ens ha presentat un pacte per la competitivitat que té bona pinta, té bon aspecte, almenys estèticament, pel que hem vist també a les fotografies i per l'àmplia presència del nostre sector productiu, agents socials també i aquesta crida que ha fet al conjunt de la societat perquè participi en les diferents meses de treballs que comosaran aquest pacte. Ja li vàrem dir en la seva compareixença en la Comissió d'Economia que ens semblava que no estava concretant en excés i que esperàvem que els fets completassin aquest treball tant necessari que ha de desenvolupar aquest pacte juntament amb el conjunt de la nostra societat.

La recuperació econòmica, laboral i social depèn en bona mesura que aquest pacte sigui operatiu, i hem vist que es parla també al pacte del repte energètic. Per això el nostre grup parlamentari va presentar en el seu moment una proposició no de llei de transició energètica. Sabem que aquesta transició energètica podria crear molta ocupació i a més beneficiaria lògicament la lluita contra el canvi climàtic i la reducció de producció energètica a partir de recursos fòssils.

Per acabar, hem de dir que donarem suport als diferents punts, que ens semblen lògics, els donam la benvinguda al sentit comú i confiam que puguin aplicar polítiques des de l'Estat mentre continuïn en funcions que s'adeqüin a la seva moció, per tant, hi estam d'acord, i hem de recordar una vegada més aquelles empreses de producció, com hem dit abans, com Coca-Cola o Bimbo que ens han abandonat a causa d'aquesta reforma laboral i encara no hem trobat les fórmules que ens puguin permetre no només mantenir l'ocupació, sinó la generació de mecanismes que permetin entendre els avantatges de produir aquí.

Per tant, una nova aferrada als treballadors d'*El Mundo* que ara començaran una vaga i esperam que aquesta reforma pugui ser eliminada el més prest possible en defensa també de la indústria de la informació que tampoc no se salva de la voracitat neoliberal.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la diputada Aina Campomar té la paraula.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, senyores i senyores, bé, avui volia començar dient que..., bé, recordant, perquè crec que tots ja ho sabem molt i molt bé, que la crisi financera iniciada el 2007 ha afectat greument les nostres illes i ha generat un canvi de cicle econòmic i una baixada del PIB molt important, una destrucció molt elevada de llocs de feina amb una baixada molt important de salaris, amb un increment de la pobresa i de la desigualtat social que ens ha de fer reflexionar a tots.

Molts d'analistes marquen el 2014 com a una finalització d'aquesta crisi, però malgrat aquests indicadors macroeconòmics hem de dir que aquests efectes negatius a l'atur, als salaris precaris, a l'índex de pobresa i a la desigualtat continuen instal·lats a la nostra societat. Precisament per això la riquesa s'ha acumulat molt més en un per cent de la població... en l'1%, mentre que la resta s'ha empobrit significativament.

Els sectors econòmics han reaccionat diferent a les Illes Balears, en aquest moment els sectors que més han baixat són l'agricultura i la indústria, l'únic sector que no ha baixat és el sector de serveis o l'anomenat terciari, que ha incrementat el seu pes des de fa dècades en l'economia balear mesurat com a VAB i al 2008 tenia un pes d'un 79,9% i al 2014 ja té quasi deu punts més, 87,3%, un avanç en l'especialització del sector serveis molt important a Balears.

Per tant, la situació actual ens situa en una economia especialitzada en el turisme, una de les terciaritzades d'Europa. Aquest procés de terciarització és veritat que es dona de forma generalitzada en l'àmbit internacional, encara que Balears ha anat a passes de gegant.

Segons el Pla de ciència, tecnologia i innovació i emprenedoria de les Illes Balears de 2013 a 2017 un probable escenari prospectiu de l'estructura productiva de les Illes Balears per a l'any 2025 seria d'un 1% a agricultura, indústria i construcció junts un 9% i els serveis ja en un 90%.

Un component important és saber si aquest creixement d'aquest sector terciari o aquest sector serveis serà a causa de la terciarització en serveis avançats, com en aquest moment es dona un índex que és així, i no només en el turisme. Això implicaria una dotació major del component tecnològic en contrapartida en el procés de desindustrialització que sofreixen les nostres Illes Balears. El sector de la construcció és el que genera menys productivitat de treball i provoca un efecte de substitució de les inversions industrials, aquest sector que sempre tant defensa el Partit Popular en aquest canvia.

Hem de ser clars, el creixement econòmic real i sostenible depèn a llarg termini del creixement de la productivitat de treball, però no de la productivitat només basada a fer menys hores treballades, amb baixa qualificació del treball, amb salaris precaris, que, com hem vist, en el camp de l'hostaleria

que aquí segueix perdent rendibilitat des de l'any 2000. Parlem del contrari, d'incrementar la productivitat del treball incrementant la qualificació del lloc de feina, augmentant el contingut tecnològic, incrementant el valor afegit, el coneixement, la recerca i la innovació.

En conclusió, una excessiva especialització en serveis tradicionals de baix contingut tecnològic, valor afegit com un ús intensiu del sector de la construcció no han ajudat a assegurar i mantenir un creixement econòmic sostenible i socialment just.

MÉS per Mallorca sempre ha defensat el foment del teixit industrial de les Illes Balears precisament potenciant concretament el valor afegit, la recerca, la innovació, generar més productivitat amb salaris més alts i no precaris i fer més sostenible amb el territori, i també fer molta incidència en la formació, que és un factor essencial per poder apostar per aquesta reindustrialització del nostre sector, i la formació també en noves tecnologies, que ja no són tan noves, jo diria que ja seria formació en tecnologia perquè realment ja dir noves tecnologies en aquest moment és com dir que el telèfon és com una nova tecnologia i ja és una part essencial de la nostra vida quotidiana.

Per tant, atesa la interpel·lació que ha fet el Partit Popular, vull dir la interpel·lació que va fer i la moció, no poden deixar de donar-li suport i aplaudir el canvi d'orientació del Partit Popular respecte de la política del Sr. Bauzá que s'ha duit a terme aquí, en aquestes illes durant quatre anys.

També aplaudim que en aquesta cambra que hi hagi consens a posar fre a aquesta desertització que afecta la nostra indústria i enfortir els indicis de lleugers canvis de tendència amb increments d'empreses, amb petits increments d'afiliació, etc., dels treballadors.

És veritat que és essencial una llei d'indústria i un pla industrial i un règim especial que realment compensi la nostra insularitat, tant a nivell empresarial com a nivell també, diguem, de residents i de persones que vivim en aquestes illes que també al final té les seves conseqüències i redunda en l'economia de les nostres illes.

Cercar el màxim consens també amb els agents socials, és evident que hi hem d'estar d'acord, i també creim que és important que aquesta llei i aquest pla industrial tinguin en compte les característiques particulars de les nostres illes, o sigui, cada una amb les seves particularitats.

Per tant, que en aquests moments el Partit Popular parli de diversificació ho trobam molt positiu i ho aplaudim. Creim que la legislatura passada es vàrem perdre oportunitats com, per exemple, posar l'exemple de l'estratègia d'especialització intel·ligent, de la RIS, que demandava la Unió Europea precisament per demanar ajudes europees i que precisament el Partit Popular va enfocar únicament en el turisme. Creim que era un moment també d'haver-lo ampliat o haver fet l'aposta de potenciar altres àrees incipients i altres sectors emergents. Però bé, el cert és que el més aviat possible hem de fer front a aquest problema estructural del sector industrial.

En qualsevol cas, sí que és veritat que no estam d'acord amb què ha dit el representant del Partit Popular, el Sr. Tadeo, que la reforma laboral no ha influït negativament en aquest sector. No ha estat l'únic factor, hi estam d'acord, però sí que creim que ha influït negativament. La reforma laboral ha empitjorat la situació laboral dels treballadors i ha afavorit precisament les empreses que es basen a incrementar la competitivitat només baixant les hores i baixant salaris. Aquesta ha estat la conseqüència principal de la reforma laboral.

Per tant, MÉS per Mallorca donarà suport a aquesta moció, creim que és una passa positiva i també animam el Govern que dugui el més aviat possible aquesta llei d'indústria i aquest pla industrial.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, el Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Vull anunciar el vot favorable del nostre grup parlamentari a aquesta moció. Crec que coincidim en l'objectiu, crec que és una coincidència de tots els grups parlamentaris, l'objectiu és la diversificació de l'economia de les Illes Balears i, per tant, una de les passes per aconseguir aquesta diversificació és recuperar múscul en el món industrial. Crec que la moció va en aquest sentit i per això li donam la benvinguda i felicitem el proponent per la seva presentació.

Quins són els problemes que tenim per aconseguir aquest objectiu? Perquè, clar, verbalitzar l'objectiu és molt fàcil i tots venim aquí i ho verbalitzam i això, ja dic, és absolutament fàcil i no té cap problema. Les dificultats que tenim per implementar i per fer realitat aquest objectiu és on hem de centrar els nostres esforços i la nostra atenció. És evident que en el món en els darrers quaranta anys s'ha produït una deslocalització de la producció industrial, això és innegable, i això ha afectat les Illes Balears i ha afectat tots els països desenvolupats. Per tant, en major o en menor mesura aquest és un procés, també s'ha dit, global, global almanco dels països, diguem, desenvolupats.

Nosaltres, el nostre grup parlamentari, i jo personalment, entenem que el gran problema que té el Govern de les Illes Balears amb relació a aquesta qüestió i per fer realitat aquest objectiu és la carestia econòmica. És a dir, no podem tenir una política ambiciosa en matèria de reindustrialització perquè no tenim un finançament que acompanyi aquesta voluntat, per tant, no podem fer una inversió des del poder públic per aconseguir aquesta realitat. No tenim un bon finançament, i clar, és evident que ho té més fàcil, en el cas de l'Estat espanyol, ho té més fàcil Euskadi o Navarra per fer una política ambiciosa a nivell de reindustrialització perquè té més mecanismes financers per donar suport a les empreses, als emprenedors que vulguin invertir en aquest sector econòmic.

A més, tenim molt poc marge tributari perquè la política tributària també podria ser una bona fórmula per incentivar la política de la reindustrialització, però resulta que les Illes Balears també, per temes competencials de model d'Estat, territorial, etc., tampoc no tenim el marge. Per això, de fet, la seva moció quasi no en diu res d'això perquè és conscient d'aquestes limitacions que crec que són molt importants.

Aquí ho han dit altres portaveus, és evident que s'ha d'incidir en el tema de la formació, de la qualitat professional i és evident que on ens jugam gran part de poder realment aconseguir aquest objectiu de la reindustrialització és en el tema del règim econòmic especial, que això sí que ho recull la moció, per què? Perquè si en aquest nou règim econòmic especial, que arriba tard, que no complim els terminis marcats per l'Estatut d'Autonomia, resulta que no som capaços de realment fructificar propostes concretes que ajudin que la nostra indústria sigui realment competitiva amb la del continent, és evident que serà molt difícil que avancem en reindustrialització perquè quan les nostres empreses estan en inferiors condicions per exportar i per vendre els seus productes la resta de les coses tanmateix quedaran en no res, s'imposarà la lògica del mercat i la lògica del mercat és que si venen molt més car és difícil que puguem competir, i en gran part venem molt més car pel tema de la insularitat. Per tant, crec que aquesta és la pedra angular d'aquest gran objectiu que, ja dic, que compartim.

I nosaltres varem coincidir amb el Partit Popular, i amb això acab, varem coincidir en la crítica als pressuposts de 2016 perquè, clar, el que passa sempre, aquí tots verbalitzam i tots deim que hem d'anar per la diversificació econòmica, però després els pressuposts donen per al que donen i els pressuposts 2016 no fan cap gran aposta per la diversificació i per la reindustrialització.

I li vull dir, Sr. Tadeo, i amb això sí que acab totalment, que fer una llei d'indústria o fer un pla industrial és planificar; en principi això no té un cost, almanco sabem on volem anar. Evidentment per aconseguir arribar-hi necessitarem aquests recursos econòmics que no tenim, però ja és molt saber on vols anar, i per ara no tenim ni aquest instrument de planificació de saber on volem anar i on volem incidir i on vol invertir; quines sinèrgies volem trobar amb el turisme, que és evident que la nostra indústria ha de trobar sinèrgies amb el turisme, que és la gran activitat econòmica de les Illes Balears. Això encara no ho tenim prou reflectit ni prou espipellat ni prou estudiat, i crec que per això és molt positiu que vostè posi un termini breu perquè almanco hem de saber on volem anar. Després ja entrarem en les grans dificultats: el règim econòmic, el finançament..., efectivament les mesures tributàries, però almanco definir on volem anar crec que és la gran prioritat que tenim, i això sí que té poc cost econòmic, i des d'aquest punt de vista també coincidim plenament amb el plantejament que vostès fan a la moció.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca el diputat Josep Castells té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta, i gràcies també Sr. Tadeo per la seva proposta, pel to de la interpel·lació i també d'aquesta proposició. Vostè va proposar una *pax* industrial al conseller, el conseller la va acceptar i s'apuntarà el mèrit que tots els grups li donem suport, i per tant això és... és una manera constructiva de fer feina, i com no pot ser d'altra manera doncs ens en congratulem.

Vostè aquesta *pax* industrial la basa en la idea, d'alguna manera, que la indústria de les Illes Balears és com un naufrag en el mar de la globalització i que els governs no poden fer res per aquest naufrag, aquest naufrag està a la mercè de cap on bufa el vent, de les marees, i d'alguna manera venia a exonerar de responsabilitat qualsevol govern pel resultat d'aquesta indústria. Jo no puc estar totalment d'acord amb això, i tot que penso que realment, pel que conec del seu tarannà i de la seva manera de pensar, és molt sincera la seva aposta i la seva preocupació per la indústria, malauradament no estic segur que tothom en el Partit Popular estigui en aquesta línia, i sense anar més lluny la legislatura passada, per exemple, no hi havia direcció general de promoció industrial, que és per a mi la direcció general bàsica per fer una política industrial. Podem tenir una direcció general d'Indústria que bàsicament s'encarrega d'altres, baixes, i d'aspectes burocràtics, però allò fonamental per a mi per donar aquest impuls a la indústria és la promoció industrial, i com amb tantes altres coses en aquesta administració que van aprimar tant, doncs tampoc no hi havia direcció general de promoció industrial, i de la mateixa manera que crec que és sincera la seva aposta per la indústria, crec o tinc dubtes que en el Partit Popular no hi hagi encara molts sectors que estan més per un tipus d'economia més especulativa i més de generació artificial de valor a través d'aquesta economia potenciada a través dels diaris oficials.

Dit això i per no repetir idees que ja es van dir a la interpel·lació i que s'han anat dient aquí, i dades, voldria fer èmfasi en algunes idees generals que potser són polèmiques. La primera és que crec que en política industrial hem de ser summament pragmàtics; vostè ha dit que és un tema difícil, i tots els altres grups ho han dit, és difícil fer política industrial, i quan dic que hem de ser pragmàtics vull dir que ens hem de basar en el que tenim, bàsicament en el que tenim. Molt difícilment vindrà una inversió estrangera per posar a les nostres illes en marxa una indústria nova; per tant hem de treballar a consolidar, a enfortir i a desenvolupar el que ja tenim i en aquelles coses que sabem fer. Consolidar, enfortir, desenvolupar, si som capaços de mantenir el que tenim i que es vagi desenvolupant a poc a poc però amb seguretat ja farem molt.

Després també tots aquí -hi haurà unanimitat- tots estem a favor de la industrialització, però crec que també tots estarem d'acord que la indústria no és una finalitat en ella mateixa; no volem indústria perquè tinguem una adhesió a aquest sector, sinó -ho han dit altres portaveus- perquè la diversificació del risc és important, però també sobretot, i amb això faig aquest contrast amb el turisme, és perquè indústria és sinònim de millor ocupació, de major qualificació, d'una mà d'obra més qualificada, i per tant també a la llarga de major benestar. La indústria, la que tenim ara i la que hauríem de tenir, que hauria

de ser una indústria encara més desenvolupada, ens ha de donar lloc a aquesta major qualificació.

Per això a mi potser no em preocuparia gaire que es destruís indústria si ha de ser en favor de desenvolupament de nous sectors, del sector quaternari, del sector quinari, però el que no volem sobretot, i vostè va parlar de la descapitalització de la indústria, és a dir, el que ha passat en els últims anys, en els últims trenta anys, és que els capitals obtinguts dels beneficis del turisme, del benefici industrial, s'han destinat a un sector que dóna més rendibilitat; o sigui, aquí hi ha un problema que tenim un sector competidor que dóna unes rendibilitats tan estratosfèriques que lògicament els capitals que venien de la indústria tradicional s'han dedicat al turisme. Per això també diria que hem d'anar molt alerta quan parlem de més estímuls al sector turístic o de la construcció. Sense anar més lluny el Sr. Lafuente, en una pregunta a primera hora, hi feia referència, perquè no és neutre; és a dir, donar més estímuls i més facilitats a la construcció vinculada al sector turístic no té un efecte neutre respecte d'aquesta política industrial, perquè és clar, si donem facilitats que els beneficis que s'obtenen de l'activitat industrial es destinin a un altre sector que dóna més rendibilitat a curt termini no estem fent cap favor a la industrialització. Per tant amb açò hem de ser molt curosos i evitar sobretot fer demagogia quan parlem de..., sobretot es fa molt des de la bancada popular, s'acusa els partits que donen suport al Govern d'estar en contra del turisme. Bé, hem de ser conscients que no es poden atendre tots els sectors ni es poden donar facilitats a tots els sectors; s'han de donar facilitats als sectors que tenen dificultats econòmiques encara que sigui en detriment d'altres sectors que no tenen cap problema per tenir rendibilitat de la seva inversió.

Un cop fetes aquestes idees generals, que ja m'he menjat més de la meitat del temps de què disposava, voldria citar molt ràpidament el que per a mi són els punts forts sobre els quals construir aquesta política. Els citaré, només, perquè no tenc temps de desenvolupar-los. En primer lloc, la capacitat exportadora d'alguns dels nostres sectors, molt particularment el calçat; malgrat les dificultats tenim un sector que d'alguna manera podria ser com un far, un sector que ha demostrat que malgrat les dificultats de la crisi ha estat capaç de continuar exportant i d'obrir botigues a l'estranger arreu del món, i aquí també m'agradaria citar algunes empreses: Lotusse, Camper, Jaime Mascaró, Pons Quintana..., és a dir, empreses que d'alguna manera haurien de ser un far i haurien de ser, amb aquesta capacitat d'exportació, un exemple a seguir.

Després també tenim un teixit d'empreses, tenim teixit d'empreses; és a dir, tant a Mallorca com a Menorca -la realitat d'Eivissa la conec menys- hi ha una dinàmica de clúster, un conjunt d'empreses que s'ajuden les unes a les altres, a veure, que s'ajuden perquè tenen vincles de col·laboració i també vincles de competència. Per tant hi ha un caldo de cultiu a partir del qual es pot construir. I després aquestes empreses estan associades, presten serveis, tenen interlocució amb l'administració.

I per últim i molt important sobretot el que tenim és ofici, o coneixement, el *know how*; tenim treballadors qualificats; tenim famílies d'empresaris amb coneixement del mercat, del medi, arrelades al país; hi ha un clima de col·laboració

d'aquestes empreses amb l'administració. Per tant a partir de totes aquestes forteses hauríem de construir aquesta política de reindustrialització.

A partir d'aquí, què és el que crec que hem de fer i què és el que crec que la llei aquesta que demanem ara al Govern que tiri endavant en un breu termini de temps hauria de fer? Bé, tots ho hem dit però jo també ho citaré: la diferenciació i la innovació és l'element bàsic, només podem competir en qualitat. Evidentment hi ha episodis lamentables com el de Bimbo o de Coca Cola. Jo crec que amb aquest tipus de producte..., és a dir, a veure, realment és molt difícil sostenir una indústria que elabora un tipus de producte (...), encara que evidentment els treballadors de Bimbo d'aquí diuen que el pa Bimbo que es fa aquí és millor que el que es fa a la península, a veure, és un producte que no està diferenciat; tant de bo nosaltres tinguéssim... ara penso en la indústria de les galetes d'Inca, que tingués una capacitat exportadora tan gran que pogués absorbir tota aquesta mà d'obra de Bimbo; o tant de bo Pep Lemon fos un producte amb una capacitat exportadora tan gran per la seva qualitat i la seva diferència respecte d'altres competidors que pogués absorbir els treballadors de Coca Cola. És a dir, aquesta és la política industrial, és anar a apostar per unes indústries arrelades al país, que produeixen un producte de qualitat i que tenen capacitat d'exportar-lo, o que els hem d'ajudar perquè tinguin capacitat d'exportar-lo perquè realment puguin absorbir la mà d'obra de les empreses que per una..., en això sí que crec que som naufrags, per raons inadoptables molt probablement no tindrem més remei que reduir les plantilles o acabar tancant.

Un altre element molt important és el del finançament - pensava que no hi era el conseller, però veig que sí que hi és-, el finançament de les empreses, una Llei d'indústria hauria de preveure mecanismes com, per exemple, creació d'una societat de capital risc que pugui finançar els esforços innovadors de les empreses. I després també coses per les que de vegada no importa fer una llei, potser sí un pla d'indústria, el que jo en diria pal·liar les dificultats del *cluster*. És a dir, he parlat abans que teníem un teixit industrial i que, per tant, tenim un conjunt d'empreses que col·laboren entre elles, repartint-se diverses fases de la cadena de producció. Cada vegada que tanca una petita empresa, auxiliar d'una d'aquestes grans marques, ara penso també en la indústria del calçat, tenim unes grans marques que són uns fars que exporten, però que aquestes empreses per poder fer aquesta feina han de poder tenir el suport d'altres petites empreses auxiliars, que són les que pateixen més i les que van tancant. A partir que la indústria sabatera, per exemple, hagi de portar els talons de fora i no els tingui a una empresa del costat, evidentment la seva competitivitat se'n ressent. I, per tant, hem de pal·liar les dificultats per les quals travessa el *cluster* amb aquesta política industrial.

Per acabar, molt important -i em deixo dos punts que volia tocar, tal vegada algun un altre dia tindrem temps-, crec que aquesta política industrial ha d'anar acompanyada amb una política comercial i una política de promoció de l'artesania adequada, una política comercial, perquè si alguna cosa ens sobra són compradors per comprar els nostres productes, que vénen aquí a gaudir de les nostres illes; però també una política artesana perquè crec que hem d'aconseguir que els grans

productors artesans puguin evolucionar cap a la indústria, això s'ha aconseguit en molts sectors com tèxtil, moble, materials de construcció singulars, el vidre, ... són productes artesans que haurien d'anar evolucionant cap a la capacitat de generar un sector industrial.

I acabo, Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí Sr. Castells, hauria d'acabar.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Només diré que sobretot el que és molt important és anar a cercar els sectors. Hem d'anar-los a cercar perquè moltes vegades tenim unes empreses tan petites, que els costa conèixer dins els instruments que posem al seu abast per ajudar-les. Per tant, no podem esperar que ens vinguin a cercar, sinó que és des de l'administració que els hem d'anar a cercar, els hem d'anar al darrere i els hem d'ajudar a desenvolupar tots aquests instruments que els permetran ser més competitives.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, esta moción que hoy se debate va encaminada a fomentar el tejido industrial de las Islas Baleares a través de la elaboración de una ley de industria, desarrollada en un plan de industria, en el marco, muy importante, del Pacto por la competitividad, la ocupación de calidad y el progreso social, así como la introducción en la reforma del REB, de cuestiones específicas que ayuden al tejido industrial en cada una de nuestras islas.

Desde Ciudadanos apoyaremos todos los puntos de esta moción. La economía balear cerró el año 2015 con un crecimiento del 3% y se estima que en 2016 alcance un crecimiento del PIB del 3,5%. Pero como ya se dijo, la distribución del Valor Añadido Bruto por sectores económicos muestra una estructura que el 81,6% de la actividad económica se concentra en el sector terciario y solo el 7,4% se genera en la industria. La pérdida del tejido industrial balear ha sido continua desde el inicio de la crisis y los lastres que soportan las industrias de Mallorca son muchos: una elevada presión fiscal, una excesiva burocracia administrativa, el precio del suelo industrial, el precio de la energía, del transporte, el pequeño tamaño de nuestras empresas, se registran un elevado número de microempresas que al final acaban desapareciendo, y la falta de liquidez para invertir en innovación, que mejore tanto la productividad como la comercialización de los productos, y por supuesto la falta de personal cualificado. Todo ello está provocando la baja competitividad de nuestras empresas dentro de un mundo globalizado y la paulatina

desaparición de la industria de las islas. Y las que se mantienen soportan unos costes difíciles de asumir.

Necesitamos una ley y un plan de industria que ponga los instrumentos necesarios para aumentar el número de empresas en el sector industrial y que permita a las empresas mejorar en competitividad. Por otra parte se ha de introducir un plan de fomento de la exportación de nuestros productos, ya que estamos en un mercado globalizado.

Así pues y para conseguir estos objetivos de mayor emprendimiento y competitividad, Ciudadanos apuesta por encaminar este plan industrial a fomentar y facilitar la inversión en innovación, que sin duda aumenta la productividad y permite un crecimiento de nuestras empresas. Eso sí, un crecimiento si a la vez modificamos el modelo de fiscalidad y de trámites burocráticos que impiden hoy en día que a una empresa le merezca la pena crecer, aunque tenga potencial para ello.

Para Ciudadanos el fomento de la inversión en innovación es la primera ficha que hay que tocar. La inversión en innovación da un valor añadido a las empresas, pues no solo genera una producción y una comercialización de un producto de manera eficiente, sino que a su vez genera unas sinergias con empresas que trabajan en innovación e investigación aplicada, en tecnologías punteras para la empresa, que hace que se potencie la industria dedicada a I+D+I. Se genera así ese círculo virtuoso del que todos hablamos: la economía del conocimiento. Y para completar ese círculo virtuoso, todas estas medidas han de ir acompañadas por un cambio radical y un impulso a una formación profesional, que deberá ser exigente, específica y adecuada a las necesidades reales del mercado y que forme personal cualificado: una necesidad de personal cualificado que provocará un nuevo marco en las relaciones laborales, generando calidad en el empleo, progreso social y la competitividad que todo sistema productivo requiere, fuerte ante cualquier vaivén económico que nos pueda sobrevenir.

Para Ciudadanos la función de un gobierno no es generar en sí mismo empleo, sino poner las condiciones marco, los instrumentos que permitan que los ciudadanos, a través del emprendimiento, creen empresas que generen trabajo, riqueza, crecimiento y bienestar social.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Enric Casanova té la paraula.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en primer lloc hem de dir que el debat d'avui de la moció, fruit de la interpel·lació de dia 12, posa de manifest per una banda -i això és d'agrair- que hi ha interès de tots els partits polítics, especialment del Partit Popular, de parlar de política industrial i de parlar d'altres coses que van més enllà del monoconreu turístic i del monoconreu econòmic en un sol sector, sinó que

es vol parlar de poder anar més enllà, diversificar, trobar nous sectors, etc.

El que és clar és que venir aquí a responsabilitzar els governs del pacte, els governs del PP, etc., és una postura jo crec que una mica covarda, perquè ara el que hem de buscar són solucions. El que és clar és que el sector industrial és un sector que està molt influenciat per l'esdevenir internacional, l'economia internacional influeix directament en el sector industrial, a partir dels anys 60-70 comença un procés en el qual la globalització fa canviar l'estructura del sector industrial, no sols a Espanya i a Balears, sinó al món, per tant, hi ha processos de deslocalització, hi ha processos de migració industrial, hi ha processos de repartiment de les tasques de producció, etc. El que és clar és que el nostre sector industrial, el sector industrial a les Illes Balears és un sector industrial que en els anys seixanta arranca, fruit de tot el procés de desenvolupament econòmic de l'Espanya dels seixanta, però amb la introducció del turisme com a part fonamental de l'economia el sector industrial va relegant-se a un segon lloc i a un tercer lloc.

A Espanya a nivell nacional hi ha tot un procés de terciarització de l'economia, Espanya és un país que s'ha terciaritzat i, per suposat, les Illes Balears també ens hem terciaritzat, però també s'han terciaritzat de manera excessiva perquè pràcticament es concentra tota l'activitat econòmica en el sector terciari i les polítiques que s'han fet moltes vegades han ajudat a concentrar aquest sector terciari, sector terciari basat en el turisme, en un turisme de masses, intensiu, en mà d'obra i de consum de recursos.

Clar, això ha fet també, per mor de les diferències locals i insulars, que l'evolució del sector industrial als diferents indrets de les Illes Balears hagi tengut diferents circumstàncies, a Menorca el sector industrial ha tengut una evolució, a Mallorca n'ha tengut una altra i a Eivissa també n'ha tengut una altra. Clar, en funció de l'evolució del sector industrial en les diferents illes hi ha hagut unes incidències o no.

El que és clar és que ara tenim una situació bastant compromesa en la qual tenim una dicotomia que el sector industrial mundial camina cap a la globalització i cap a la concentració mentre que nosaltres tenim un problema d'atomització, atomització territorial, nosaltres tenim un espai romput en illes i, per tant, és un espai atomitzat i una atomització també d'empreses. Clar, aquesta dicotomia és quan genera certa desconexió, per una banda es desconnecta de l'espai industrial nacional i per una altra banda es desconnecta també de l'espai de producció d'arreu del món.

Ara plantejam des d'aquí, nosaltres necessitam actuar i cercam solucions. Com està el futur del sector industrial a les Illes Balears? El futur del sector industrial a les Illes Balears passa per la sostenibilitat, cercar la sostenibilitat, i, com cercam la sostenibilitat? Idò molt fàcil, per una banda reduint l'ús dels recursos materials, per una altra banda augmentant allò que tenim en abundància que és l'ús de capital humà, l'ús intensiu de capital humà.

Per tant, apostam, hem d'apostar per un sector industrial que sigui secundari, però que camini cap a la quaternarització

de l'economia. El sector quaternari és el futur de les Illes Balears perquè permet inserir dintre del sector turístic, que és el terciari, tots aquells productes de caràcter quaternari intensius en mà d'obra i de capital humà. Com ho podem aconseguir això? És el que planteja la moció i crec que és encertada, per això crec que és un punt d'inflexió i ara tiram cap endavant, per una banda, l'aprovació de la Llei d'indústria, que és un instrument bàsic, necessari i que marcarà les línies allà on hem de treballar, regularà, posarà un marc jurídic específic que inserirà la indústria de les Illes Balears dintre de l'entorn europeu i afegirà tots aquells aspectes quant a seguretat, seguretat jurídica, seguretat laboral, etc.

Aquesta llei permet posar fil a l'agulla, però també tot això s'ha plasmar en l'altra demanda que es fa per part de la moció, per això creim que és encertada, que és el pla, un pla industrial en el qual aposta per una banda per la innovació, la recerca, el desenvolupament i la innovació són necessàries, necessitem un sector industrial basat no en la producció massiva sinó en la producció de qualitat basada en la innovació. Per tant, hem de fer polítiques que apostin per la innovació, per la recerca, per augmentar el coneixement i l'emprenedoria.

Hem de destacar aquí que els estudis de medicina, que aviat seran una realitat, permetran crear un entorn d'innovació i permetran crear un entorn de diversificació dintre de l'economia per poder arribar a altres sectors que no siguin purament turístics.

També, conjuntament amb el Pla d'indústria, s'ha d'encaixar aquest pla d'indústria dintre dels pactes per la competitivitat que permetin augmentar la qualitat, la qualitat en l'ocupació, la qualitat en la redistribució, i això permetrà també inserir tot aquest sector industrial en el nou mapa industrial de les Balears que hauria de partir de la petita indústria, que és la que tenim, la nostra indústria és una indústria basada en petites indústries, i que a partir d'aquí vagin complementant-se amb el turisme.

Abans, els diputats que m'han precedit ja han parlat de com el turisme pot ser un motor que tiri de la producció industrial, tiri de la producció industrial a través del comerç, és a dir, el nostre millor camí de la comercialització pot ser a través del turisme. Per tant, hem d'inserir, hem d'intentar fer una indústria que sigui basada en productes que arrosseguin al turisme. Per tant, el turisme podria ser la indústria de les indústries i aquesta indústria de les indústries sigui el cap tractor, és a dir, la indústria tractora de les altres activitats que vagin desenvolupant-se, tot basat, per suposat, en el procés de mantenir la sostenibilitat, aquella sostenibilitat de caràcter, primer, mediambiental, l'altra sostenibilitat que és de caràcter econòmic que es basa en la diversificació, i, per suposat, la sostenibilitat de caràcter social que es basa en la redistribució de la riquesa a través de noves formes de contractació, contractació de qualitat que es basi, i ja amb això finalitzo, en la formació.

S'ha parlat dels plans de formació, fa un moment ha dit que... algú ha esmentat en aquesta cambra que s'han retirat 5 milions en formació als treballadors, jo crec que si la formació s'ha de fer, aquella formació necessària i de qualitat, no sols s'ha de fer una formació de competències bàsiques sinó una

formació de competències de qualitat, una formació de certificats de professionalitat de qualitat i que siguin impulsors d'una millor i major contractació.

Per tot això, des del Grup Socialista donarem suport a aquesta moció perquè serà el punt per poder iniciar tot un camí que diversifiqui la nostra economia i millori la situació de cada un.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Cert és, com deia ara i acabava la seva exposició el portaveu del Partit Socialista, que iniciem un camí, un camí que jo crec que ha de ser tots junts amb aquesta idea de diversificació econòmica que Balears i cada illa en la seva mesura ha anat perdent més o menys, per la qual cosa el primer que vull fer és agrair a tots els grups parlamentaris que donin suport a aquesta moció d'aquests vuit punts, també al Govern, crec que el Govern anava en aquesta línia i crec que és la línia per on hem d'anar.

Cert és que aquí distints portaveus també han atribuït dels quatre anys anteriors. Els quatre anys anteriors, per començar, varen ser quatre anys els pitjors probablement de la democràcia amb una situació econòmica, i torn a repetir també el que he dit abans, amb una situació també que en els darrers vint anys, un es mira els darrers vint anys, i hi ha hagut tres pactes i dos governs del Partit Popular. Per tant, el que jo deia, no aixequem... aquí s'ha intentat banalitzar en aquest sentit, s'ha intentat criticar un govern o uns altres, que jo no entraré, en aquest sentit només faré esment al portaveu, al Sr. Jarabo, de Podemos, que no hi és. Sí és cert que nosaltres no pretenem, nosaltres no volem la política que ells voldrien dur a terme i per això estam contents que no entrin en el Govern, que quedin allà els deus diputats asseguts i que influèncin el menys possible en la política econòmica del Govern del Partit Popular.

A mi la setmana passada el conseller de Treball, Comerç i Indústria m'atribuïa, perquè vaig emprar la paraula "transformació del model econòmic", que m'havia tornat marxista, idè també, tampoc no és açò, nosaltres basam la nostra política econòmica en la diversificació econòmica i que el model econòmic de Balears basat en el sector turístic com a principal motor de la nostra economia ha arribat a un model de maduresa.

El que passa és que... en el que no estem és amb les polítiques que vostès defensen i vénen aquí a dir-nos "benvinguts", com ha dit el Sr. Jarabo, benvinguts a no sé què, el que jo tenc molt clar és que nosaltres no volem que el sector industrial de Balears hagi de tancar tal vegada el divendres, que és festiu a Veneçuela, o que des d'ahir hagi de tancar quatre

hores cada dia i no pugui produir, aquesta és la seva política, que no és marxista, és una política de Groucho Marx.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ateses les intervencions es pot donar aprovada per assentiment?

Sí. Queda aprovada per assentiment.

IV. Proposició no de llei RGE núm. 3283/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig a les manifestacions d'enaltiment d'Arnaldo Otegi.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Proposició no de llei RGE núm. 3283/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig a les manifestacions d'enaltiment d'Arnaldo Otegi.

Té la paraula la Sra. Maria Salom del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el passat 1 de març l'exportaveu i dirigent de l'il·legalitzada formació Batasuna, Arnaldo Otegi, era posat en llibertat després de set anys a la presó, condemnat per intentar dur endavant la reconstrucció de Batasuna.

Des del moment de l'excarceració del Sr. Otegi varen començar a succeir una sèrie de reaccions, la majoria eren crítiques i criticaven amb determinació i amb fermesa que un home vinculat a la confrontació terrorista, a la violència al carrer i a la intransigència antidemocràtica fos rebut com a un heroi per part de simpatitzants i seguidors que l'esperaven a la sortida de la presó i després a la localitat on viu.

Altres reaccions, minoritàries, però a la vegada significatives no varen dubtar a elogiar i enaltir la figura d'Otegi sense tenir gens en compte el dany moral i emocional que les seves manifestacions produïen o varen produir a les víctimes del terrorisme d'ETA i dels seus familiars.

La major part d'aquest suport a Otegi va procedir, com era d'esperar, del seu entorn més pròxim, és a dir, de tot el que són plataformes i entitats que, encara ara, continuen sense condemnar d'una manera explícita els més de 829 crims perpetrats per la banda terrorista, sense comptabilitzar ni segrests, ni extorsions, ni les agressions, els sabotatges, les amenaces ni la resta d'actes violents que ETA ha duit a terme al llarg de la seva tènica història.

Ara bé, Otegi també va trobar suport per part d'alguna de les forces que asseguren respectar les llibertats i les regles del joc democràtic. Coincidint amb la sortida al carrer del dirigent

històric de Batasuna, el líder de Podemos Pablo Iglesias el va considerar un pres polític i un home de pau, empresonat per les seves idees polítiques i no pels motius que realment el varen dur a la seva condemna, és a dir, la vinculació al terrorisme. I jo volia demanar aquí als representants de Podemos si pensen el mateix que el seu líder nacional,...

(Se sent una veu inintel·ligible de fons)

...si en aquest parlament, si en aquest parlament, hi ha diputats i diputades...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. SALOM I COLL:

...que pensen que el Sr. Otegi és un home de pau i que és un pres polític; perquè encara que consti creure-ho també aquí, a ca nostra, a les Illes Balears hem pogut escoltar sorprenentment veus favorables a Otegi, entre elles la de la coalició MÉS, que forma part del Govern de les Illes Balears, que, de fet, està encapçalat pel seu vicepresident executiu i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme. Al seu compte de Twitter MÉS deia que estaven satisfets perquè aquest senyor hagués sortit de la presó, va ser una manifestació si es vol més lacònica i no tan entusiasta com les declaracions del líder de Podemos, però sota el nostre punt de vista igualment greu.

Han passat gairebé dos mesos des d'aquelles sorprenents adhesions a la persona empresonada per terrorisme. Des del Partit Popular, el nostre grup, hem esperat pacientment a veure si algú es pronunciava, hem esperat que la presidenta del Govern o, com a mínim, algun representant del seu partit polític es desmarcàs del parer expressat pels seus socis de govern i pels seus socis parlamentaris; hem esperat fins i tot que el grup MÉS o que per part de Podem Illes Balears es corregissin aquestes afirmacions fetes, però l'espera, com resulta provat i manifest, no ha servit per a res, ni la presidenta Armengol s'ha pronunciat ni tampoc no ha fet el seu vicepresident, ni molt manco els grups polítics que donen suport al Govern en aquesta cambra.

Hauríem de pensar, per tant, que donen suport, ratifiquen i donen suport a la consideració d'Arnaldo Otegi com a un home de pau i pres polític? Hauríem de pensar que vostès estan satisfets i que és una bona notícia per a tots vostès, per als demòcrates, que aquest senyor hagi sortit de la presó?

Ens resistim, el Grup Popular, a pensar això i precisament per aquest motiu hem presentat aquesta proposició no de llei, que esperam que obtingui el suport d'aquesta cambra, de tots els partits d'aquesta cambra i en especial d'aquells que no deixen passar ocasió de proclamar-se formacions constitucionalistes, democràtiques, garants de les llibertats i dels drets individuals i col·lectius, per exemple, el Partit Socialista.

Mirin, senyores i senyors diputats, contra el terrorisme no hi ha terme mig, no hi ha cabuda per a relativismes ni morals ni de qualsevol altre tipus, contra el terrorisme només és

acceptable l'oposició frontal i sense condicions ni mitges tintes, perquè no estam parlant d'un home de pau ni estam parlant d'un pres polític, parlem d'un home que ha dedicat els darrers quaranta-dos anys de la seva vida a fer feina activament amb la intenció d'instaurar el règim de terror i d'intolerància al País Basc i a la resta d'Espanya. Parlem d'un home que va ser condemnat a deu anys de presó per pertinença a una banda armada en qualitat de dirigent.

Arnaldo Otegi no va ser empresonat per les seves idees, va ser empresonat pels seus fets, pels seus actes, actes en contra de la llibertat, actes en contra de la justícia, actes en contra dels drets i actes en contra de la vida de les persones.

Pensar el contrari significa posar en qüestió la legitimitat i la validesa del sistema democràtic que, afortunadament, existeix a Espanya i que ens vàrem donar entre tots fa gairebé quaranta anys gràcies a l'esforç, el sacrifici i la dedicació de moltes persones.

A Espanya avui no hi ha ningú a la presó per les seves idees, ningú. Saben vostès quins han estat els autèntics presos polítics que hi ha hagut aquests darrers anys al País Basc?, els vertaders presos polítics que hi ha hagut aquests anys han estat els homes i dones que s'han hagut d'amagar, els homes i dones que s'han hagut d'exiliar, aquells que han hagut de fugir, aquells que han hagut de contractar vigilància privada per als seus o per als seus familiars, aquells que han vist amenaçada la seva vida i que en els pitjors dels casos han vist com algun familiar perdia la vida. Aquests són els autèntics presos polítics i no Arnaldo Otegi.

I quins eren els pecats d'aquests homes i dones? Idò, precisament, les seves idees, el fet que el seu pensament no coincidia amb aquells que pretenien crear en el País Basc, i de passada a la resta d'Espanya, un estat de barbàrie, ells i elles sí que han estat uns presos polítics, i també han estat homes i dones de pau.

Molt millor i molt més just i legítim hauria estat que la solidaritat expressada a favor del Sr. Otegi, aquests dies i setmanes, hagués anat dirigida cap a les seves víctimes, hagués estat això el més natural.

Ara tenen vostès, senyores i senyors diputats del Grup Socialista, de MÉS i de Podemos, vostès tenen a la mà decidir de quina banda es troben, si es troben en el costat del terror o es troben al costat de la convivència i del respecte a la llibertat i a les vides humanes. Si trien la primera opció, poden estar segurs que des del Grup Parlamentari Popular ens n'alegrarem molt, jo diria que fins i tot ens tranquil·litzarem molt. Si trien l'altra opció, serà motiu per reflexionar sobre quina societat construïm aquí a la nostra terra, perquè una societat on una part dels seus representants polítics, democràticament triats pels ciutadans, però que suporten activament o per omissió aquells que maten o que han ajudat a matar, i ignora les seves víctimes, és una societat que s'ha de replantejar moltíssimes, moltíssimes coses, perquè entre tots segur que en el passat hem fet coses malament.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xico Tarrés, per defensar l'esmena [RGE núm 6649/16](#).

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Bon dia a tots i a totes, moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, abans de defensar l'esmena que hem presentat en aquest tema, jo, molt seriosament i respectant molt la proposició que presenta el Grup Popular, el primer que faria és demanar al Grup Popular que, per favor, que, per favor, retiri aquesta PNL. I vaig a argumentar simplement per què, Sra. Salom, jo vaig a intentar argumentar-li, no sé si la convenceré o no, però cregui'm que ho faig amb tota l'estima i amb tot el respecte que puc.

Aquesta PNL va en contra del Pacte antiterrorista firmat l'any 2000, un Pacte antiterrorista que va firmar el seu partit i el meu partit, allà on, si vostè recorre a aquest pacte antiterrorista, en els punts 9 i 10, entre d'altres coses -som una mica desastre i m'he deixat els fulls que necessitava damunt la taula, però m'és igual, no, si tant fa, ho tenc al cap i ho podria fer igualment, moltes gràcies-, en el punt 9 i 10 jo em permetré la llicència de llegir-li literalment com estan, el punt 9 diu: "*El objetivo -i que consti que dins la resta de punts hi ha coses a les quals vostè ha fet referència, i ho ha fet molt bé, d'aquest pacte antiterrorista, però els punts 9 i 10 diuen el següent- El objetivo de este acuerdo, impulsar conjuntamente las libertades y la política contra el terrorismo, exige una colaboración permanente entre el Partido Popular y el Partido Socialista Obrero Español, que implica el intercambio de información la actuación concertada en los ámbitos recogidos en el presente acuerdo, reformas legislativas, política penitenciaria, cooperación internacional, movilización ciudadana e instituciones y la búsqueda de posiciones conjuntas ante todos los acontecimientos que afecten a la política antiterrorista. A tal fin, se creará una comisión de seguimiento que se reunirá periódicamente y en la que se integrarán representantes de ambas fuerzas políticas con el acuerdo del Gobierno y representantes de éste.*"

Crec que aquest punt ja ens deixa clara una postura. El 10 diu el següent, és més curt: "*Con la firma del presente acuerdo, PP y PSOE queremos ratificar públicamente nuestro compromiso firme de trabajo en común, para la defensa del derecho a la vida y a la libertad de todos los ciudadanos españoles. Ambas formaciones políticas coincidimos en los principios que deben inspirar la lucha antiterrorista y en los términos aquí recogidos, en la política que debe desarrollarse.*"

I només d'això, jo només vull fer una referència a una cosa molt breu que hi ha en el punt número 2, que diu: "*Por eso, también afirmamos públicamente que de la violencia terrorista no se extraerá, en ningún caso, ventaja o rédito político alguno.*"

Crec que amb aquestes paraules hi estariem d'acord, les varen firmar el seu partit i el meu partit l'any 2000.

Dit això, on ens trobam en aquests moments, si anam a la seva PNL, a l'exposició de motius fa referència infinitat de vegades al que han dit membres de Podemos i membres de MÉS. La primera consideració que jo els faré és que màxim respecte pel que digui la gent sobre les seves idees, màxim respecte sobre això, perquè el que pretén aquesta PNL és posar en contradicció gent que són socis de govern. No ho aconseguiran perquè, almenys jo, i sé que els meus companys en infinitat d'ocasions els hem posat de manifest que nosaltres podem pensar coses diferents, que la democràcia es fa a base de respecte, a base de poder discutir, a base de poder posar en comú diferents coses.

Per tant, no trobaran un enfrontament en aquest punt. Partint de la base que nosaltres ens reafirmam en aquest pacte antiterrorista. Deixam coses molt clares, després de tornar-li demanar, i li demanarem ja de la meua presentació que faig aquí que retirar aquesta PNL, tenim molt clar que, com que es pretén, o tenim la sensació que el que vol treure és un rèdit polític, nosaltres no hi podem estar d'acord.

Nosaltres manifestam aquí, una vegada més, com no pot ser d'altra manera, el màxim respecte i el màxim suport cap a totes les víctimes del terrorisme, víctimes moltes del Partit Socialista. I tant respecte tenim per les víctimes del Partit Socialista, com per les víctimes del Partit Popular, com per les que no són ni del Partit Socialista ni del Partit Popular, que quedi molt clar aquest punt.

Una altra cosa que vull deixar clara, el que li deman, per a nosaltres, per a aquest grup, Otegi no és un pres polític, ho deixam clar, que ningú no ens vulgui entendre malament.

Però també vull fer referència a una cosa, Sra. Salom, a veure si és cert o no el que li dic: a mitjans de març del 2011, el Tribunal Europeu de Drets Humans va condemnar l'Estat espanyol a una multa de 20.000 euros, a pagar 20.000 euros, en concepte de danys morals per, ho pos entre cometes, per "*vulnerar la llibertat de expressió de Otegi*", i va ser en el cas de les injúries al Rei. És a dir, a nosaltres ja ens ha condemnat la Unió Europea per demanar a Otegi que no fes determinades declaracions i Europa ens ha dit: Otegi és lliure de fer les declaracions que cregui convenients. I nosaltres ho hem de respectar, per sobre del que jo li dic i del que nosaltres creiem hi ha la llibertat d'expressió, hi ha aquesta llibertat.

Jo respectaré que vostès no em creguin o que vostès no estiguin d'acord amb el que nosaltres diem, però crec que no podem discutir que aquestes coses que li dic han estat coses molt certes.

Estam en contra del terrorisme, però estam en contra del terrorisme de tot tipus, faltaria més! L'hem patit moltíssim, per això nosaltres volem convertir la seva PNL, en cas de no retirar-la, els demanam que facem una declaració en contra de tot tipus de terrorisme, faltaria més que no la poguéssim fer!

I per un altre costat, nosaltres reconeixem la feina que han fet governs democràtics per aconseguir, per arribar al punt on som ara, que ETA no assassina. Per què tenim ganes de remoure, per què hem de remoure, per què hem d'insistir en

això, quan hi ha una cosa molt clara: en un cas com el que vostè posa de manifest...

(Remor de veus)

... -no, perdoni'm Sra. Diputada del Partit Popular, jo tenc molt de respecte per vostès, però en tencu vostè per a mi també, així ens entendrem, segurament, amb més facilitat-, i jo li dic això no perquè em prengui malament que vostès ho presentin, que li deman la retirada, perquè el camí és dur-ho a la Comissió Antiviolença, no és portar-ho a aquest Parlament. Si el que presenten aquí ho volen dur a la Comissió Antiviolença, seguiran el camí correcte, no ens duren aquí una PNL que l'únic objectiu, repeteix, que té és confrontar els membres del Govern amb els partits que donen suport al Govern. En aquest joc no hi volem participar, aquest joc no és el que toca parlant de terrorisme, ho poden fer amb altres coses, si els sembla bé ho poden fer amb altres coses.

Però només respectant el que tenim firmat a nivell nacional, el que tenim firmat a nivell local, podrem avançar com a democràcia; mentrestant només en fem mal. I perdem la raó, perquè demanam coses allà on ja ens han cridat l'atenció, allà on ja ens han sancionat per fer-ho en altres ocasions. Per tant, crec que seria molt bo que vostès diguessin, miri, arribats a aquest punt retiram aquesta PNL, i nosaltres, conjuntament amb vostès, denunciarem el que vulguin a la Comissió Antiviolença. I que siguin ells els que es pronunciïn, ja que cap de nosaltres tampoc no va firmar aquests acords. Crec que és un camí per on ens podríem entendre perfectament.

Quan nosaltres hem presentat aquesta esmena, és amb aquests dos punts que vostès veuen i crec que, bé, que no fan cap mal, que no diuen res que vagi en contra de ningú. I vostès em diran: no, és que nosaltres només anam en contra d'Otegi. Miri, molt bé, Sra. Salom, el que ha dit vostè aquí ho pot compartir molta gent, però jo vaig a recordar-li una cosa, i que tots sempre diem respectar, qui va empresonar Otegi va ser un jutge. I sap qui és que el va amollar? Un jutge també. Per tant, si ho respectam, respectarem que sigui al carrer.

Vostè, el que ens ha dit aquí amb una de les seves frases, ha vengut a dir que estava malament, que parlàvem d'una persona que havia fet tot el que havia fet i que avui es trobava en llibertat. Ens agradi o no, li ha posat un jutge, ens agradi o no, li ha posat un jutge, i ens tocarà respectar-ho.

(Remor de veus)

És clar, però li repeteix, nosaltres no ens trobam en aquest punt.

Ara, finalment, per acabar, vull fer una referència, vaig a fer-li una referència, com que estam acostumats en política, com diu aquell, a fer-nos trampes al set i mig, jo tampoc no estic disposat que ens facin moltes trampes i que ens vulguin fer passar per allà on no passam. Primera proposta: retirin aquesta PNL. Segona, si no la retiren, acceptin la nostra esmena, la qual crec que aconsegueix el que es diu, fins i tot estam d'acord amb les esmenes que ha presentat el Grup Podemos, perquè crec que també són acceptables. I si no és així, si no volen fer cap d'aquestes coses, que sàpiguen que el

primer punt de la seva moció, allà on diuen “El Parlament de les Illes Balears condemna la trajectòria antidemocràtica del dirigent Arnaldo Otegi i expressa la seva solidaritat envers de les víctimes que durant anys han patit els efectes dels actes violents d’una banda terrorista”, evidentment aquí els podem dir que sí.

Però perquè no poguessin dir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Tarrés, hauria d’anar acabant, per favor.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

... -moltes gràcies, Sra. Presidenta, doni’m deu segons-, perquè ningú no pogués dir o pogués utilitzar que nosaltres hi votam en contra, aquest punt li votariem a favor.

Res més, moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, per defensar les esmenes RGE núm. [6650](#), [6651](#), [6652](#) i [6653](#).

EL SR. SAURA I LEÓN:

Bon dia, diputats, diputades, resta de públic assistent. “*ETA es una gran nació*”, no ho dic jo, ho va dir Rajoy en el 2007, aquest *lapsus linguae* va explicitar el que la gent ha sofert, una maniobra vil i malaltissa del Partit Popular per utilitzar el patiment de les víctimes per al seu benefici polític. Aquesta estratègia d’oposició obsessiva i amoral es contraposa, de manera evident, amb el que fan quan governen, contrasta la traïció als morts de Rajoy amb el Movimiento de Liberación Vasco d’Aznar. “*Es usted quien se ha propuesto cambiar de dirección, traicionar a los muertos y permitir que ETA recupere las posiciones que ocupaba antes*”, mai ningú no s’havia atrevit a dir una cosa així.

La memòria de les víctimes al servei dels seus interessos electorals, amb una macabra aritmètica que avui escarrufa tothom.

Maria Salom parlava de reaccions majoritàries, no sé si es referia a l’opinió d’Arantza Quiroga, per la qual va dimitir en 2015.

Diuen que no hi ha presos polítics a Espanya, *sólo estelas en la mar, debe haber*. Si volen apostar pel respecte i la convivència, no apostin per la por, perquè la societat està molt més avançada que el seu partit ara mateix, en el País Basc i esperam que també a l’Estat espanyol.

El que fan vostès aquí avui, o on sigui, perquè segur que això ho han presentat a altres parlaments, no ho fan per les víctimes de l’atemptat d’Hipercor, no ho fan pels dos guàrdies civils que varen morir el 2009 a Palmanova, no ho fan per

condemnar la violència vingui d’on vingui, ho fan com ho han fet sempre, sense vergonya, per fer electoralisme, com van fer l’11 de març.

(*Alguns aplaudiments*)

Ho van fer l’11 de març dient durant tres dies que havia estat ETA, que havia estat ETA, que havia estat ETA, quan tots els mitjans ja sospitaven que havia estat Al Qaeda; varen alimentar una teoria de la conspiració que va fer molt de mal a molta gent. I és que a alguns els anava molt bé fer política amb el dolor de la gent.

Avui la seva PNL és ridícula i extemporània, no té cap sentit i només serveix per desqualificar el grup proponent. Quan escoltin tots els grups, esper que s’adonin que pertanyen al passat i que els grups parlamentaris han avançat, fins i tot la gent que votarà a favor de la seva proposició no de llei, mai no l’haurien presentada, perquè no tenen tanta vergonya.

Hi va haver un moment en què el seu electoralisme, barat en doblers, però ric en patiment humà, va arribar a fer nosa a un procés de pau crucial que avui és una realitat, vostès continuen amb allò d’“*usted ha traicionado a los muertos*”, i així els va. Però la societat ha fet passes mentre vostès recreaven una maquinària paranoica per tal de desacreditar els vostres adversaris polítics. Això contrasta molt amb el que el Partit Popular fa quan governa, el Partit Popular, que uns anys abans, liderat per Aznar, el 1998, havia autoritzat contactes amb l’entorn d’ETA, ha passat ja dos cops de la utilització més grossera de les víctimes, “conspiranoia” i traïció als morts, al realisme polític maquiavèlic, que no té concessions amb la memòria, Moviment Basc d’Alliberació i l’apropament de presos d’Aznar.

Perquè per al Partit Popular la política no ha estat un mitjà per canviar la vida de la gent, ha estat una fi en si mateix, a qualsevol preu. Jo, personalment, em sento avergonyit amb aquesta proposició no de llei, em sento avergonyit com a espanyol que vint persones d’aquesta cambra, elegides democràticament, utilitzin aquest parlament per a això, per discutir la seva baixesa moral, la seva indignitat com a representants públics, el seu menyspreu pel patiment i el dol de les famílies.

(*Alguns aplaudiments*)

Però és normal, no és cap sorpresa, perquè sempre han pensat que les institucions són seves, per això s’han queixat que la gent de Podem vinguem al Ple a gravar vídeos, perquè què és això de contar-li a la gent el que es fa a la institució, si la institució és vostra, no?, i no d’aquesta gent tan poc elegant que venim amb jerseyis i d’aquesta manera al Ple?

Utilitzar el terrorisme, una cosa que afecta la seguretat de la ciutadania, que afecta el dolor incommensurable de les víctimes, per fer política hauria d’estar prohibit en democràcia, ningú ...

(*Remor de veus*)

... Veneçuela, sí, Veneçuela, parlam de Veneçuela ara?

(Remor de veus)

No.

(Continua la remor de veus)

Utilitzar el terrorisme, una cosa que ha provocat tant dolor, hauria d'estar prohibit, ningú no pot fer miserablement amb el dolor, ningú no pot jugar amb això. Parlen de recuperar la memòria de les víctimes, però el que volen és ressuscitar fantasmes, aquesta mateixa paranoia que dit en un cop i un altre és la mateixa paranoia que fa ficar al calabós dos titellaires, digui'm si no és ridícul, digui'm si no s'assembla a una novel·la de George Orwell, 1984, volíeu empresonar dos titellaires, no us sembla ridícul?

(Remor de veus)

El que han de fer els polítics decents és condemnar la violència...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

... vingui d'on vingui, i la nostra condemna és tant de caràcter ètic com polític. Reconeixem i ens solidaritzam amb les víctimes d'un sofriment injust, cruel i innecessari.

Jo crec que el que volien era un titular, jo els en donaré un, perquè quedi clar, Sra. Maria Salom: condemnam qualsevol manifestació que atempti contra els drets humans; condemnam la violència terrorista, no hi ha cap frase abans ni cap frase després; condemnam la violència terrorista.

El que és una mala notícia és que utilitzin el terrorisme per fer electoralisme, per fer política, per parlar del que vostès volen parlar i no de les retallades que varen fer dels serveis socials, de l'educació i de la sanitat, aquesta paranoia va contra el procés de pau.

Otegi pensam que va ser condemnat el 2009 injustament, per les mateixes institucions que concedeixen el tercer grau a Fabra, les mateixes institucions que varen tombar l'Estatut de Catalunya i les mateixes institucions que van ficar a un calabós a dos titellaires. Estam orgullosos dels nostres jutges valents, però no som beneïts i sabem que la justícia quan falla, també falla, i no per casualitat. Otegi va ser condemnat per unes institucions guiades pel mateix pensament que tenien els fundadors franquistes del Partit Popular, com Fraga. Però encara hi havia gent en el Tribunal Suprem que varen considerar que estava injustament condemnat, creiem que reconèixer la injustícia comesa per la justícia no és, en cap cas, compartir el passat ni les opinions del Sr. Otegi, ans el contrari, és creure en les garanties constitucionals i les llibertats públiques; és demanar un millor estat de dret, un estat de dret sense Guantánamos, ni físics ni mentals.

Però si la traïció als morts de Rajoy contrastava amb el Moviment d'Alliberament Basc d'Aznar, ara que són govern,

però en funcions, fan una cosa i prediquen l'altra, perquè el procés de pau continua, no? O han dit qualche cosa del procés de pau? El Partit Popular diu no aquí al procés de pau, cada cop que intenta ressuscitar els fantasmes del terrorisme.

Afortunadament, hi ha un canvi rotund que no té a veure amb la seva manipulació històrica: ETA ja no mata i no tornarà a matar. Nosaltres hem nascut quan això ja es produïa, ETA ja era un malson del passat i, afortunadament, la societat basca està molt més avançada que el vostre partit.

No estam d'acord, quan Otegi ha dit al programa d'Évole, per exemple, que la violència va durar massa, pensam que la seva condemna de la violència hauria de ser molt més rotunda i ferma, que ha de tenir un posicionament ètic indubtable, i molta gent a Euskadi pensa això, però nosaltres no participarem en el judici sumaríssim que es vol fer de la figura d'Otegi i tampoc no participarem del seu enlairament.

Creo que els partits han de ser exigents perquè la societat no és menor d'edat i no necessita tuteles de cap signe, necessitam alçada d'Estat, no irresponsabilitat i baixesa.

Volen fer creure que esmentant Podem i MÉS a la seva proposició no de llei defensen Espanya, però no ho fan. Els que defensem el nostre país, els que creiem en la pàtria som els que defensem la justícia gratuïta igual per a tots, els que defensem els hospitals públics, els que defensem les escoles, els que defensem els serveis socials, no els que vénen aquí a presentar condemnes interessades a una persona que ja ha complert condemna dient que defensen el nostre país, i després exterminen els serveis públics i se'n duen els doblers a Panamà. Vostès no creuen en Espanya.

(Remor de veus)

Bé, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

... dir que les nostres esmenes volen apostar per un procés de pau, perquè no s'utilitzi el terrorisme de la manera que ho fan ara, i esperam que s'acceptin.

Mentre el Parlament Europeu rep Arnaldo Otegi i vol apostar per un procés de pau, el Partit Popular presenta aquesta proposició no de llei aquí. Però bé, a la seva consciència quedarà.

Per acabar, més relaxadament, avui estic inspirat per la presència de l'àngel Marcelo, que ahir va visitar la nostra illa, i farà una de les vostres deduccions absurdes: ahir va dir que l'avortament té qualche cosa a veure amb ETA, però no massa. Jo he de dir que, com que la vostra PNL quedarà en un avortament, té qualche cosa a veure amb ETA, però no massa, com la *peineta*, la camiseta i David Guetta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments, algunes rialles i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Digui, Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, Sra. Presidenta, deman la paraula en nom del Grup Parlamentari Popular, en virtut de l'article 76.3, per haver faltat al decòrum i la dignitat d'un grup parlamentari per part del portaveu de Podemos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, crec que no s'ha faltat al decòrum, ni...

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Presidenta, indignitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ho he escoltat i moltes vegades han passat aquestes coses i ha estat en la seva presentació i en defensa de les esmenes, però crec que no s'ha faltat al decòrum de...

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Presidenta, crec que es pot defensar una proposició no de llei, la portaveu socialista ho ha fet abans, sense tatxar d'indignitat, baixesa moral, a un grup que exerceix aquí el seu dret de presentar les seves iniciatives...

(Remor de veus)

... i sense la tirallonga (...) ha tengut.

(Petita cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, Sra. Prohens, moltes vegades hi ha hagut casos semblants en què s'ha faltat, o si trobam que això és falta, cosa que jo no, per tant no li don la paraula i continuam.

Té la paraula el Sr. David Abril del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, bon dia a totes i a tots. Carlos, t'agaf la paraula, de fet avui em volia fer una "camis-ETA", però en el meu estat m'era un poc difícil tant d'encomanar-la com posar-me-la, no?

Aquesta proposició no de llei que presenta avui el Partit Popular ahir la vàrem qualificar des del Grup de MÉS per Mallorca amb dues paraules: com a immoral i com a oportunista. Immoral, perquè fa servir, i s'ha dit ja abans des d'aquí dalt, les víctimes de manera partidista, i el terrorisme, com si fossin vostès els únics als quals preocupa aquesta qüestió, i això, per respecte justament a les víctimes del

terrorisme, de qualsevol tipus, s'hauria de desterrar de la política per part de tothom. I és oportunista perquè respon a la voluntat de guanyar vots, jo crec que l'únic que guanyam són problemes, generam problemes, que en això sí que són experts per part del Partit Popular, i ho vàrem veure tota la legislatura passada, generam problemes allà on no n'hi ha, i en això són vostès experts.

A més, jo crec que s'equivoquen, si varen mirar l'enquesta del CIS del passat mes de març, el que preocupa els espanyols és, primer, l'atur, després la corrupció, després els partits polítics, jo crec que justament per pràctiques com aquestes, el terrorisme supòs que preocupa, però en tot cas crec que en aquest moment de la pel·lícula deu preocupar el terrorisme yihadista, a Otegi se li han dit moltes coses, crec que yihadista no ho és, igual que els atemptats de l'11M, abans ho assenyalava també el company de Podem, tampoc no va ser ETA.

Per tant, des de MÉS no podem compartir en absolut ni la intencionalitat, ni la intencionalitat, la mala intencionalitat, ni el contingut d'aquesta iniciativa.

Companyes i companys del Partit Popular, la pau és una cosa seriosa, no és senzillament l'absència de guerra, de violència o de terrorisme, que diria Rigoberta Menchú, és un procés complex que es construeix a poc a poc, amb voluntat, on tothom hi ha de posar de la seva part, i això és el que han fet jo crec que a l'Estat espanyol tant uns governs com uns altres, uns amb major i altres amb menor intensitat. Vegin, exemple, les anades endavant i enrera aquests dies amb el procés de pau que hi ha també a Colòmbia. I amb això que presenten avui el que fan és posar en evidència que a vostès la pau els importa prou menys que fer un bon titular, que, en el fons, amigues i amics, és un mal titular.

I anem al contingut de la proposició no de llei, primer de tot: la condemna de la trajectòria antidemocràtica del Sr. Otegi. I vostès, insistesc, només es queden amb aquella part de la història o de la pel·lícula, en aquest cas de la vida del Sr. Otegi, que els interessa; és clar que el Sr. Otegi ha tengut un passat violent, que nosaltres condemnam com condemnam qualsevol forma de violència, com condemnam qualsevol forma de terrorisme, com també el tenia el Sr. Fraga, un dels fundadors del seu partit, que també s'ha esmentat des d'aquí dalt. A quantes sentències, a quantes sentències de mort de gent innocent des del govern d'una dictadura militar va participar?

(Alguns aplaudiments)

Què va fer..., els sona un nom com el de Julià Grimau, on hi va haver fins i tot diferents peticions de la comunitat internacional demanant pietat i no va fer res aquell senyor, almanco al Sr. Otegi jo l'he sentit a entrevistes dir que estava commogut per les víctimes, penedit, al Sr. Fraga no el vaig sentir mai de la vida, mai, se'n va anar a la tomba sense haver demanat perdó.

Per tant, el Sr. Otegi ha passat per la presó, justament pels seus crims. De fet, ha passat fins i tot més temps del que li pertocava, i això no ho dic jo, no ho diu el nostre grup, ho diu fins i tot el jutge que el va dur a la presó, el Sr. Baltasar

Garzón, qui, fa dos anys, ja va dir que duia molt més temps del que li corresponia en presó. Per tant, jo no vull entrar en la disquisició, que crec que té un punt també de debat jurídic, de si és un pres polític o no és un pres polític, però, en tot cas, no em negaran que ha estat un pres, i un condemnat, per causes polítiques.

Al Sr. Otegi se li ha de reconèixer, i aquesta és la part amb la qual ens quedam en el nostre grup, evidentment no amb el seu passat, el qual no compartim en bona mesura, però, més enllà dels seus antecedents, ha estat una persona clau en aquest procés de pau a Euskadi, malgrat haver estat condemnat políticament i malgrat els pals a les rodes que el Partit Popular en els darrers anys ha posat en el procés de pau. I el Sr. Otegi, a pesar d'haver estat condemnat, en bona mesura, injustament, per una condemna política, justament des de la presó, amb unes condicions difícils, ha liderat l'esquerra abertzale, amb un debat supòs que complex, molt complex, que jo crec que cap dels que som en aquesta sala no podem imaginar, m'imagín que fins i tot amb pistoles damunt la taula, i ell ha liderat una opció perquè la gent i ETA deixassin les armes i abandonassin les armes. I això se li ha de reconèixer i se li reconeix també a nivell internacional.

I fins i tot, més enllà del temps que ha estat en presó, la seva condemna també per inhabilitació està qüestionada, no només com la sentència, que comentava abans el Sr. Tarrés per al tema de la llibertat d'expressió de fa uns anys, també ha estat qüestionat pel Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg, qui ha demanat comptes a Espanya, i veurem com acaba, perquè fins i tot ens podem trobar davant la paradoxa que tinguem una persona que tendria opcions fins i tot de ser lehendakari, però que es trobi inhabilitat per poder-se presentar a unes eleccions, que també és una de les paradoxes que diu molt de com es troba la situació a Espanya.

La següent qüestió de la seva proposició no de llei parla del tema de l'enaltiment del Sr. Otegi. Enaltiment del Sr. Otegi jo crec que ningú tampoc no l'ha pretès, més enllà d'aquest reconeixement en tant del que ha aportat al procés de pau, res més que això. Per reconèixer aquesta aportació al procés de pau, MÉS o Podem o qui sigui enalteix el Sr. Otegi o enalteix el terrorisme? Per favor, siguem seriosos.

El Sr. Desmond Tutu o el Sr. Adolfo Pérez Esquivel, dos premis nobel de la pau, premi mundial, són enaltidors del terrorisme i alentidors del Sr. Otegi? El Sr. Pepe Múgica, un referent del que ha de ser un màxim responsable de govern; la Sra. Angela Davis, una activista nord-americana sobradament coneguda que, setmanes abans que el Sr. Otegi sortís de presó, se li va impedir entrar a la presó de Logroño per visitar-lo; en Cuauhtémoc Cárdenas, en Ken Livingstone el batle de Londres, en Gerry Adams del Sinn Féin, -per cert, no sé si són conscients que a Irlanda no hi ha a les presons presos per haver comès terrorisme en el passat, aquí som a l'altre extrem, o sigui som amb els presos quan ja no hi ha terrorisme des de fa una sèrie d'anys, dispersos per les diferents presons. Qualque dia també haurem de parlar d'això, que no se'n parli i que no es faci res també diu molt de per on van els tirs-, la Sra. Leyla Zana, la primera dona kurda que va seure al Parlament turc, intel·lectuals com Tariq Ali o Slavoj Žižek, tots aquests són enaltidors del terrorisme i del Sr. Otegi? Doncs miri, estic

encantat de ser al mateix vaixell que aquesta gent i el nostre grup també.

I en el darrer punt de la proposició és on es posa en evidència, que d'alguna manera també s'ha dit aquí, l'únic que cerquen és incomodar, jo supòs que al Partit Socialista, que tal vegada té una posició una mica més ambigua que puguem tenir des de MÉS o des de Podem en això, però si...

(Remor de veus)

..., ara tendrem el debat de la compareixença de la presidenta, pel tema de la remodelació del Govern, que fa vint dies que ha estat, hi ha hagut dos plenaries i vostès no els han fet ni pupa, i han de venir aquí al Govern i han de venir aquí amb propostes d'aquestes les quals, a més, no interessin gens la ciutadania, al final diu molt de quin és el tipus de coses que els cohesiona a vostès, no sé si als seus electors, perquè crec que els continuaran castigant si continuen així. Però aquí és on es veu aquest oportunisme i aquesta intencionalitat que no podem compartir.

I per això, amics i amigues de Podem i del Partit Socialista, des de MÉS el que pensam és que aquesta proposició no de llei, com que la intencionalitat és tan clara, aquesta mala intencionalitat, no és una proposició esmenable, la proposició que presenta el Partit Popular és inesmenable. Sobretot quan ja, a més, a l'exposició de motius i també en el conjunt de la proposició s'apela a la inqüestionable qualitat de la democràcia espanyola, que justament jo crec que en el cas del Sr. Otegi ha quedat en evidència, ha quedat també en evidència amb aplicació d'una justícia políticament guiada, que hem vist també en altres casos. I que si s'aplicàs el mateix criteri que s'ha aplicat al Sr. Otegi en la persecució de l'esquerra abertzale, d'ençà que va declarar que volia engegar un procés de pau, al Partit Popular pel maneig de les arques públiques, fins i tot el partit que avui presenta aquesta proposició tal vegada hauria de ser il·legalitzat, justament perquè la Llei de partits dels 2002 també ha estat una de les lleis més antidemocràtiques que s'han aprovat a l'Estat espanyol en els darrers quaranta anys.

Una democràcia que és tan bona que és capaç de privar de llibertat, també s'ha dit, uns joves titellaires en l'exercici del dret sagrat a la llibertat d'expressió, i això no passa a Veneçuela, passa a Espanya, però, és clar, no ocupa el nivell dels telediaris que hauria d'ocupar.

El pitjor de tot, senyores i senyors, és que amb tot aquest oportunisme i amb aquesta manca de visió, d'obertura de mires, en relació amb això, al conflicte basc, al conflicte que també hi ha a Catalunya, que és prou diferent, a la incomprensió sobre aquestes ganes de decidir que té la gent, justament el que fan és el contrari del que diuen vostès que cerquen, és alimentar encara més o afeblir encara més una ja prou decadent democràcia espanyola.

Fins aquí la seva contribució.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El nostre grup parlamentari s'abstindrà en aquesta iniciativa i s'abstindrà perquè entenem que el terrorisme ha creat un enorme dolor i que l'objectiu de la societat i de la democràcia hauria de ser acabar amb el terrorisme. I per acabar amb el terrorisme, des de la condemna absoluta a aquesta pràctica, una de les estratègies bàsiques és la unitat, és mantenir la unitat, la unitat de la societat i la unitat dels partits democràtics.

I n'hi ha prou en assistir a aquest debat per comprovar que la seva iniciativa no aconsegueix, precisament, la unitat, més aviat incideix en una espècie d'aposta de trobar la discrepància, de trobar la divisió, de trobar l'enfrontament. I és clar, nosaltres no ens volem apuntar a aquesta manera d'actuar, nosaltres el que voldríem és que hi hagués unitat i que tothom estigués en contra del terrorisme i que tothom entengués que l'objectiu era acabar amb el terrorisme. I que l'evolució de determinades persones, si és una evolució que va des del terrorisme a la voluntat de pau, benvinguda ha de ser, tot i que, evidentment, no ens podem alegrar ni podem compartir determinades activitats que hagin fet aquestes persones.

Per tant, nosaltres no volem dividir els demòcrates, ni volem dedicar-nos a fer retrets entre els demòcrates i entre els partits democràtics, i això és un poc el que ha passat aquí. I crec que és molt trist, és molt trist per a tothom, no només vull culpar el partit proposant, però és evident que no contribuïm al que hauria de ser la nostra feina, en un tema d'Estat, en un tema on el que hem de fer és tancar files, en un tema on el que hem de fer és sentir-nos satisfets que s'hagi acabat, que s'hagi acabat, això hauria de ser el primer.

I jo no veig aquesta satisfacció, la satisfacció és que no hi ha terrorisme, la satisfacció és que no hi ha atemptats, la satisfacció és que millor o pitjor, amb una estratègia millor o pitjor, s'ha acabat amb el terrorisme. I això no se li reconeix, i jo sí que li vull reconèixer al president Zapatero, perquè el president Zapatero és qui va acabar amb el terrorisme, les pistoles varen callar amb un govern socialista...

(Alguns aplaudiments)

I crec que això és el més important, la veritat, perquè tota la resta, què voleu que us digui? El més important és que les pistoles s'han acabat, i aquest era l'objectiu bàsic. I a partir d'aquí sempre tenim una certa sensació que, en lloc de tancar files en contra del terrorisme, hi ha una temptació de la utilització partidista del terrorisme i del dolor, i això no és positiu.

I com que nosaltres no volem jugar a aquesta pràctica i ens sembla rebutjable i ens sembla que el que hem de fer és mantenir la unitat i conservar la unitat i fer feina perquè el terrorisme mai més no es doni a la societat espanyola, ni a cap societat, a ser possible, evidentment el que hem de fer és posar

en valor la fi del terrorisme, posar en valor la unitat i posar en valor la condemna a aquestes pràctiques.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Jo em quedaria amb la darrera afirmació del Sr. Melià i, efectivament, crec que és l'important i el que no ressalta aquesta proposició no de llei avui, hi ha pau o hi ha més pau, i açò és el que en cap moment no he sentit expressar al Grup Popular, destacar al Grup Popular. De fet, encara no tenc ben clar què venim a debatre avui, Sra. Salom, no ho tenc clar.

O sigui, vostès han presentat una proposició no de llei arran d'unes declaracions fetes pel algun portaveu, líder de Podem, de MÉS per Mallorca o de MÉS per Menorca, fetes des de la més absoluta llibertat d'expressió, fetes des de la més absoluta convicció democràtica que el procés, sigui el que sigui, sobiranista, legítim i democràtic a Euskadi ha de ser pacífic, ha de ser polític, i que Arnaldo Otegi ha estat clau en aquest procés, davant tot açò vostès presenten una proposició no de llei. És açò el motiu de la proposició no de llei?

Jo crec que el Partit Popular té un greu problema, un gravíssim problema, i és que, jo no sé si és falta de diàleg dins el grup, però vostès necessiten espais, com aquest parlament, per fer teràpia de grup, de cohesió de grup, deia algú; efectivament, i cerquen tot allò que els pugui cohesionar, perquè de la resta res de res. I en aquest sentit, estic convençut que tots els portaveus, el Sr. Alcover, el Sr. Abril, el Sr. Jarabo, estarien disposats a ajudar-los amb aquesta teràpia de grup, però aquí, en aquest parlament, en el parlament, que és la seu del poble, crec que no té cap sentit que vostès avui duguin una proposició no de llei en relació amb el posicionament políticament que han fet, lliurement, els líders, els portaveus dels diferents grups.

Mirin, vostès lliçons de pacifisme no me'n donaran, jo em definc pacifista, em definc antimilitarista, i des del punt de vista ètic l'ús de la violència, i encara més la violència que vol torturar, degradar, assassinar l'ésser humà, em sembla immoral, em fa fàstic. Som de la generació del servei militar obligatori, que avui sembla era, ja ho era, un anacronisme, em vaig negar a fer la mili i a l'aprenentatge i a l'adoctrinament militar per aprendre a matar persones i, a més, a fer-ho en nom d'una pàtria que no era la meua. No som de la generació que es fan polítiques al costat d'un militar, no perquè cregui que són males persones, no és una qüestió de bondat, sinó perquè no pretenc millorar els exèrcits, sinó reduir-los.

També som menorquinista, som d'esquerres, som sobiranista i és lògic, per tant, que simpatitzi amb aquells altres moviments sobiranistes, com el d'Euskadi, que fa feina

pacíficament, democràticament, a favor de la pau a Euskadi i a favor de la independència també d'Euskal Herria. Qui és idò Arnaldo Otegi? Doncs és un líder basc de l'esquerra abertzale que ha estat implicat amb un moviment en el seu moment polític-militar, però que l'abandona i que lluita perquè l'objectiu de la independència d'Euskadi, legítima, es dugui a terme per la via pacífica. Otegi ha estat clau perquè ETA deixi les armes i açò, açò, és el que els líders els quals ha utilitzat el Partit Popular per fer aquesta proposició no de llei, açò és el que els portaveus expressaven, agraïen, destacaven: que algú hagi fet el pas i aquesta contribució a favor de la pau, paraula que no he sentit de la boca del Partit Popular. I ho fa, a més, amb sensibilitat, cosa que no he notat per part del Partit Popular, reconeixent el mal que s'ha fet. Que ja sé que les víctimes, per a les víctimes sempre serà insuficient, i és clar que sí i és clar que sí, que serà insuficient! Però que és imprescindible, també, perquè aquest trànsit a la lluita i a la tasca democràtica sigui creïble.

Otegi va ser condemnat i el passat 1 de març va sortir. Per què va ser condemnat, per matar? No. Per fer apologia de la violència? No. És condemnat, recordem-ho, en el context d'una Llei de partits que el situa en un context d'il·legalitat, es considerarà que Batasuna, un partit polític, és un instrument al servei d'ETA. I en aquest sentit, crec que alguns compartim amb molts líders, no només amb Otegi d'Euskadi, que l'objectiu del moviment que ell també ha liderat no pretén ser, en absolut, sinó tot el contrari, un braç d'ETA, sinó un moviment pacífic, polític, al servei de l'alliberament.

És curiós que ho faci, faci ús d'aquesta demagògia el Partit Popular, el Partit Popular de Sa Feixina, el Partit Popular que es va negar a condemnar el franquisme i que el 2013, en el Parlament Europeu, el Partit Popular es va quedar sol condemnant explícitament el franquisme. És curiós que ho facin, precisament, aquells que es neguen a perseguir l'apologia, condemnar l'apologia del franquisme i dels sistemes totalitaris, i no m'ho invent, jo hi era en el debat de la Llei de símbols, i vostès es van negar a incorporar aquesta condemna del franquisme i l'apologia del franquisme i dels sistemes totalitaris. I que ho facin els hereus d'una Aliança Popular, el president fundador del qual va ser Manuel Fraga, responsable -no sé si ho recordaran- dels fets de Vitòria del 1976, *Campanades a Mort* de Lluís Llach, 5 morts, 46 ferits greus, ho fa Manuel Fraga que era ministre quan el franquisme perseguia, torturava i assassinava els contraris al règim.

Qui va ordenar afusellar el Sr. Grimau, qui? Qui va executar amb garrot vil els anarquistes Granado i Delgado, qui? El Partit Popular diu no, açò són costos, i ho dic perquè aquí algú de vostès ho ha escrit, costos que té el passat, fer la transició a la democràcia, açò és el que diuen vostès, açò és el que vostès escriuen i expressen.

Però no, però ningú no pot oblidar ni deixar de condemnar qui va ordenar matar i vostès, efectivament, no ho fan. Tot el contrari, algun exbatle de Ciutadella proclama l'extermini dels catalanistes...

(Remor de veus)

..., proclama l'extermini dels catalanistes i jo encara vull veure una PNL aquí que condemni aquesta proclamació d'extermini dels catalanistes, és cert o no és cert? És cert o no és cert? És cert.

Bé, idò el Partit Popular no, el Partit Popular fa tries en aquest cas, i no vol entendre, no vol assumir l'aportació d'algú que fa una transició, que fa una aposta clara i decidida a favor de la política, de la democràcia, de la pau, del diàleg, aquests no són valors a exaltar, segons el Partit Popular. Perquè açò és el que avui ens diu, açò és el que avui ens diu.

I acab, i acab, precisament, com ho feien alguns que sí, explícitament van mostrar suport a aquest Otegi, a aquest Otegi de la pau, no a aquest Otegi al qual vostès es referiran dels seus antecedents i la seva vinculació a una època que hem d'esborrar, sense cap dubte, i l'hem d'esborrar bé, i deia el premi nobel de la pau, Desmond Tutu, va assenyalar Arnaldo Otegi, el seu dia portaveu de Batasuna i avui secretari general de Sortu, ho deia açò el 1985, com el líder d'aquest procés de pau. Efectivament, Otegi va ser el dirigent més destacat entre aquells que van propiciar a les forces independentistes el debat sobre la necessitat d'apostar per la paraula per solucionar els conflictes; la seva aposta per vies exclusivament pacífiques i democràtiques ha estat la clau perquè avui a Euskadi es visqui millor i en pau.

Açò és el que avui haurien de votar i exaltar i no altres entreteniments que el Partit Popular avui té aquí. I els insistesc, si necessiten teràpia de grup, estic segur que els nostres grups els ajudaran, però aquí mocions, proposicions en aquest sentit, demagògiques, que l'únic que fan és excloure els que són els meus i els que són els teus, crec que no aporten res a la pau, ni d'aquí ni del País Basc.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Algunos de quienes me han precedido en el uso de la palabra han sostenido que este debate está fuera de lugar, es posible que lo esté, hasta me atrevería a decir que estamos ante una anomalía, que en este parlamento deba debatirse y votarse una proposición no de ley, como la que aquí nos ocupa, es ciertamente una anomalía.

¿En qué estado democrático nos estaríamos preguntando si cabe o no condenar unas declaraciones en las que se enaltece la figura de un hombre que ha justificado, en repetidas ocasiones, la actuación de una organización terrorista que tiene en su haber, tras medio siglo de sangrienta actividad, el asesinato de más de 800 personas? ¿En qué estado democrático nos estaríamos preguntando esto? En ninguno, se lo aseguro; ni siquiera habría debate, puesto que tampoco habría

declaraciones que se prestaran a ello. Pero España es diferente, y no es sólo un eslogan de sol y playa; España es diferente porque existen fuerzas políticas, como MÉS, Podemos o Izquierda Unida, fuerzas nacionalistas o paranasionalistas, tanto da, que son capaces de verle un lado bueno...

(Remor de veus)

... a alguien tan opuesto a la decencia y a la moral como Arnaldo Otegi, que son capaces de traerlo en volandas hasta Bruselas para que pronuncie un discurso en la mismísima sede del Parlamento Europeo.

Para que vean el nivel de arrepentimiento del personaje, hace unos días Arnaldo Otegi se manifestó por las calles de Bilbao, para pedir la libertad de los presos de ETA, es decir, de sus compañeros y amigos. Le acompañaban en la marcha, a escasos metros, algunos exconvictos que siguen justificando la violencia, y entre ellos un tal Kubati, asesino, entre otros, de una también dirigente de la banda terrorista, María Dolores González Catarain, alias Yoyes, a la que Kubati mató de un tiro en la cabeza por haber abandonado ETA y haberse acogido a las medidas de reinserción, promovidas por entonces por el Parlamento Vasco. Y a Otegi también le acompañaba en esta marcha, a escasos metros, están las fotos, un tal Zabartearegui, autor de diecisiete asesinatos, apodado el carnicero de Mondragón, y de una frase pronunciada nada más salir de la cárcel, tras cumplir condena, y que bien merece no ser olvidada, dijo este Zabarte: "yo no he asesinado, he ejecutado".

Esos eran algunos de los compañeros de marcha hace unos días tan sólo del hombre al que MÉS y Podemos tienen, según sus propias palabras, en la más alta consideración. "Sin personas como Arnaldo Otegi no habría paz", dijo el pasado viernes Pablo Iglesias, flamante develador de periodistas, por cierto, y de la libertad de expresión, ya que estamos hablando también de estos temas...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., es verdad, el Pisuerga pasaba por Valladolid, eh. Lástima, lástima que a Pablo Iglesias se le olvidara añadir que sin personas como Otegi tampoco habría habido más de 800 muertos y miles de víctimas.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Y MÉS expresó, en un comunicado enviado a Bildu: "*La profunda satisfacció que ens produeix l'esperada sortida de la presó del company Arnaldo Otegi*", y no crean que este *company*, antepuesto a Otegi, era un lapsus, en absoluto, algo más allá, MÉS desea a Bildu "*tots els èxits a la vostra lluita, que és també la nostra*".

Así pues, Ciudadanos no puede más que aceptar y apoyar esta proposición no de ley. Y otro tanto debería hacer, creemos, cualquier partido democrático, cualquier fuerza comprometida con el estado de derecho, hay cosas con las que no se juega y una de estas cosas es la seguridad y, en particular, la lucha contra el terrorismo, es decir, la vida humana de todos nuestros compatriotas. En estos asuntos, la unión de los demócratas es fundamental a gran escala, pero también a pequeña escala en

este archipiélago, bien lo saben todos, hemos sufrido también uno de los últimos, y esperemos que definitivos, coletazos del terrorismo etarra.

Así las cosas, insisto, ¿cómo puede enaltecerse a un personaje como Arnaldo Otegi, cuya trayectoria está indisolublemente unida, tal y como atestiguan múltiples sentencias, a los crímenes de ETA? ¿Cómo puede considerar un preso político a quién no es más que un vulgar criminal, condenado por pertenencia a banda armada y por apología del terrorismo? ¿Cómo puede ofenderse a las víctimas con semejantes afirmaciones? Son ese tipo de flaquezas, conscientes o no, a mí me gustaría creer que no, las que acaban poniendo en peligro nuestro marco convivencial.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Salom, del Grup Parlamentari Popular, per fixar la posició i de les esmenes acceptades.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, presidenta. Mirin, el Partit Popular, com a demòcrates, com a defensor de les llibertats, el Partit Popular com a defensor de les lleis, i com a defensor, també, de la Constitució Espanyola, ens hem vist en l'obligació de dur aquesta proposició no de llei a aquest parlament, i crec que el fet evident del debat que s'ha produït aquí dins, del plantejament polític que han fet els distints portaveus que han parlat en aquesta tribuna, ens confirmen que feia falta, i m'agradaria molt que tota la societat mallorquina hagués pogut escoltar en directe quin és el plantejament dels distints partits polítics...

(Remor de veus)

..., per saber, per saber...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. SALOM I COLL:

... qui és qui, no ha de fer por, per saber qui és qui i què és el que pensen, què és el que representen i què és el que volen.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Mirin, senyors diputats, hi ha una dita en mallorquí que diu que quan qualcú no es vol banyar, quan qualcú cerca justificacions difícils de justificar, posa excuses de mal pagador, posa excuses de mal pagador. I jo crec que avui aquí, en aquest debat, han tret un munt de temes que no tenen absolutament res a veure amb el plantejament d'aquesta proposició no de llei, no tenen absolutament res a veure. Han hagut de treure aquí el Pacte antiterrorista, que no té res a veure...

(Remor de veus)

..., no, no, i no ens l'hem botat per res i no ens l'hem botat per res...

(Remor de veus)

... i no ens l'hem botat per res. Han tret aquí paraules i han dit que Arnaldo Otegi va ser condemnat... va ser... pel Tribunal Europeu, per unes paraules que havia dit Otegi, no té res a veure el que ha dit el Sr. Otegi, té molt a veure el que han dit vostès quan ha sortit el Sr. Otegi de la presó, per això som aquí amb aquesta proposició no de llei. Són vostès, quan aquest senyor surt de la presó, que fan unes declaracions allà on diuen que és un home de pau, allà on diuen que és un pres polític, allà on diuen que estan molt satisfets. Arran d'això, arran d'aquesta utilització que fan vostès, és arran d'això que nosaltres presentem aquesta iniciativa.

(Remor de veus)

Qui fa, qui fa aquí una utilització política d'aquest tema són vostès, són vostès, sense cap tipus de dubte. Qui ha fet electoralisme i ha intentat utilitzar la figura d'Otegi són vostès; qui el du a Brussel·les avui i demà a fer un discurs polític i l'utilitza políticament són vostès, no nosaltres, són vostès.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Nosaltres hem reaccionat davant vostès, hem reaccionat.

(Remor de veus)

Senzillament, no, no, no, i nosaltres el que diem és que una persona que té un determinat currículum, on ha estat lligat a ETA més de 19 anys de la seva vida, més de 19 anys de la seva vida; una persona que ha estat i ha format part d'ETA políticomilitar, una persona que (...) ETA militar, que ha estat detinguda a França i entregada a les autoritats espanyoles; on ha participat en determinats segrests i ha complert condemna; davant tot això, davant tot aquest historial, davant tot aquest currículum, a nosaltres, al Grup Popular, amb el cor damunt la mà, pensam que ningú d'aquesta cambra no ha de poder pensar que això és un motiu d'orgull.

(Remor de veus)

Ningú en aquesta cambra no ha de poder pensar que aquest home és un home de pau i que ha estat un pres polític.

No, senyores i senyors diputats, no ha estat un pres polític, ha estat tancat a la presó perquè uns determinats jutges, a través de sentència, han dit que aquest senyor s'havia botat la llei. I per això nosaltres hem volgut dur aquest tema al Parlament. Perquè es rectifiqui, perquè es rectifiqui.

(Remor de veus)

El Partit Popular, respecte de les esmenes que s'han presentat aquí, els direm que no acceptem, evidentment, les esmenes de Podemos, *que no aceptamos las enmiendas de Podemos...*

(Remor de veus i algunes rialles)

...; que a l'esmena que ha presentat el PSOE acceptem una transacció, si l'esmena és, si l'esmena és...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. SALOM I COLL:

..., d'addició, si l'esmena és d'addició, estam disposats a acceptar l'esmena que ha presentat el Grup Socialista, i fariem votació conjunta de la nostra proposició no de llei, conjuntament amb la seva esmena que farien d'addició a la nostra proposta. Perquè nosaltres estam d'acord amb l'esmena que fa el Grup Socialista, que és genèrica, hi estam d'acord, però també nosaltres volem un pronunciament específic i concret respecte del que ha passat quan el Sr. Otegi ha sortit de la presó. I a mi em sembla que és un plantejament molt legítim del Grup Parlamentari Popular.

I jo crec que si no haguessin existit persones com Otegi, altres persones com Enrique Casas o Fernando Múgica o Miguel Ángel Blanco, avui tal vegada serien aquí.

I jo crec que val la pena que entre tots, presidenta, facem unes reflexions després del debat que hi ha hagut aquí. Doncs, vostè no pot ser tèbia, vostè és presidenta del Govern, amb uns socis interns que han dit el que han dit, i té el suport parlamentari d'un altre partit polític que diu el que diu, i jo crec que amb el tema del terrorisme no hi pot haver mitges tintes...

(Remor de veus)

..., crec que no hi pot haver mitges tintes. Crec que avui el seu grup s'ha de banyar i ha de votar conjuntament amb el Partit Popular, perquè nosaltres sí que estam a favor de les llibertats, de la democràcia i de la Constitució.

I acab amb un punt concret, m'ha preocupat molt, molt, que el portaveu de Podem hagi dit aquí que el Sr. Otegi ha estat condemnat d'una manera injusta, i això ho ha dit. Ha dit que hi ha sentències injustes dels tribunals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant, senyora...

LA SRA. SALOM I COLL:

S'adona, Sra. Presidenta, de quin socis té? Que no respecten, no respecten la justícia, no respecten un dels poders fonamentals del nostre estat de dret.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Salom, ha d'anar acabant.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, sí, sí, acab, Sra. Presidenta. Deman i don les gràcies al Grup de Ciutadans que accepta la nostra proposta, també agraesc l'abstenció del Grup El Pi, i lament, i lament que determinats grups no estiguin disposats a acceptar aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, digui.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Per aclarir, és que la nostra esmena era de substitució, per tant no acceptàriem l'addició.

I el que no ens ha quedat clar és que nosaltres havíem proposat la votació separada i si l'accepten o no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha dit que no acceptava votació separada, sinó conjunta.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

He estat jo que no ho he entès, molt bé, he estat jo que no ho he entès idò. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

És així, Sra. Salom?

Procedim a la votació. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 32; abstencions, 3.

Queda rebutjada la proposició de llei debatuda. No de llei, perdona.

V. Compareixença de la presidenta del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre la remodelació del Govern efectuada recentment, escrit RGE núm. 5741/16, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PRESIDENTA:

El cinquè punt de l'ordre del dia d'avui és la compareixença de la presidenta del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre la remodelació del Govern efectuada recentment, escrit 5741/16, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Presidenta del Parlament, diputades i diputats, torn tenir l'honor de comparèixer, una vegada més, en aquest parlament, davant tots vostès, en un moment de gran incertesa, precisament en un context en què el rei ha convocat, aquests dies, els distints partits polítics per trobar una sortida al moment que vivim i que sembla que ens dirigeix cap a un nou procés electoral, de no ser que a darrera hora hi pugui haver un acord des de l'esquerra, el progressisme i el canvi que necessita Espanya.

Crec que és important recordar aquest moment de transició profunda del funcionament institucional, que és el camp en què ens ha tocat jugar, perquè aquest camp d'instabilitat i d'incertesa no ha tengut cap repercussió ni translació a la nostra comunitat ni tampoc a la nostra acció de govern, que segueix amb dues coordenades ben fixades: la millora econòmica i, per tant, la recerca de més benestar per a la gent, per una banda; i, per l'altra, l'estabilitat política gràcies a un pacte de govern sòlid, transparent i amb un rumb clar, que coneix perfectament la ciutadania des de l'inici del nostre mandat.

En el segle XXI governar és entendre els canvis que es produeixen a gran velocitat en la societat i un dels canvis està en un mode de funcionament de la política dialogant, des del consens, i que sigui capaç de reflectir la pluralitat social. Crec que aquest parlament és una mostra dels canvis respecte de la passada legislatura, en el seu funcionament i, per descomptat, en la rendició de comptes que fa aquí el Govern.

M'agradaria poder dir que el PP això ho ha entès, però el que veim cada dia és que ni Rajoy té ganes de donar explicacions al Congrés de Diputats, ni tampoc el PP d'aquí de les Illes Balears té ganes d'entendre que hi ha una nova manera de fer política, que ens obliga a tots a fer un esforç extra, a no quedar enrocats en dinàmiques del passat. I jo crec que el Partit Popular i la Sra. Prohens estan enrocats en dinàmiques velles, antigues.

Aquests mesos han estat de canvi profund a les institucions, en el fons de les polítiques, però també en la forma de funcionament. En poc menys d'un any, i jo crec que això és innegable, tenim una altra manera de governar respecte de les polítiques de retallades, "austericidi" i submissió a Madrid practicades pel Govern del Partit Popular de fa un any, però també respecte del que vol dir la política com a eina de transformació de la societat, i no només d'imposició de polítiques a la gent; una manera de governar basada en el consens entre els socis de Govern i en els suports externs que rep aquest executiu. I crec que aquest any, des de la pluralitat, des de la diferència, la feina amb bona part d'aquest hemicicle ha estat important i, sobretot, ha estat bona per als ciutadans de les Illes Balears.

Avui puc dir que som un govern estable en un context en l'àmbit nacional d'instabilitat. I, com deia abans, és en aquest context en el qual hem hagut de fer canvis a les conselleries de Presidència, de Transparència, Cultura i Esports, i de Territori, Energia i Mobilitat, canvis que ens permeten afrontar amb més força els reptes que se'ns presenten; uns canvis que reforcen un

camí traçat fa gairebé un any en els acords de governabilitat que vàrem signar les quatre formacions i que són un mirall del que feim a diari des del passat mes de juliol. No hi ha secrets, no hi ha cara B, com feia el Partit Popular. Feim el que marca el nostre full de ruta, l'explicam al Parlament i al carrer, aquesta és la realitat.

Des d'aleshores, s'han fet i es fan polítiques tangibles per a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans. I jo els vull confessar que esper encara avui una proposta en positiu del Partit Popular. Una, no solament per criticar el que fa el Govern, sinó per millorar la vida de la gent que tant ha sofert aquests darrers quatre anys.

És cert que avui hi ha desencant per la dinàmica nacional, i també -per què no dir-ho?- per la manca d'una Europa més valenta, més social i més humana, una percepció ciutadana de provisionalitat, de manca de capacitat d'entendre el que es va dir el passat 20 de desembre a les urnes, de les ganes de canvi que té la gent.

Mentre hi ha indefinició en l'àmbit nacional, aquí hi ha Govern, gestió i entesa, consens i acord. Per això és tan important estar a l'alçada del que la societat espera de la política i dels seus representants, i que suposa abordar les qüestions que li importen, donant solucions als problemes reals del carrer, com l'atur, la precarietat, l'educació dels fills, la sanitat per a la gent que ho necessita, les traves burocràtiques, l'eficiència de l'Administració, la necessitat d'una millor connectivitat per a empreses i famílies, la resposta al model de societat que volem en el futur, en definitiva.

Però el Partit Popular no m'ha demanat comparèixer avui per parlar d'aquests o altres problemes que preocupen la gent. El Partit Popular m'ha demanat que comparegui avui per explicar la remodelació del Govern efectuada el passat 6 d'abril. I aquí som. I així he decidit fer-ho: per explicar un canvis fets des de la reflexió i pensats per reforçar l'executiu autonòmic, i fets precisament perquè tenim l'obligació d'acomplir la nostra responsabilitat amb la ciutadania.

El Partit Popular sol·licita que jo comparegui per parlar d'uns canvis puntuals de Govern, mentre que jo -quan era a l'oposició- demanava compareixences per parlar de temes com la situació de l'economia i del dèficit, de les mesures per afrontar la crisi, de la pujada d'imposts, de les retallades en educació i serveis socials, del descompte de resident per a trajectes aeris, del conflicte educatiu... en fi, de temes que preocupaven i preocupen molt el ciutadà de peu.

Temes que ens afectaven a tots. I vostès em demanen que comparegui per explicar una remodelació de govern que, com tothom sap, ha estat més que explicada. Em sembla que és poc enriquidor per a la vida dels ciutadans fer una sessió plenària per explicar el canvi de noms, que és el que vostè em demana. Perquè, ja li ho dic ara: de polítiques no hi haurà canvis, Sra. Prohens, anam pel bon camí. El canvi de govern no té una traducció en canvi de polítiques. Al contrari, el canvi de govern és un canvi de manteniment de les polítiques i, al mateix temps, de reforç del capital polític que ja té el meu executiu.

Si vostè volgués, avui podríem estar parlant de sanitat, d'educació, de la formació dels nostres joves; i no fer política amb finalitats partidistes, política com es feia abans. Jo em prenc seriosament les coses, i aquesta voluntat de tan sols buscar l'enfrontament i no mirar com solucionar els problemes de la gent és decebedora. Com decebedor és veure les batalles internes del seu partit o el particular i sentit homenatge que el Partit Popular ha fet a l'exministre Soria aquest cap de setmana a Canàries. Hagués estat molt més exemplar donar explicacions en el Congrés de Diputats, senyores i senyors.

(Alguns aplaudiments)

Miri, Sra. Prohens, fa nou 9 mesos que governam i no m'ha fet ni una sola proposta per millorar la comunitat. A això jo li diria poca responsabilitat amb la ciutadania i molt de mirar pels seus propis interessos de partit.

Vostè va dir a l'inici de la legislatura que estava disposta a arribar a acords per a la majoria, i jo crec que avui encara és l'hora que demostrin que han entès el missatge que els va donar la ciutadania a les eleccions autonòmiques, però també a les eleccions estatals.

Li diré una cosa fonamental: no cerqui allà on no n'hi ha. El rumb està marcat en els acords de governabilitat i en els nostres programes electorals respectius, no depèn d'un o altre nomenament.

Respecte del fet que expliqui els motius dels canvis, no entraré a valorar les causes que varen precipitar la sortida de l'anterior consellera Esperança Camps. Va ser una decisió meditada i voluntària. Ella va explicar els motius que l'havien dut a prendre la decisió de dimitir. Jo no tenc res més a afegir, respectar la decisió i agrair la seva tasca durant aquests mesos intensos en benefici de la ciutadania de les nostres illes.

En el cas de Joan Boned, l'assumpte és més greu i forçós, ja que es tracta d'un motiu de salut de força major. Des d'aquí desitjam una vegada més a Joan una ràpida recuperació.

Tenguin molt clar que aquest govern té un camí marcat des del minut u. Un camí que ara reforçam amb un nou equip de conselleres i consellers que treballen per una societat que deixi enrere per sempre els quatre anys de la darrera legislatura. Donam resposta a allò que exigeixen els ciutadans, i això no vol dir que diguem a tothom que sí, sinó que treballam amb tothom, amb el màxim d'agents socials i econòmics per a l'interès general; una ciutadania que demana que, per damunt de les xifres macroeconòmiques, es defensin les persones; que, per damunt l'economia financera, hi hagi l'economia familiar; que, per damunt de les societats offshore, es defensi el petit comerç i el producte local i els petits estalviadors; que, per damunt de les dèries ideològiques, es preservi l'autonomia dels centres i la qualitat pedagògica de la nostra educació.

I, en canvi -Sr. Gijón, vostè que sap molt de quotes, convé que escolti-, i, en canvi, avui sembla que el partit en el Govern a Espanya estigui més preocupat per Panamà i pels seus casos de corrupció, per les amnisties fiscals i per una nova campanya electoral, que per la situació de la ciutadania.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

En un moment de profunda desigualtat, en un moment en què la gent percep que hi ha una elit que ha decidit abandonar un contracte social que garantia el benestar per a la majoria, nosaltres hem entès que el primer que ens demanen els ciutadans és el manteniment del seu benestar, és a dir, el manteniment d'una certa qualitat de vida, que els seus fills i ells mateixos, puguin viure un poquet millor que fa un any, o que fa dos o que fa tres. I això ha estat en risc en els darrers anys, i encara molta gent pateix aquest fet en forma de pobresa, de precarietat, de temporalitat, de salaris baixos, de pèrdua de qualitat de vida respecte del passat immediat.

Hi ha una realitat social, la de no repetir l'error de l'austeritat per a una majoria mentre una minoria s'enriqueix. Com que aquesta percepció existeix, s'ha de donar la resposta contrària. És un fet que les polítiques d'austeritat -de retallades, per dir-ho clarament- practicades per l'anterior govern autonòmic no han funcionat, i tampoc les que ens intenta imposar l'actual govern central.

El nostre marc de legislatura està traçat: som un executiu que hem dit no a les retallades i, per tant, hem dit sí al rescat de la ciutadania; hem dit no als objectius del dèficit que imposen Madrid i Brussel·les i hem dit sí a un model institucional i fiscal en què les comunitats siguin tractades de manera justa, per així tenir recursos, més recursos, per acompanyar aquest moment de creixement i recuperació i que tot això, tot plegat, permeti un major benestar per a la societat.

I ho feim perquè el nostre compromís és amb la ciutadania de les Illes, no amb cap premissa superior que ara ja sabem que no funciona. Perquè és evident, i això ho diuen tots els experts, que haver respost a la gran recessió amb una gran política d'austeritat ha causat més dolor del necessari.

Amb els canvis de govern o sense els canvis de govern, sabem dir no i continuarem dient no a allò que ens perjudica tots els ciutadans de les Illes.

I una de les batalles que hem fet des del primer moment de la legislatura és lluitar contra la marginació a què ens té sotmesos Madrid, i, d'això, l'anterior executiu n'és plenament responsable.

Que s'hagi incomplert l'Estatut, que estiguem a la cua dels pressuposts generals de l'Estat, que el 2016 no hi hagi nou règim especial o que no s'hagi modificat el sistema de finançament és una herència que condiciona l'acció d'aquest govern, un govern que batalla en tots aquests fronts i que, amb els nous consellers i conselleres, ho continuarà fent. Perquè el finançament no és ni serà mai una excusa per donar, primer de tot, resposta a les necessitats d'aquestes illes i dels seus ciutadans i ciutadanes.

Tot i la realitat dels comptes autonòmics, tenim un deute de més de 8.500 milions d'euros i, al mateix temps, un tractament de l'Estat indigne. La prioritat d'aquest executiu ha estat sempre el desenvolupament social i la reconstrucció de l'estat de benestar, i ja hem dit per passiva i per activa al Govern central que no pensam retallar. La situació financera no és raó per no fer polítiques de rescat a la gent, com el retorn de la targeta sanitària, l'obertura dels centres de salut l'horabaixa o polítiques de reinserció laboral o la renda social. Nou mesos després, jo estic convençuda que queda molt de camí per fer, però els avanços són evidents.

Avui puc dir que aquest govern és com de la nit al dia respecte del govern Bauzá. Si el primer va retallar des del primer dia, nosaltres des del minut u hem marcat la diferència, establint un nou marc de negociació amb el Ministeri d'Hisenda. I hem tengut molt clar què demanar: un finançament just per a les Illes Balears i una flexibilització del compliment del dèficit.

Li vull recordar, Sra. Prohens, que he demanat una compareixença el proper dimarts per donar comptes i debatre en aquesta cambra sobre les imposicions que ens vol fer el ministre Montoro, sobre el dèficit, el FLA i de com haurem finalment negociat la situació econòmica aquesta setmana a Madrid.

Demà dimecres, com he anunciat, tenim una videoconferència bilateral amb el Sr. Beteta, i després anirem al Consell de Política Fiscal i Financera. I torn recordar la necessitat que tots treballem junts amb l'objectiu de millorar el finançament d'aquestes illes.

La postura d'aquest govern que, a diferència del seu partit, en cap moment no ha acotat el cap és molt clara. Ahir mateix vàrem contestar la carta del ministre Montoro en què reclamava ajustos per tenir accés a les fonts de liquiditat. Li hem dit que bo, que no farem retallades. Aquesta és la nostra postura. Quina és la seva? Ens donaran suport?

Reivindicar té resultats, senyores i senyors diputats. Com tots vostès saben, finalment el Govern del Partit Popular ha hagut de reconèixer la necessitat de flexibilitzar el dèficit de les comunitats autònomes, elevant-lo del 0,3% al 0,7%, que és una xifra molt més realista, però insuficient, que la que fins ara exigia.

L'ampliació del marge de dèficit, que suposa 112 milions d'euros de marge, és una rectificació que demostra que els límits fixats són inassumibles, i d'això crec que avui tothom n'és ben conscient, i que les polítiques de retallades no han donat resultat. Menys dèficit no vol dir més benestar per a la gent; més inversió, més estímuls, sí que ho vol dir. Ara doncs, amb aquest marge ampliat, podrem encarar amb més força i il·lusió les polítiques que volem tirar endavant.

Senyores i senyors, ja ho diuen els experts, l'economia torna a estar a l'epicentre del nostre futur, per les incerteses, pels canvis globals, per la necessitat d'acabar amb l'austeritat. Jo els dic que l'equilibri pressupostari i el benestar de la gent són dues prioritats ineludibles per a aquest govern, molt més importants que un simple canvi de govern que té raons que ja he explicat en diverses ocasions.

Ara bé, si vostès, malgrat tot, insisteixen avui a parlar de la remodelació del meu govern del 6 d'abril, els explicaré una mica els detalls. I ho faig per als ciutadans, perquè una de les coses que se'ns demana és transparència absoluta i rendiment de comptes...

La primera prova d'aquesta transparència és precisament que jo comparec per explicar tot allò que em demana l'oposició. I no és ni la primera ni la segona vegada. Es va demanar la meua compareixença per parlar de territori, i vaig parlar de territori. Es va demanar una altra compareixença per parlar del dèficit, i vàrem parlar del dèficit. I ara es demana que expliqui els canvis i la remodelació del Govern, i aquí som. I la setmana que ve ho faré sobre la situació amb el Ministeri d'Hisenda. Aquesta és una prova palpable que aquest govern rendeix comptes. I que no ens amagam de res. I els vull recordar que el senyor Bauzá va comparèixer quatre vegades a petició pròpia en quatre anys, i cap vegada a petició de l'oposició.

(Alguns aplaudiments)

En el transcurs de la passada legislatura, Partit Socialista i MÉS varen fer 27 peticions perquè comparegués el president Bauzá, i cap d'elles no va ser resposta... Amb això crec que va quedar demostrat l'escàs tarannà democràtic de l'anterior govern del Partit Popular.

Com he explicat en diferents ocasions els canvis provenen per una dimissió i pel cas de malaltia d'un conseller. I les substitucions que hem fet després de parlar entre els diferents socis i cercar els millors perfils responen a poder tenir un govern amb més capacitat de reivindicació política i amb els coneixements previs per no començar de nou i poder continuar impulsant les polítiques marcades en el nostre full de ruta.

En primer lloc, és el nostre compromís assolir un govern encara més transparent, proper amb la ciutadania. La consellera Mateu, de formació jurídica i amb experiència política, reforça sens dubte la part del rendiment de comptes, com ja és visible aquests dies. Ha construït la Conselleria des del primer moment i, per tant, és el relleu que dona continuïtat, perquè n'ha creat l'estructura i té experiència política i de gestió a l'Administració.

L'executiu autonòmic va més enllà del que està obligat a fer, ja que la Llei de transparència i la del bon govern únicament l'obliguen a publicar les despeses de més de 500 euros. I feim aquest exercici de transparència perquè creiem fermament en el rendiment de comptes, i perquè creiem que som un govern de tots i per a tots.

Un altre element clau de la nostra manera de governar és la tolerància zero vers la corrupció, una xacra que està deteriorant de manera inaudita l'escenari polític espanyol, molt notablement el Partit Popular. I els vull recordar, senyores i senyors diputats, que a principis d'aquest mes d'abril vàrem aprovar el projecte de llei de l'Oficina de Lluita contra la Corrupció, vinculada al Parlament, una oficina que la conselleria seguirà prioritzant de forma especial, pel seu compromís personal i col·lectiu contra les males pràctiques polítiques, que fan tant i tant de mal a aquesta societat.

Des d'aquesta conselleria també continuam reforçant la nostra gestió cultural i esportiva, tan necessària per a la nostra societat. Estam treballant per continuar amb l'ingrés efectiu a l'Institut Ramon Llull i posar en valor el nostre teixit cultural.

I continuam impulsant amb força l'esport i els seus valors, per donar a la pràctica i a la competició esportiva de les Illes el paper que es mereixen dins la societat.

I també continuam en el nostre camí d'apropar el turisme, la cultura i l'esport, perquè en aquests temps, és més necessari que mai potenciar la cultura, el patrimoni, la llengua com a elements transversals de la nostra identitat, elements que ens diferencien i ens enriqueixen en un entorn global, però també com a atractiu turístic de primera magnitud, i anar potenciant nous creadors i nous nínxols culturals.

A més, vull posar esment en una paraula clau: reivindicació. Reivindicació política davant el Govern d'Espanya, perquè aquest govern és la veu que tenen la ciutadania de les illes per reclamar el que és just després de quatre anys de submissió per interès partidista. És un dels motius pels quals hem fet canvis a la Conselleria de Presidència, posant al capdavant Pilar Costa. És una persona amb una més que contrastada experiència política que, per una banda, reforçarà els mecanismes de consens que necessita aquest govern. Per altra, continuarà la feina feta davant l'Administració de l'Estat per aconseguir els nostres objectius.

I comptar amb Pilar Costa és comptar amb un ampli capital polític, que aconsegueix perfectament amb el nostre propòsit de reforç del govern. L'experiència és un grau, com saben. I Pilar Costa coneix Eivissa, coneix les Illes Balears, té experiència amb Madrid, té lideratge. I té ull i pipella política, qualitats sens dubte essencials per coordinar un executiu que ha de tenir en compte diferents sensibilitats, unides, emperò amb una sola voluntat: governar per als ciutadans.

Pilar té una contrastada capacitat de negociació i un gran sentit de la responsabilitat. Sap escoltar i decidir, i mirar sempre per l'interès comú. Com saben, també fa de portaveu, i no els necessit recordar en aquesta cambra la idoneïtat de la seva preparació per assumir aquesta tasca.

L'interès general és la nostra prioritat i, per això, una de les nostres prioritats és la de transformar creixement en benestar. I per això l'ordenació del territori és, sens dubte, un dels pilars d'aquest creixement, sostenible i en concordança amb les nostres previsions demogràfiques. Aquests reptes són crucials per a aquest govern, i cal una persona amb experiència professional i tècnica que piloti la nau, com és el cas de Marc Pons. Segurament, si aquesta societat té un repte, aquest és el repte de dissenyar a mitjà i llarg termini un projecte territorial en sentit ampli, i m'explicaré.

Crec que quan parlem de territori, del territori, avui parlem d'un element que marcarà el futur de les generacions presents i futures. Eixos com el model energètic, la sostenibilitat territorial, la política d'habitatge, el projecte de mobilitat i de transport, la connectivitat de la nostra ciutadania envers la resta de l'Estat i del món, les polítiques per combatre el canvi climàtic, la política del sòl, l'equilibri del territori i de la seva

preservació en un marc de creixement del turisme, la nostra política de ports i aeroports en un moment en què les comunicacions cada vegada són més estratègiques, ... tot això són elements que afecten la nostra vida quotidiana i que jo pens que la millor persona per liderar-ho i gestionar-ho és el nou conseller, el Sr. Pons

Segurament, i ho dic amb tota sinceritat, tots aquests eixos són tasques apassionants i alhora cabdals per al nostre model de benestar de cara al present, però també de cara als propers anys.

I en aquests mesos per descomptat que ja hem fet camí. Mirin, si no, les passes que hem fet per articular un nou model territorial, és un camí que hem treballat, a través del decret llei, i que ja va iniciar l'exconseller Joan Boned. Es va fer una feina molt important i necessària que avui, de forma decidida, volem posar en valor.

A principi d'any, l'executiu balear va fer la primera passa per aconseguir un creixement amb seny i aprovar el Decret llei de mesures del territori, un decret que posa ordre. Ara, el conseller Pons té el repte d'acabar-ho d'enllestir fins a la seva conversió en llei. Però aquest procés ha d'estar basat en el consens i els resultats finals han de conjugar la protecció del territori amb el consens social.

Com va dir fa uns dies l'economista Emilio Ontiveros a Palma, el medi ambient s'ha convertit en un bé superior. Aprofitem, doncs, aquest bé superior per generar més riquesa, al mateix temps que protegim el medi ambient.

Senyores i senyors, amb aquest nou equip seguim amb el nostre full de ruta, ben traçat, amb unes previsions de creixement que amb tota prudència per les turbulències internacionals pensam que seran del 3,5%, amb un dèficit sota control i amb un deute que anam reduint progressivament, però sobretot, amb millor ocupació, més estable i amb menys precarietat.

Jo crec, de fet, que les dates de l'EPA de passat demà seran un bon indicador per avaluar com el creixement està millorant el benestar, com s'està redistribuint un poc millor la riquesa que estam generant. Sé que encara és insuficient, però les passes s'estan fent. El que és innegable és que, a dia d'avui, els illencs estam millor que quan nosaltres vàrem arribar...

I per què dic que estam millor? On hi havia crispació al carrer pel model educatiu, amb 100.000 persones manifestant-se al carrer, ara començam el període d'inscripció per al curs que ve amb total normalitat.

On hi havia una manca de protecció del medi ambient i els temes ambientals, ara tenim un impost de turisme sostenible que està a punt d'entrar en vigor i que ens ajudarà a encarar un model de creixement econòmic respectuós amb el nostre entorn i els nostres recursos.

On l'executiu del Partit Popular només retallava i seguia les ordres sense aixecar un dit per defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, aquest govern ja ha aconseguit 322 milions per a carreteres i inversions estatutàries.

(Remor de veus)

Som ara, més que abans, un govern obert al diàleg, a la rendició de comptes i a la participació de la ciutadania en la presa de decisions. I hem de continuar fent feina en aquest sentit, perquè, com he dit abans, és la nostra responsabilitat.

Jo crec que és innegable que estam millor que fa un any, la societat està menys crispada, l'economia creix i genera més benestar perquè treballam de valent contra la precarietat, perquè hem creat filtres de protecció, com la renda social, perquè tornam a apostar per l'educació i la sanitat, pensam que hi ha una oportunitat per al creixement dels salaris, hem aplicat una política fiscal per fer contribuir més a qui més té, pensam que la sostenibilitat és un eix de futur per a unes illes més justes i iguals.

Creo que el canvi en el fons, però també en la forma, és una evidència. Jo som una presidenta que, a més de venir al Parlament, don la cara als municipis. Demà seré a Alcúdia, dimecres passat vaig passar el dia a Marratxí, fa dues setmanes era Campos, he estat a Vila, a Maó, a totes les illes. Governar és venir aquí, però també és donar la cara al carrer, i això és també un signe que, per governar, per entendre la realitat, has d'estar al costat de la gent, sobretot quan la gent no està d'acord amb tu.

Per tant, i ja per acabar, vull recordar un cop més una cita que vaig emprar en el meu discurs d'investidura. Era del poeta Salvador Espriu, que diu: "Ens mantindrem fidels per sempre més al servei del nostre poble".

Aquest govern s'ha mantingut fidel als nostres compromisos amb la ciutadania. Hem hagut de fer algun canvi sí i la remodelació del Govern ens servirà per poder mantenir aquesta fidelitat, per seguir amb força i determinació tot allò que els ciutadans, a les urnes, ens han consignat. Hem fet molta feina, però al mateix temps, ens queda molt, moltíssim per fer. Transformam el present i el futur de les Illes Balears.

I ara qued a la seva disposició per tot allò que vulguin comentar.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Armengol, una vegada més si vostè compareix avui per explicar aquesta primera crisi de govern nou mesos després de començar la legislatura és perquè li ho ha demanat el Grup Parlamentari Popular...

(Remor de veus)

...i podria comparèixer nou, vint-i-nou o noranta-nou vegades, perquè la veritat és que cada vegada que compareix, sigui pel que sigui, ens fa el mateix discurs, i aquest, cregui'm, ja ens el sabem de memòria.

I si fins ara encara havia pogut escolar allò de la radicalitat democràtica i el seu gran respecte a aquesta cambra, després de constatar que no compleixen ni fan comptes complir els mandats parlamentaris, no cal que s'esforci a seguir donant lliçons. Són els fets, els que defineixen aquest respecte.

Ja li vaig dir fa un parell de setmanes que vostè corria el risc, partint d'aquella radicalitat democràtica, de cada dia més radical i menys democràtica, d'acabar diluint-se en els seus socis de govern. No debades a les passades eleccions generals el Partit Socialista ja va deixar de ser la força més votada de l'esquerra, i no debades vostè té tics autoritaris gairebé idèntics als de la batlessa de Barcelona, la Sra. Colau. Li sona de res la frase "no tenc per què dur a terme una cosa que s'ha aprovat en el Ple sense el meu vot a favor"?, és d'Ada Colau, però bé podria ser de Francina Armengol.

(Remor de veus)

O bé suspendre un ple de pressuposts davant la manca de suports per aprovar-los; va passar ahir a Barcelona però hagués pogut passar aquí. De fet això ja ha passat aquí, i el Consell Consultiu, màxim òrgan de transparència, objectivitat i legalitat, va retirar divendres passat un punt de l'ordre del dia per ordre del representant socialista després de constatar que no tenia suports suficients per tombar-ho. El fil directe entre el Consolat i el Consultiu no va fallar. Per això, Sra. Armengol, lliçons, les justes. Com ha canviat, Sra. Armengol, el seu discurs del 2007, quan vostè mateixa signava un escrit que afirmava que el Consell Consultiu és "el superior òrgan de consulta de les Illes Balears; les seves decisions -deia- han de ser imparcials, i sobretot no poden inspirar el més mínim marge de dubte envers la ciutadania i les mateixes institucions", i deia vostè que en aquells moments el Sr. Rafel Perera, segons vostè conegut advocat defensor de causes i membres del Partit Popular, propiciava una veritable ombra de dubte per a la posició institucional i de prestigi del Consell Consultiu. Francina Armengol, 24 d'abril de 2007. Avui, 26 d'abril de 2016, nou anys després, com definiria l'objectivitat i el paper del Sr. Diéguez? És això el que vostè entén per transparència? És això el que vostè i els grups que li donen suport defineixen com a nova política? A veure si la nova política serà només un nou discurs.

També hagués estat més democràtic, i sobretot més coherent amb el seu discurs de fa només un any i mig, que vostè per iniciativa pròpia hagués sol·licitat aquesta compareixença. El que abans eren crisis de govern, fracàs, tallar camps, menjar-se marrons, remodelació de cares..., ara és normalitat democràtica, agafar més impuls, més pes polític i fins i tot escoltant-la, a vostè, diria que és saludable tenir una crisi de govern, i que en cas de no existir l'haurien d'inventar.

No passa res, Sra. Armengol, aquell govern que va nomenar fa nou mesos no li ha funcionat, i per això ja n'ha canviat el 30%, i abans que tergiversi les meves paraules torn repetir el meu desig d'una prompta recuperació al Sr. Boned, però

admeti, Sra. Armengol, que aquesta crisi de govern ha estat inesperada, mal gestionada i mal resolta. Bé, inesperada tal vegada només per a vostè, perquè tothom veia que aquest regne de taifes que vostè anomena govern trontollava. Però bé, fet el canvi de cares que a vostè li han deixat fer, mostrada la seva debilitat com a presidenta i l'elevat preu polític de poder formar govern, parlem de les polítiques que han fet fins ara en aquestes tres àrees en benefici dels ciutadans, i de les que pensa fer a futur, que és el que ens interessa a tots, encara que hem quedat preocupats després de saber que no fa comptes fer cap canvi.

Comencem pel que havia de ser la seva política estrella i que de moment, sigui per mala sort o sigui per la falta de bon criteri del Sr. Martí a l'hora de nomenar conselleres, o sigui perquè això de la transparència és un eslògan que queda molt bé però que no hi creuen, està sent la seva política "estrellada". No sé si avui aconseguirem que ens digui què hi havia de cert en aquella roda de premsa de la ja exconsellera, que va titllar d'infantils els comportaments dels alts càrrecs de la conselleria, que segon ella estaven més preocupats pel propi partit que pel projecte de govern; si aquesta deslleialtat, no només amb la consellera sinó amb els ciutadans de les Balears, era certa; si és veritat que tenien una consellera de Cultura a qui no deixaven fer cultura; o si això també era culpa del Partit Popular o del context nacional. El cert és que l'actitud de la nova consellera la setmana passada sí que fa empegueir i dóna credibilitat a aquestes paraules. No sé si aquesta consellera li durarà més temps que l'anterior; tampoc no crec que depengui de vostè, sinó de l'estratègia que li marquin el Sr. Martí i la Sra. Salord, però podem dir que no ha començat amb gaire bon peu: des de respostes en aquest ple que han de ser rectificades pel seu propi govern hores després, a tuits de la vergonya, més propis d'una agitadora social que d'una consellera del Govern. Dóna suport a aquesta actitud, Sra. Armengol?

I quant a les polítiques de transparència, hi tenim ben poca cosa a dir; bé, de fet tampoc vostè no hi té gaire a dir, per això no ha entrat en el detall. No fem comptes publicar les despeses d'aquests mesos anteriors; no compleixen els índexs de transparència; enganen la gent, perquè la informació està sense actualitzar, encara que vostès la posin en verd per confondre els ciutadans; incompleixen la Llei de transparència estatal, perquè no han creat l'òrgan que resolgui les reclamacions d'informació pública dels ciutadans; no han signat el conveni els vàrem deixar preparat amb el Consell de Transparència de Madrid, el varen voler endossar al Consultiu, i davant la seva oposició ara el volen adjudicar a Advocacia i els mateixos lletrats han fet al·legacions en contra.

Pel que fa a l'Oficina d'avaluació de polítiques públiques que contempla la Llei de bon govern, ens varen reclamar que la posàssim en marxa, varen fer un conveni amb AEBAL per cobrir aquestes funcions, i ara vostès ho tenen aturat, tant el conveni com l'oficina que no han creat. El servei de participació ciutadana en l'elaboració de normativa, que a la pàgina web es publiquen les normes i les lleis perquè els ciutadans hi al·leguin, el vàrem posar en marxa nosaltres, i vostès només publiquen algunes coses. De fet, les derogacions de lleis que és pràcticament el que han fet aquests deu mesos, no les han publicades.

El canal d'informació 012, posat en marxa la passada legislatura està pràcticament aturat. No vàrem comparèixer l'agost de 2015 per donar compte de la liquidació de pressupost de 2014. No han publicat l'execució pressupostària des de novembre de 2015. Han suspès l'aplicació de la Llei de finances del Partit Popular, que era una garantia de transparència i rendiment de comptes. No podem comparar la retribució d'alts càrrecs i personal eventual a tancament de 2015. No sabem l'execució pressupostària mensual de la comunitat d'enguany. No coneixem el Pla d'ajustament per accedir al FLA 2016. No coneixem el Pla d'equilibri econòmic i financer, en virtut de l'incompliment de 2014. Varen canviar la Llei d'IB3 perquè no els anaven bé les majories per triar el seu director general. No contesten les peticions de despeses fetes per aquest grup parlamentari. Pretenen canviar la LECO perquè no sigui necessari el consens per a la declaració de parc natural. Fa denou vegades que el batle de Fornalutx li demana cita i vostè no el rep. Van visitar un centre educatiu a Binissalem i el batle s'assabentà per les xarxes socials, un cop feta la visita.

I podríem continuar. Tot un seguit de mostres de transparència, participació, consens i respecte institucional del seu govern. Després vostè s'enfada quan li deim que governa des de la supèrbia i el sectarisme, però els fets la delaten. Per no parlar del nou model d'IB3, que s'ha convertit en un model que deu ser molt bo, però que no veu gairebé ningú. I que per no agradar, no agrada ni al Sr. Jarabo. Han aconseguit, això sí, un rècord, les pitjors audiències de totes les televisions autonòmiques i les pitjors audiències dels deu anys d'IB3

Sra. Armengol, tenim una consellera de Transparència, quan la transparència en el seu Govern no només ha avançat, sinó ha retrocedit. Vostè ha apagat el llum i governa a les fosques, d'esquena a aquest parlament, d'esquena als ciutadans i només la superioritat moral que sempre pensa tenir l'esquerra, poden fer que vostè hagi pujat avui aquí a aquesta tribuna com ho ha fet. I què pensa fer, Sra. Armengol? Quin és el full de ruta de la nova consellera? Com pensa justificar als ciutadans que paguin una conselleria de Transparència, amb unes competències o bé transversals o bé que podrien ser perfectament assumides per altres conselleries. La quota de MÉS per Menorca ens surt molt cara a tots, tant a aquest parlament com al seu executiu. I això ho paguen les butxaques dels ciutadans, als quals vostè continua fent retallades.

Era imprescindible aquesta conselleria? No creu que el Sr. Martí March podria ser un excel·lent conseller de Cultura? O que la Conselleria de Presidència que tantes competències ha transferit a altres conselleries, podria assumir Transparència o Esports? No pretenc dir-li com ha de formar el seu govern,...

(Remor de veus)

..., només em deman si era necessari carregar damunt les espatlles dels ciutadans les exigències de MÉS per Menorca, en forma d'una consellera pròpia, alhora que bloqueja partides pressupostàries, que reconeix que la recaptació de l'ecotaxa estava inflada, o que puja com mai els impostos a tots els ciutadans d'aquesta terra. Vostè no compleix amb les seves obligacions, no per salvaguardar els drets dels ciutadans, sinó

perquè s'ha posat al capdavant de la manifestació de la despesa pública. I aquesta conselleria n'és un exemple.

De la Conselleria de Presidència, què en podem dir? És un exemple del que ens costa una conselleria sense gairebé competències, només per coordinar i solucionar desequilibris interns d'aquest govern. I veient les baralles públiques que han protagonitzat els diferents partits d'aquest pacte, veim que també sense massa èxit d'intermediació fins ara. Sense ja entrar en les famoses 25 mentides en una sola roda de premsa, negant una crisi que ja era pública. Si el conseller, senyores i senyors diputats, hagués estat Sant Pere, el gall s'hauria cansat de cantar.

S'han després de les competències de cooperació i immigració, de la gestió de Multimèdia SA, que tant li agradava al Govern del Sr. Antich i al seu cap de llista al Senat, el Sr. Manchado, del Centre Balears Europa o d'IB3. Això sí, han creat una direcció general nova, de Relacions amb el Parlament, que abans era un servei; o tenen una Direcció General de Relacions Institucionals i Acció Exterior, que ni tan sols és capaç d'aconseguir-li cap reunió amb cap comissari europeu, quan vostè viatja a Brussel·les...

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, hauria d'anar acabant.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, vaig acabant. I per acabar, una Conselleria de Territori, el màxim èxit de la qual ha estat obrir les oficines de l'IBAVI a Menorca per crear nous alts càrrecs o derogar a cop de dos *decretazos* per falta d'un, imposant d'esquena i sense diàleg amb ningú, les lleis del Partit Popular, amb els resultats per a la nostra economia i les inversions que ja li he recordat avui.

En definitiva, Sra. Armengol, aquesta compareixença d'avui no només posa de manifest la crisi de govern, sinó que el seu és un govern en crisi des del seu començament; un govern segmentat, un pacte de governabilitat que costa molt car als ciutadans; i una presidenta segrestada pels seus propis socis, que la van invertir, però que ara no la deixen governar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears la Sra. Camargo té la paraula.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la cambra, membres del Govern. El Partit Popular ha demanat aquesta compareixença de la presidenta, per veure si pot cercar-li les pessigolles al Govern en qüestions

sobre les quals des del nostre grup parlamentari ja hem parlat unes quantes vegades.

En primer lloc, el nostre punt de vista és que dimitir és bo, és sa i és normal en democràcia. En segon lloc, estam convençuts que allò que no funciona, per mal d'entendre que sigui per al Partit Popular, s'ha de canviar. En tercer lloc, el que cal esperar de qualsevol tipus de modificació, de remodelació d'un govern, el que sigui, és que els canvis puguin servir per millorar el servei que es dona als ciutadans i a les ciutadanes. I en darrer lloc, el que cal fer és mirar endavant, posar l'èmfasi en els actes que queden per complir i no mirar sempre enrere, cercant convertir-nos en estàtues de sal.

Amb la intenció de fer servir aquesta compareixença per alguna cosa més que per parlar de coses que ja han passat, per tal de posar la mirada de cara al futur, el que volem fer és esbossar breument un balanç dels mesos de govern, per poder mirar l'horitzó de tot el que s'ha fet, però sobretot de tot el que encara queda per fer. Miram també i observant el grau de compliment del document que conté les mesures que han de ser la brúixola per guiar el rescat de la nostra gent a les Illes Balears i que és el document anomenat Acords pel canvi. Perquè malgrat que el Partit Popular no deixi de presentar iniciatives que res tenen a veure amb el seu programa i encara que ens faci perdre el temps amb proposicions no de llei ridícules i extemporànies, hi ha grups parlamentaris seriosos que sí defensam "lo nostro", juntament amb els acords a què vàrem arribar.

Venim, com tothom sap, de la llarga nit de les retallades, de veure com molta gent d'aquest país s'ha quedat enrere per manca d'un projecte per a les classes populars, que són les que més fortament han patit aquesta estafa anomenada crisi. Venim de l'imperi dels *banksters*, paraula malauradament emblemàtica avui, producte de la fusió de banquer i gàngster, que va ser utilitzada els anys rentat pel fiscal nord-americà Ferdinand Pecora, per definir els banquers que van contribuir amb les seves pràctiques mafioses a la Gran Depressió i que malauradament actualment han reaparegut, si és que mai van arribar a desaparèixer.

Venim concretament de ser una comunitat paradís de la corrupció, de les retallades en drets culturals, lingüístics i socials, de ser un paradís de l'explotació laboral, de ser l'exemple, des de l'esclat de la crisi-estafa, de mal repartiment de la riquesa. O en paraules del teòric David Harvey, venim de ser un exemple paradigmàtic d'acumulació per desposseïció de les classes populars, que és el que justament passa quan es paguen salaris de 700 euros a una cambrera de pis i tot el que no es gasta, no només t'ho quedes, sinó que t'ho emportes a una *offshore* a Panamà. És una nova forma de plusvàlua, malauradament molt de moda, que inclou l'evasió d'impostos.

A Podem hem fet pressió perquè tota la ciutadania vegi avanços reals, a través dels Acords pel canvi que representen el 70% de les nostres polítiques programàtiques de rescat de la gent. Hem aconseguit moltes coses fins ara i som moltes les que encara queden per fer. Les famílies i els infants que ho necessitin tindran ajudes de menjador, a través de fons d'emergència. La targeta sanitària és a la fi per a tothom. Es vigila per posar fi a l'explotació laboral que denunciàrem a

través de les cambres de pis. S'està acabant amb els privilegis polítics, amb la baixa de sous al Parlament i la supressió del nivell 33. S'ha posat en marxa el rescat energètic per a les 60.000 famílies de les illes amb risc de patir-lo, encara que no ens ha agradat gens que es faci subvencionant les companyies elèctriques amb els diners que són de tothom. Vàrem aconseguir un decret de sequera a Eivissa, i el Govern treballa en la posada en marxa de les dessaladores de Santa Eulària i de Ciutadella que hem reclamat des del nostre grup parlamentari. Hem aprovat la Llei LGTBI per a la igualtat real. Hem aprovat la presa en consideració de la Llei de fosses i de la Llei de benestar animal. Hem dit adéu al TIL i a la Llei de símbols per recuperar la llibertat d'expressió i la nostra cultura i patrimoni.

Moltes d'aquestes victòries, però, no són d'aquest govern i no són de Podem, són victòries de la ciutadania organitzada, són victòries de les lluites de carrers, són victòries de molta gent que ha estat durant molt de temps allà a fora demanant tot això. La victòria de l'Assemblea de Docents i de Crida, amb les quals vàrem signar la nostra retirada de l'esmena de 40 milions, i el Govern es va comprometre en aquell moment en aquest parlament a incrementar la finançació d'Educació enguany; vull recordar-li, Sra. Presidenta, el compromís que vam signar de pujar el pressupost d'Educació un 30% de les possibles millores pressupostàries. El dia que vaig fer jo mateixa una pregunta al Sr. Marc Pons sobre el finançament de la facultat de medicina, quan era llavors conseller de Presidència, va obtenir una resposta amb un ventall de possibilitats molt diverses, semblava que en aquells moments hi havia molts de diners. No sabem si és ben bé així; recentment hem tengut confirmació de notícies que haurien de repercutir en aquest 30%: per un costat, la flexibilització del dèficit d'un 0,3 a un 0,7%, i no es pot dir per part de la consellera Cladera que això no suposa cap tipus de canvi perquè alguna cosa ha de significar; com l'arribada de doblers per a infraestructures estatutàries, parlem de 359 milions que també esperam que es pugui repercutir de qualque manera en l'engegada d'infraestructures en uns col·legis, com per exemple hem dit aquí l'escola de Caimari o l'escola de Campos.

També és una victòria de la gent la nostra ecotaxa, que ha fet d'aquestes illes un poc més nostres. Si avui les cambres de pis, els cambres, els pagesos, les treballadores i els treballadors estem aconseguint que els grans hotelers, amb llinatges balears però amb el cor i la cartera molt panamenys, hagin de pagar pel negoci que fan aquí a les Illes, també esperam que no s'enduguin els turistes a la seva pàtria, a Panamà.

(Alguns aplaudiments)

S'ha acabat que totes i tots paguem impostos subvencionant els negocis de Riu i Escarrer. Aquest és un impost que ens va costar molt aprovar, en el qual hi ha coses que segurament a nosaltres ens agradaria que haguessin estat d'una altra manera, però és cert que és un impost verd que servirà per sanar les ferides de l'arribada de 14 milions de turistes a les nostres terres.

Una altra victòria del carrer al Parlament és la renda social garantida. Encara recordo quan tothom ens tractava de bojos, a aquells que dèiem que una societat decent no ha de deixar

ningú enrere; això passava quan encara no havíem vist els nostres amigues, amics i familiars al carrer estafats pels bancs, pels *banksters*, o condemnats a l'atur de per vida amb 45 anys.

Aquestes són, entre d'altres, les bones notícies que podríem enumerar des que Podem som aquí, amb un peu a les institucions i mil peus al carrer. Però sabem que encara queda molt per fer. Sra. Armengol, els nomenaments van suposar el primer trencament dels acords pel canvi. Des de Podem ja vam plantejar clarament en el seu moment la nostra posició sobre els nostres criteris per a nomenaments, amb els quals el que feim és recollir demandes ciutadanes de regeneració democràtica, de neteja a fons i en profunditat que els altres partits també, com és el cas del Partit Popular, haurien de prendre's molt seriosament. (...) ho resumien amb una frase encertada: "*Nulla politica sine ethica*". Max Weber, més recentment, en un llibre que hauria de ser d'obligada lectura per a tothom dins aquesta cambra, *La política com a vocació*, explicava que es pot viure per la política i de la política; la pregunta que cal fer-se és si l'afany per viure de la política i no per a la política no és ja..., no ja un mateix sinó els seus, és l'origen de certes males praxis. Alerta amb això perquè no ho demana jo, no ho demana el nostre grup parlamentari, ho demana la gent al carrer. Les velles guàrdies dels vells partits no han de tenir por que el partit torni jove, no hauria de tenir por el Partit Socialista de tornar jove, no hauria de tenir por el Partit Popular de tornar jove. És així perquè no podem continuar amb els tics de la vella política, perquè és precisament del que està farta la gent, que ha demanat un canvi a aquest govern.

S'ha oblidat també la transversalitat, l'intercanvi de coneixements entre les conselleries al qual s'havia compromès el Govern. No s'ha minimitzat de cap manera l'impacte negatiu de la LOMCE, una llei elitista, segregadora, que no és una llei feta per tots ni per a tots; hem començat un curs que no és normal, per molt que es digui que sí ho és; es pot parlar, però si no es fa res no hi ha canvi. On és el model turístic de diversificació en altres sectors com la innovació? A més encara sabem que hi ha moltes persones que viuen sota el llindar de la pobresa a les nostres illes, que no tenen feina, que es veuen desnonades de les seves llars; dependents a qui no arriben encara les ajudes..., no arriben a fi de mes encara amb les ajudes que tenen. Això em du a la conclusió que ens queda molt per fer.

Tenim el repte de fer que la gent corrent deixi d'associar la paraula política a la vulgar manipulació, la corrupció, les lluites de poder, la incapacitat per dirigir les accions polítiques cap al benestar de la ciutadania. Tenim el repte de fer que la política passi a ser entesa com la presa de decisions fonamentals sobre les nostres vides i sobre les decisions col·lectives per al bé de la gent corrent, respecte de les quals cal assumir sempre una responsabilitat total. Tenim el repte també de fer que cap grup parlamentari no torni a presentar una iniciativa com la que hem discutit abans, no hem de permetre que els irresponsables intentin fer política amb el terrorisme. Tenim, finalment...

(Alguns aplaudiments)

...encara, senyors i senyores diputades, Sra. Presidenta del Govern, reptes molt complicats i ahora urgents, perquè és molta la gent, com hem dit des del principi, que no pot esperar.

Avui, i amb això acab, m'agradaria recordar unes línies de la primera pàgina del punt 1 dels Acords pel canvi, que diu: "Proposam, en primer lloc, una mesura de fons garantint i donant prioritat pressupostària a les polítiques socials, a més de les polítiques en sanitat i educació per evitar noves retallades, i anar d'aquesta manera recuperant el que s'ha perdut en aquesta legislatura". Avui he demanat a la consellera de Sanitat precisament per aquestes no substitucions; podríem parlar de moltes altres qüestions com la necessitat d'activar un pla de malalts crònics, reducció de les llistes d'espera, eliminar copagaments farmacèutics, eliminar la pobresa farmacològica, i també podríem parlar precisament del perquè aquest govern ha prioritzat la facultat de medicina, que com llegíem l'altre dia al diari pot ser que precisament suposi el primer incompliment d'un dels punts que explícitament surten recollits als acords pel canvi, com és no fer retallades en sanitat i educació. L'altre dia llegíem que la facultat de medicina podia suposar precisament això...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camargo, ha d'anar acabant, per favor.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Acab ja, Sra. Presidenta. ...és precisament una de les qüestions que hem de garantir en un govern de canvi, no més retallades en sanitat, no més retallades en educació; la gent, primer.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Abril, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bones una altra vegada. No esgotaré ni molt manco el meu temps, perquè pens que a més aquesta mena de compareixences són sobretot per als grups de l'oposició, tot i que amb la darrera intervenció, amics de Podem, m'heu despistat una mica.

(Algunes rialles)

Ho he dit abans: fa vint dies que es va fer la remodelació d'aquest govern, hi ha hagut dos plenaries, aquest és el tercer, i per al Partit Popular, el principal partit de l'oposició, aquesta compareixença d'avui era un regal, per a vostès, era un regal per a vostès. El principal partit de l'oposició no ha fet ni "pupa", ni així, al govern de canvi; ni amb les preguntes de control que han pogut fer, ni amb les interpel·lacions, no han desgastat el més mínim, i en aquestes altures crec que ja podem dir que en aquest tema almanco se'ls ha passat l'arròs -se'ns ha passat a tots, en aquestes hores.

Entenc que el Partit Popular té els seus problemes i les seves divisions. Aquest també ha estat un dels seus arguments centrals en la crítica, per dir qualque cosa, d'aquesta remodelació, i fins i tot de la composició del mateix govern, com si les divisions que té el Partit Popular no fossin infinitament majors que la pluralitat expressada tant en la composició del Govern, dels partits que conformen el Govern, com dels que li donen suport. També és vera que hi ha coses que els cohesionen, com hem vist fa una estona: el tema d'Otegi, i ETA, i aquestes coses; no sé si aquí darrere potser es posin un monòlit i tal vegada resulta que tots estan disposats a votar el mateix i tal vegada amb això aparquen els ganivets, que m'han dit que volen pel seu local.

Ja s'ha dit aquí el que podia, i ho hem dit i ho hem expressat a través dels mitjans de comunicació i altres, el que podia haver estat, efectivament, una crisi de govern per diferents circumstàncies no ho ha estat, sobretot perquè s'han pres decisions polítiques i, en el nostre parer, les decisions polítiques correctes, unes decisions que, òbviament, i com no podia ser d'una altra manera, s'han pres en col·lectiu, i això no és cap defecte perquè just és demèrit del que tenia l'anterior govern, perquè aquest és un govern efectivament plural i òbviament és la president que presideix aquest govern qui, evidentment, ha pres la iniciativa i ha pres les decisions que han estat encertades i que, al parer de MÉS per Mallorca, han enfortit el Govern i les seves polítiques.

Tampoc no se'n recorden del que deia fins i tot el Sr. Ramis, el seu secretari general, quan va fer la remodelació més grossa a l'equador de la passada legislatura el Sr. Bauzá: que havia estat una remodelació a fons i valenta. Idò la nostra també ha estat una remodelació, no ha estat tan a fons, ha estat més circumstancial, però evidentment ha estat valenta i sobretot encertada.

De fet, amigues i amics del Partit Popular, les comparacions amb anteriors remodelacions i cessaments de consellers i altres càrrecs són odioses. Més d'una quarantena de càrrecs no varen sobreviure a l'expresident Bauzá, es va carregar un 70% del seu govern original, perquè clar, ell només prenia decisions a fons i valentes, no?, i a tota aquesta gent la va directament fulminar l'anterior president. No sé si per aquí venia la crítica que li feien a l'actual presidenta, nosaltres, afortunadament, disposam d'una presidenta que pren les decisions que ha de prendre, però em consta que no vol imitar en absolut el que representava aquest senyor que, a més, prenia aquestes decisions i feia aquestes remodelacions, no per millorar la política pública en interès del bé comú, ni res per l'estil, sinó per criteri de pura fidelitat personal, i així mateix es varen conformar les llistes del Partit Popular i els resultats també dels diputats i diputades asseguts en aquesta cambra d'una alguna manera respon també a això, tot i que ara molts de vostès també en reneguin.

Per tant, les comparacions són odioses. De fet, quan va arribar la gran remodelació a mitjans de la passada legislatura, aquesta remodelació a fons i valenta, va fulminar al Sr. Aguiló, víctima de la política de terra cremada en matèria econòmica, es va servir del seu doctrinarisme per justificar una política que va implicar moltíssimes retallades i quan va haver executat la major part d'aquestes retallades se'l varen carregar, després del

fracàs també dels impostos, de la pujada dels impostos que mai no es va arribar a aplicar. El Sr. Bosch, una altra víctima d'aquesta política de terra cremada, en aquest cas en matèria educativa. I el Sr. Simó Gornés que, curiosament, uep!, era quota menorquina, resulta que el Partit Popular també té quotes menorquines. Clar, és que resulta que hi ha un govern que és el Govern de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... i només faltaria que no hi hagués gent de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa, i tanta sort hi pogués haver avui, ara no veig la diputada per Formentera, de Formentera, però almanco Formentera també dóna suport a aquest govern. Els governs sempre i de tot color polític han estat plurals també en la seva composició territorial, només faltaria. Lamentablement al Sr. Gornés el varen substituir en compliment de la quota menorquina per una senyora que també va acabar prou cremada, que va ser la Sra. Joana Maria Camps. I en aquell moment d'aquella remodelació ja havien fulminat tres consellers de Salut, sempre per motius personals.

Per tant, insistesc, les comparacions són odioses. I amb la remodelació que hi ha hagut en aquests moments, per part de l'actual govern, les raons són sobradament conegudes i transparents. Vull dir, tenim d'entrada el tema de la Conselleria de Transparència de la qual tal vegada som, entre cometes, directament afectats. S'ha vist i s'ha demostrat que el problema no era un problema de polítiques, al revés, es duen endavant les polítiques perquè el problema tampoc no era l'equip, de fet l'equip amb la consellera Ruth Mateu al capdavant, que sí ha trobat la solució per dur endavant aquestes polítiques, evidentment molt diferents de les del Partit Popular, que ara resulta que tant els insatisfà, a vostès que ara ja s'han oblidat d'allò del Rasputín, ara troben que això del tiquet, publicar fins i tot el tiquet del menú i de les coses més petites no és suficient, volen anar més enllà. Qualque cosa, per tant, es deu fer bé i en qualque cosa es deu haver encertat amb aquesta remodelació.

Amb el Sr. Pons, que ha acabat a un àrea que també pensam que és estratègica per a les polítiques del canvi, com són totes les qüestions que tenen a veure amb el territori, amb els transports, amb la consecució d'aquesta tarifa plana que tots coincidim, amb la modificació de la Llei del sòl i les diferents normatives territorials en compliment d'aquest decret llei que vàrem aprovar fa uns mesos, o amb el desbloqueig de la Llei d'habitatge, que també és una qüestió urgent, que esper que també tots els grups polítics, independentment del nostre color, puguem a un moment donat donar-hi suport.

I la Sra. Pilar Costa, que ara és consellera de Presidència, amb qui he tengut el plaer de compartir moltes reunions de feina, com a portaveu també d'uns dels grups de la majoria, que estic convençut també que aportarà una necessària mirada transversal a la coordinació de polítiques del Govern, que és la funció principal juntament amb la de representació que ha de complir la Conselleria de Transparència.

Per tant, aquest govern fa la feina, ha fet que aquesta remodelació a més enforteixi el Govern i jo crec que fins i tot ha fet una passa més, vull dir, nosaltres ja estàvem en comparació també amb el Govern del Sr. Bauzá, que va

començar amb zero dones a l'inici de la legislatura en el 2011, aquest ja no només és un govern paritari sinó que fins i tot som la primera comunitat que té més dones que homes en el seu govern. Això per a nosaltres, sé que vostès no li donen cap importància, perquè ho justifiquen tot així com volen, però per a nosaltres és un motiu d'orgull.

Les polítiques són les correctes, no faré d'aquest debat, perquè sí que pens que al final els altres grups que han intervengut abans que jo ja hi han entrat, pens que això no és un debat de política general, és un debat concret sobre el tema de la remodelació, però aprofit per recordar que per al nostre grup només mesures que ja estan aprovades o ja estan en marxa, com el tema de la renda social, com el retorn de la targeta sanitària i el dret a l'assistència sanitària universal, l'impost turístic, que era una qüestió també de poder i democràtica, o la protecció d'Es Trenc, només amb aquestes tres o quatre coses ja ens donam per satisfets o només amb això es justifica la nostra presència, la signatura dels acords pel canvi i també la presència en el nostre govern o les qüestions de transparència, com les que resulta que ara no en tenen prou, però que reiter que són una gran passa endavant.

Tanta sort que tota aquesta política del canvi que es comparteix, a partir d'aquí cap a allà, fossin acompanyades amb una altra política a nivell d'Estat. Sort, o tanta sort, que tenguéssim aliats a Madrid en lloc d'adversaris, per no dir enemics del que representen aquestes illes. Ahir feia un tuit en broma dient que el Partit Popular no és que s'hagi oblidat de la condició insular, és que li agraden més altres illes, com les Seychelles, les Caiman, etc., però que realment a Madrid poguéssim tenir un aliat. I això tampoc no és només a la nostra mà que hi pugui haver un canvi en qüestió d'hores a nivell d'Estat.

I tanta sort que el Partit Popular, amb la intervenció que ha fet avui o amb cap ni una de les que fa en el Parlament, aportà una sola proposta en positiu per millorar aquestes polítiques. Ara per ara no han aportat res més, ni tan sols amb aquesta compareixença, que era un regal per a vostès, que renou.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. He vist un parell de diputats i dues diputades, homes n'hi ha hagut un parell, que feien badalls fa una estona. Diuen que els badalls es poden fer per mal d' enamorament, que no crec que siguin els seus casos, eh?; l'altre que sigui per son, han d'haver dormit avui; l'altre pot ser per fam, però jo crec que unes galetes aquí dalt se'ls han menjades, i l'altre és el que jo pens, que és per avorriment, fan badalls per avorriment.

Demanar una compareixença, Sra. Portaveu del Partit Popular, per veure si compleixen els compromisos contrets per un govern, l'actual o el que fos, en aquesta cambra, jo ho veig un motiu justificat; demanar una compareixença per una remodelació, ho trob inoportú. És a dir, inoportú sobretot d'aquells que veniu de quatre anys on hi havia un president que se'n tocava els nassos de tothom, li dic jo, ho sé cert, se'n tocava els nassos de tothom i no tenia la barra de comparèixer en aquesta casa, quan li demanaven els altres.

Ho dic perquè crec que hem perdut la xaveta, hem perdut la xaveta: una presidenta, un president tenen tota la capacitat del món de fer els seus canvis i no importa als altres partits. La política ha de ser dinàmica, moltes dones i homes que es dediquen a la política, quan entren per primera vegada, com podia ser la Sra. Camps...

(Remor de veus)

...com podia ser la Sra. Camps, eh?, no tenen per què conèixer exactament com és la política, i resulta que quan hi són, la coneixen i no els agrada, o no es duen bé amb el seu equip, que això ha passat a consellers i conselleres del Partit Popular, que no es duen bé amb el seu equip i de vegades guanyava el conseller o la consellera i de vegades guanyava el seu equip, perquè el més fotut del món no és ser dimoni, és ser vell i tenir massa coneixement. Sr. Gómez, si no, després els dona una explicació vostè a ells, d'això.

Per tant, tenir-nos aquí, amb gent que fa badalls per avorriment, d'una competència que és únicament i exclusiva de la presidència del Govern, és tenir poca responsabilitat a l'hora de ser en aquesta cambra.

És clar, jo entenc que qui està acostumat a l'immobilisme, a no canviar, a la peresa, com ha tengut el Sr. Rajoy durant quatre anys i quatre mesos, és normal que entengui que quan algú canvia algú perquè no va bé o perquè no s'entenen i en té la potestat, vostès no ho entenguin. Jo crec que, en canvi, a la seva darrera part, on diu "així com les noves polítiques", no aquestes noves polítiques, crec que el que hauríem de fer és intentar mirar el compliment de les polítiques que ja estan començades fa nou mesos.

No, dic això perquè centrar les coses i sentir-te que realment aprofites el temps forma part per tenir una actitud, per resoldre les coses. Si tu tens una actitud que el que fas és perdre el temps, quan ve un problema no tens el cos per arreglar les coses, i jo crec que en aquesta cambra, que és una de les intencions per les quals més he tornat a aquesta cambra, per això, perquè no perdem el temps, que aquí, fora d'aquests murs, passen altres coses prou més interessants, ens molesta aquest assumpte, em molesta.

I és clar, i vostès donen peu..., perquè s'ha de dir que el PSOE, i que no s'enfadi el PSOE ni el PP, vostès són els dos partits que han perdut diputats aquesta passada legislatura, tota la resta hem guanyat diputats, nosaltres fins i tot no hi érem, vosaltres tampoc, i s'ho han de fer mirar, això, que aquestes discussions no interessin als dels carrer, hi ha altra gent que connecta amb altra gent, i crec que seria important, i vostès no coneixien la Sra. Armengol que li agrada més un micro...

(Remor de veus)

... que no ho han vist mai, i és clar, ella no té cap problema per venir, perquè jo l'he tenguda de presidenta al consell!, eh, així de clar. I vostès... no ho sé, estratègia política crec que els en falta.

(Algunes rialles i remor de veus)

I després donen peu que pugui sortir la portaveu de Podemos, i hi torna amb Panamà i hi torna amb els empresaris de turisme... no donem..., no posem llenya al foc, no posem llenya al foc, no posem llenya al foc..., i d'això la responsabilitat és seva!

(Remor de veus)

I Sra. Margalida Prohens, Sra. Margalida Prohens, perquè és vostè qui m'ha fet sortir aquí avui, no la Sra. Armengol, és vostè, Sra. Margalida Prohens, pot ser que IB3 la vegi poca gent, però abans també, sí, i els amidadors, on els tenien, els amidadors d'audiència? No facem trampa amb els doblers públics, els ho deman a tots, i si la televisió no funciona d'aquí a quatre anys ja en parlarem.

Què ens hagués agradat a nosaltres d'aquesta compareixença? Idò dir, no perquè hagi fugit un conseller o una consellera, com si demà el matí -perdonin, senyors consellers- us canvien a tots, té la potestat per fer-ho, així de clar, que tampoc no aniria bé al Partit Popular, així de clar. A nosaltres ens preocupa que el conseller de Turisme tenguí tres mandats d'aquesta seu, que és el lloguer turístic, el tot inclòs, el mercat de cotxes de lloguer, i que no tinguem els papers fets, d'això ens agradaria parlar, però no de si ha canviat la Sra. Camps i el Sr. Pons ha anat ara allà o si hi ha hagut la desgràcia que no es troba bé el Sr. Boned, haver de fer els canvis. Això ho trobam roí.

De Cultura i Transparència, què ens agradaria? Ens agradaria que la Sra. Ruth Mateu sàpiga que aquí s'ha compromès aquesta casa per un canvi de model audiovisual i on els treballadors de la televisió balear l'esperen, d'IB3, l'esperen com el pa, i han passat nou mesos. O la consellera d'Hisenda, consellera, al final aquesta cambra espera el canvi de sistema de finançament, és vera que ara tendran moltes compareixences, moltes reunions, però, vaja, el Sr. Montoro no li donarà res. O a Benestar Social, que la Sra. Fina Santiago crec que han aconseguit una bona cosa, però ens haurem quedat a mitges de tota la gent que el pot demanar aquest tema, d'això ens agradaria parlar aquí. O de Medi Ambient, que el Sr. Vicenç Vidal hagués arreglat ja tots els problemes informàtics del programa que varen comprar vostès, perquè ho va dir el Sr. Cañete, la passada legislatura, i hi ha problemes amb pagesos que encara no han resolt els expedients. O ens agradaria tenir ja la garantia d'aquella preocupació, d'aquella pregunta que vàrem fer un dia a la Sra. Armengol de si hi haurà aigua potable per a tots o no. Davant aquesta qüestió... o en tema de Treball que, baldament venguí un deute d'enrere, acabar, com ha demanat moltes vegades la Sra. Sureda, acabar de pagar els compromisos que s'havien contret amb les acadèmies de formació. O amb el conseller Martí March, que de ser un bon detractor de la LOMCE, eh?, no l'hem rebutjada, l'hem

mantenguda, l'hem mantenguda, quan sabem que hi ha set comunitats com Cantàbria, Extremadura, Castella-La Manxa, Canàries, País Basc, Navarra i Catalunya que no faran la prova de sisè de Primària, diuen. No la faran...

(Remor de veus)

... ni punyetera idea..., diré, ni punyetera idea perquè no expressaré el que vostè ha dit...

(Algunes rialles)

D'això ens agradaria parlar; o ens agradaria parlar que és vera que la Sra. Patricia Gómez, consellera, hem posat 300 treballadors més, o 310, 350, però és que el Partit Popular en va destruir 1.400, és a dir..., com arribam a 1.400 és del que ens agradaria parlar. O amb el tema de Territori i Mobilitat, Sr. Marc Pons, que encara... és evident que acaba d'arribar, el tema de la tarifa plana, el tema de mesures urbanístiques que, com vostè sap, es va haver de corregir fins i tot una vegada publicat, o el tema de manca de pisos de lloguers de llarga durada, són les coses de les quals ens agradaria parlar.

No, no ens preocupa a nosaltres qui, què nom el que fa la feina, a nosaltres ens preocupa quina feina es fa. Què nom el que fa la feina és que no ens preocupa gens, n'hi ha prou a veure que quan deixam de ser diputats aquí, o consellers, les Cariàtides i aquestes taules continuen representant perfectament qualsevol dona i home que entra aquí dins, ens preocupa no què nom, ens preocupa quina feina fa. És el que a nosaltres ens agradaria.

Per tant, en tot cas, nosaltres agraïm a la presidenta que reconegui d'alguna manera que volia donar un nou impuls al Govern, implícitament és evident que vostè també ho trobava que havia de donar un nou impuls al Govern, i aquí tal vegada sí que hi ha la feblesa que pot tenir aquest govern, que és normal que la pugui tenir, però que nosaltres pensam que, més que venir aquí a discutir quin nom, quina persona, tens una crisi o tens un mal de cap, no hi som per a això, això és potestat de la presidència. En canvi, discutir d'aquestes altres coses, que les hem aprovades aquí i encara no les hem resoltes hauria de ser el debat, així de clar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats, Sra. Prohens, la veritat és que crec que l'han de proposar per la Medalla d'Or d'aquesta comunitat autònoma, però de la hipocresia, de la demagògia i del cinisme que ha tingut avui amb la seva intervenció, i m'explicaré, és clar que sí.

Jo no entenc que hi hagi hagut cap remodelació o reestructuració...

(Remor de veus)

...o el que vostès li vulguin dir, no, no, i els ho explicaré, ja em poden escoltar, perquè remodelar, en la nostre llengua, vol dir modular la forma per adequar-la a un nou model, i aquí no s'ha modulats res, no s'ha adequat res i no s'ha canviat de model. Sap què és una remodelació? Miri, açò... açò, que són vostès a la passada legislatura, açò és diuen remodelacions, açò es diuen quinze canvis de consellers, 36 d'alts càrrecs, 3 consellers de Salut, 3 consellers d'Educació, 3 consellers d'Administracions Públiques.

Sap quants en van quedar dels que van començar? El Sr. Gómez i el Sr. Company, la resta, la resta, no van durar, açò és remodelar...

(Alguns aplaudiments)

...açò, açò...

(Alguns aplaudiments)

(...) fixi's quants n'hi ha, per ara, per ara estam enfora.

(Algunes rialles)

Com deia, no és una remodelació, és una substitució, la presidenta ho ha explicat millor impossible, en un cas per malaltia, en un altre per dimissió. Sí, d'una dimissió que lamentam molt i per açò no ens cansarem d'agrair la feina feta per Esperança Camps els mesos que va ser al Govern i d'agrair a Ruth Mateu que hagi recollit aquest envit, com també del Sr. Boned per tota la tasca que ha dut a terme, del Sr. Pons i la Sra. Costa per haver assumit aquest repte.

Res a veure amb les dimissions del Govern Bauzá. La primera dimissió del Govern Bauzá es produïa, tampoc no abans d'acabar l'any, i era de l'eivissenca Carmen Castro, poc abans, com deia, d'acomplir l'any. Abans ja s'havien produït dimissions i destitucions, 6 dins Sanitat, d'entre les quals hi havia la del director general, el Sr. Juan José Bestard, ho recordaran, o ho haurien de recordar. El Sr. Bauzá què va dir d'aquella primera dimissió?: "No es tracta de cap reestructuració, ni de cap crisi", paraules del Sr. Bauzá. Des de MÉS, innocents, demanàvem una compareixença, que no es va produir, que no es va produir. Aquesta és la gran diferència entre el Govern Bauzá, de la bombeta de què la Sra. Prohens ens parla sempre, de la fosca, i de la situació de transparència.

I qui substituïa la Sra. Carmen Castro? Doncs el Sr. Antoni Mesquida, vaja, Antoni Mesquida. Clar, Eivissa perdia aleshores l'única representant, la seva quota territorial, ho recordaran. Una quota territorial que lògicament va provocar la reacció de, no sé si de tots a Eivissa, però sí del president d'Eivissa, el Sr. Serra, president del Consell Insular d'Eivissa deia: "*Seguiremos reivindicando la presencia de Ibiza en el Govern*", ho deia o no ho deia? I tant que sí que ho deia. I el Sr. Miguel Jerez, deia, president insular del Partit Popular: "*Ibiza merece ser reconocida en la estructura de este Gobierno*" Què eren açò? Quotes. Què eren açò? No eren quotes.

(Remor de veus)

Deia també el Sr. Mesquida, aquest substitut que substituïa la Sra. Carmen Castro, que, per cert, va durar tres mesos, el Sr. Mesquida tres mesos va durar. I per què se'n va anar el Sr. Mesquida? El Sr. Mesquida se'n va anar perquè diu "*El Govern no le dejó formar su equipo*", no el van deixar formar el seu equip. I també deia: "Ho faig per discrepàncies polítiques", polítiques! Res a veure amb el que s'ha produït ara, res a veure amb el que s'ha produït ara! No hi ha canvi polític, no hi ha canvi de model polític, hi ha simplement una substitució per una qüestió de malaltia i per una qüestió d'una dimissió.

(Remor de veus)

Però retornem al Govern de canvi. Substitucions i nomenaments, com no pot ser d'una altra manera, que fa la presidenta del Govern, la presidenta deia una cosa que lògicament el Partit Popular no entén: "un Govern plural". Clar, no ho ha practicat mai, és difícil d'entendre quan no s'ha practicat. Un Govern de pacte, format per PSIB, per MÉS per Mallorca, per MÉS per Menorca i amb el suport extern de Podem. És lògic, per tant, que a l'hora de conformar Govern, de conformar equips de persones, es tinguin en compte un seguit d'elements, com també ha tingut en compte el Partit Popular, un d'aquests, per exemple, és la paritat i és el govern més femení de la història d'aquesta comunitat autònoma. També la territorialitat, per què no? Hi ha consellers de cada un dels territoris? Sí. Què era el Sr. Gornés sinó la quota menorquina? Què era la Sra. Juana Mari Camps sinó la quota menorquina? Què era el Sr. Lafuente sinó la quota menorquina? Què eren? Quota menorquina.

(Remor de veus)

Però no només açò, també criteri de pluralitat. Pluralitat que en un govern plural lògicament s'expressa amb aquells que donen i conformen el govern, i per tant, és lògic que aquells que donen suport al govern doncs hi estiguin representats. Açò ho troben estrany? Mirin, el Partit Popular era monolític i també hi estaven representades les famílies del Partit Popular, les famílies del Partit Popular, i no poques famílies, tenim la que representava el Sr. Aguiló, vicepresident Econòmic; la família que representava el Sr. Carlos Delgado, conseller de Turisme, una altra; la família que representava el Sr. Rafel Bosch, una altra família. No eren quotes, no eren quotes? Eren quotes d'aquest govern d'un autèntic fracàs.

Després s'ha repetit aquí un argument el qual, a més de ser fals, històricament jo crec que conté tot allò del que podríem dir que és malintencionat, és a dir, açò de dir que s'ha inventat una conselleria per cobrir quotes, home la veritat és que demostra que no han seguit en absolut el procés, en absolut, el procés de conformació del Govern. Açò vol dir que no entenen que primer es pacten programes, no hi estan acostumats, jo ho entenc; després es parla d'organigrama i finalment es parla de persones. I a més d'açò aquest Govern ho va fer i ho va explicar minut a minut, minut a minut! Minut a minut! El que passa és que no llegeixen prou. I és lògic que en aquesta conformació, sí, es tinguessin en compte criteris de paritat, criteris de territorialitat, criteris de pluralitat, sempre amb un objectiu obsessiu, eficàcia del Govern. Dir que s'ha creat una conselleria per acontentar algú, no només és una falsedat històrica, sinó que a més a més jo diria que és un pecat, i si algú

és creient s'haurà de confessar d'aquest pecat, perquè la mala intenció que hi ha darrera no té moralment cap acceptació.

Cap dels consellers que són aquí són explícitament quota de ningú. Des del moment que són nomenats membres del Govern de les Illes, representen a tots els ciutadans de les Illes Balears. I per triar-los, sí, hem tingut, com li deia, criteris d'eficàcia, de paritat, de territorialitat, com el Partit Popular sap perfectament. I aquests criteris vostès els volen aplicar despectivament com a quotes? Doncs diguin les mateixes que vostès van utilitzar i practicar i jo crec que encertadament. Jo sí que volia que en el Govern de les Illes hi hagués representació, presència menorquina. I per què no? I d'Eivissa, i per què no? I per què no? I també de la pluralitat política que forma part d'aquest Govern, i per què no? I de la pluralitat política que hi havia dins el Partit Popular i per què no?

Jo crec que el que realment fa mal al Partit Popular és que aquest Govern doncs, efectivament, tiri endavant i hagin de cercar excuses, excuses aquestes sí, infantils, per demanar avui una compareixença i demanar explicacions del no res. Perquè per venir aquí a parlar de què la Conselleria de Transparència és innecessària, com si el Partit Popular hagués fet alguna cosa en relació amb la transparència, doncs és tenir, tenir..., bé, jo diria que ser molt agosarat. El Partit Popular, que no acomplia amb la Llei de transparència pel que fa a la disposició addicional segona, de publicar les despeses de 500 euros. Ho complia o no? Ho complia o no, els que varen ser consellers la passada legislatura? No. No només açò, sinó que van intentar modificar tres vegades la Llei de transparència: la primera per eliminar de la disposició addicional segona, la publicació, la publicació activa, la publicació a la pàgina web, eliminat; la segona modificació, amb l'informe del Consell Consultiu el qual acusava el Govern Bauzá de limitar el control del Parlament i li recordava el deure del Govern que d'alguna manera ha de concretar com es farà públic ...

(Remor de veus)

..., però..., sí, sí del Consultiu, i finalment el 2015, que amb una esmena a la totalitat a una proposició de llei del Partit Socialista, l'esmenava totalment i eliminava la disposició addicional segona, eliminava qualsevol obligació de publicar, no 500 euros, les despeses de més de 500 euros, sinó d'1 euro. I en canvi aquest Govern supera en molt el compliment de la Llei de bon govern, de transparència, pel que respecte a aquesta publicació i crec que açò és el que realment els dol, açò és el que realment els fa mal.

El Partit Popular en el fons el que voldria és convertir aquest Parlament en un plató de *Sálvame*, ho deia el Sr. Alcover l'altre dia, i crec que ho trobava molt encertat, un *Sálvame* de les Illes Balears, perquè en aquest plató de *Sálvame* s'hi sent molt més còmode: un escenari de debat rosa, de debat groc, d'imatges molt lamentables. Perquè jo els vull recordar, el resum del seu mandat va ser aquest, aquest era el seu *Sálvame*...

(Remor de veus)

... aquest era el seu *Sálvame*, aquest era el diari, diari constant d'espectacle que el Govern Bauzá ens donava dia sí i

dia també. Al més pur estil del "caloret" de Rita Barberà, que no sé quina beguda va prendre aquell dia per fer aquell ridícul més espantós; o de la incultura del "Trepitja" de la consellera d'Educació que no sabia què era l'informe PISA i l'informe d'avaluació educativa; o d'un president en funcions que avui ens diu, i açò és el motiu final de la seva gran tesi ideològica, que "*España es una gran nación y los españoles muy españoles y mucho españoles también*",...

(Algunes rialles)

... aquesta és la gran doctrina que deixa el Partit Popular en aquest plató de *Sálvame* que dia sí i dia també vol alimentar.

I acab. Sra. Presidenta, ho vam dir a l'inici de la legislatura i ho tornaré a dir avui, moltes vegades. Sé que tenir grup parlamentari ha estat dolorós i ho continuarà essent, no per incomprensió, sinó per dolor polític d'alguns que estan asseguts aquí, però el nostre compromís continua essent el mateix: total, il·lusionat, convençut suport a aquest govern; serem lleials a mort amb el govern que hem intentat ajudar a conformar, i serem fidels a mort també a l'illa i als ciutadans que ens van confiar, que ens van donar la confiança a MÉS per Menorca, i a Menorca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos Partido de la Ciudadanía.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, abans de res voldria agrair-li ben sincerament la seva presència en aquesta tribuna per explicar les raons que varen motivar la remodelació del seu govern, o se'n digui com se'n digui si no s'ha de dir remodelació, fa prop de vint dies.

Ahir vaig tornar a mirar el vídeo de la seva compareixença davant els mitjans de comunicació per donar compte dels canvis governamentals, i hi ha una sèrie de coses que em varen cridar l'atenció; a alguna s'hi ha referit vostè mateixa fa una estona, però a d'altres no. Si no hi té inconvenient, idè, les hi record i començaré per aquí.

"Aquest nou govern -va dir llavors- és un govern més fort, amb més impuls polític". No li dic que no, però si això és així hem de donar per bo -abans aquest raonament el feia el diputat Jaume Font-, perquè les paraules no enganen, que l'anterior govern era un govern més feble, amb manco impuls polític o amb manco pes polític, per recórrer també a la seva expressió. Ja em perdonarà, però que vostè hagi de donar un impuls polític al seu govern quan duim, dúiem en el seu moment, tot just nou mesos de legislatura no és un bon senyal; o li ha fallat l'estratègia o li han fallat les peces, o li han fallat les dues coses a la vegada. L'estratègia passava per deixar als seus socis de Govern, tant de Mallorca com de Menorca, unes parcel·les de

poder i de representació i, pel que hem vist, també de nomenament. No dic que no hagi de ser així, però teòricament els nomenaments són una cosa seva com a presidenta del Govern. La Conselleria de Participació, etc., etc., ara convertida en Conselleria de Transparència, etc., etc., era un exemple d'això; reservada a MÉS per Menorca i edificada amb càrrecs de confiança de MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, la conselleria no va ser mai cosa seva, aquesta és la impressió que tots vàrem tenir, i crec que així realment li va anar.

Jo mateix li vaig suggerir en el seu moment en aquest mateix hemicicle que l'eliminàs com a tal conselleria i que repartís les seves competències entre Presidència i Educació; jo no volia que el conseller March hagués de carregar amb tot el pes, sinó que creia que aquest pes era perfectament repartidor, donades, a més a més, les competències que tenia. Em consta, a més, que va tenir en compte el meu suggeriment, ja que el dia de la compareixença davant els mitjans de comunicació vostè va dir textualment, i cit: "He decidit mantenir la Conselleria de Cultura i Transparència"; per tant realment si va decidir mantenir-la és que en algun moment devia pensar que hi havia la possibilitat de no mantenir-la.

I és una llàstima, de veres, és una llàstima que la mantengués, i és aquí on els errors d'estratègia convergeixen en la mala tria de les peces, perquè vostè va permetre que la situació de la conselleria arribàs on va arribar, i després, després de molt meditar i de molt parlar amb uns i altres, segons vostè mateixa confessava, va acabar nomenant consellera la persona que havia aglutinat al seu voltant, i liderat en definitiva, la guerra sorda i sonora contra la consellera sortint. O sigui, la va premiar, va premiar aquesta guerra. I si encara els seus primers actes haguessin desmentit aquests antecedents, miri, tot ho donaríem per ben invertit, però el cas és que la nova consellera de Transparència ha debutat amb un *collage* fotogràfic relatiu al monòlit de Sa Feixina que està ben enfora del que hauríem d'esperar de la cultura i de la participació pròpies del seu departament i que constitueix en canvi, això sí, ho reconec, un vertader exercici de transparència, de transparència -em sap greu- d'un pensament sectari que més hauria valgut que romangués en estat latent.

I una altra peça que vostè va moure en aquest govern és la del nou conseller de Territori, Energia i Mobilitat, en aquest cas per causa de força major, però també aquí hauria pogut ajustar-se -causa de força major, com s'ha dit repetidament avui, la malaltia del conseller Boned- però també aquí hauria pogut ajustar-se, convendrà amb mi, a baratar un conseller per un altre sense tocar la resta del Govern, o sigui, deixar el conseller de Presidència allà on era, ja que tan bé ho feia segons vostè, i cercar un substitut per al conseller Boned; però vostè volia incorporar al Govern la nova consellera de Presidència, allò del nou impuls polític o del nou pes polític a què s'ha referit abans, i va haver de fer-li lloc. El viatge de l'exconseller de Presidència cap a la nova conselleria de Territori, Energia i Mobilitat tenc per a mi que no té altra explicació que aquesta.

Per tant, Sra. Presidenta, vostè tenia un govern que no li funcionava, o que no li funcionava prou bé, un govern faltat de pes, d'impuls polític, i allò greu és que els primers passos del nou govern, aquests vint dies que ja duim gastats, no donen a

entendre que les coses hagin canviat gens ni mica, i si feim cas d'algunes declaracions més aviat hauríem de dir que han empitjorat.

Ara, a tot això, hi ha afegit alguna explicació més, és ver, algun argument nou, per exemple aquest argument segons el qual va triar consellers amb coneixements previs per no començar de nou, i per no tornar a ensopegar, també m'imagín; o aquest propòsit sobrevingut de tenir un govern molt més reivindicatiu -ho acaba de dir ara- de cara a Madrid. Bé, reivindicatiu jo crec que és un eufemisme; no dic que no hagi de ser reivindicatiu o que no ho sigui, en realitat l'adjectiu seria més aviat, jo crec, desafiant o desobedient, segons el context, però en tot cas diguem reivindicatiu.

Sra. Presidenta, el seu discurs, què vol que li digui, no permet aventurar res de bo, i amb això vull acabar. Només em queda desitjar-li, això sí, de cor que l'ull i la pipella de la consellera Pilar Costa la guardin per molts d'anys. Moltíssimes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Andreu Alcover, del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, ja sé que tothom estava esperant aquest punt avui, un dels punts més importants del que duim de legislatura, segurament. Jo dedicaré a parlar del tema que ens ocupa un minutet o mig minutet, i faré una al·legoria; potser no serà gaire encertada, però bé, crec que s'entendrà. Jo som culer; potser no és massa adequat a dia d'avui ser-ho, però això és com un equip de futbol, jo l'objectiu vull que guanyi tots els títols, i qui posi l'entrenador és responsabilitat seva, té llibertat per posar els jugadors que vulgui; ara bé, amb aquesta llibertat també hi va la responsabilitat, i si va bé els èxits d'aquest govern seran els èxits de la presidenta, i els fracassos també, inexcusablement, seran els fracassos de la Presidència i de tot el Govern. Per això el Sr. Bauzá passarà a la història com el pitjor president d'aquesta comunitat, el Sr. Bauzá al qual vostès aplaudien totes i cada una de les mesures que duia a aquest plenari.

(Alguns aplaudiments)

Avui, com he dit, tenim una setmana en què tenim el Sr. Montoro que ens -entre cometes- obliga o intenta obligar a majors retallades; hem tengut recentment els papers de Panamá; hem tengut... o és la darrera setmana per formar govern; i avui tenim un plenari amb dos punts crucials per a la societat de les Illes Balears: Otegi i la compareixença per parlar de la remodelació del govern, aquests a instància del Partit Popular, aquí nosaltres no hem intervingut en res. Mirin que ho he intentat; he intentat dir "a veure, quin benefici pot aportar a la societat qualsevol d'aquests dos punts?", perquè quan una proposta, il·lús de mi, al Parlament, jo sempre he fet les PNL intentant proposar qualque cosa que crec que va en benefici d'aquesta comunitat, però ja ho puc intentar que miri per on no

n'hi trob. Jo sé quin és l'objectiu per anar a fer mal, aquest el tenc claríssim, vostès anteposen el desig de separar i de crear zitzània en el Govern i amb els socis de govern al fet de fer propostes en positiu a la ciutadania. Tal vegada perquè el que els uneix, i això s'ha dit aquí, sigui el fet de fer mal al Govern i, indirectament, recordem-ho, a la ciutadania, i no les propostes en positiu que s'hagin de fer de cara a la ciutadania per sortir d'aquesta situació.

És clar, no hem parlat de dèficit, no hem parlat de dèficit, és que ja no en solem parlar de dèficit. Record la meva primera proposició no de llei, i perdonin que me'n vaig tan enrere, dia 15 de setembre, la record perquè era la meva primera i, per tant, entendran que li tenguí un cert afecte i, a més, es va proposar, era per incrementar el límit de dèficit, per instar l'Estat que incrementés del 0,3, proposava un increment considerable del límit del dèficit, sense entrar si hi havia de ser del 0,7; 0,8; 0,6.

El Partit Popular va acabar la intervenció amb una frase magistral, bíblica, bíblica, no passa res, jo som catòlic, vull dir no és una crítica això de bíblica, però deia *stultorum infinitus est numerus*, el nombre de beneïts és infinit. Indirectament, em vaig sentir que a mi em deien beneït per proposar un increment del sostre del dèficit, indirectament se'm deia això. Clar, jo vaig contestar amb aquella cita d'Einstein que deia que només hi ha dues coses infinites en el món: l'univers i l'estupidesa humana, i de la primera no n'estava segur.

Bé, crec que el temps ens ha donat la raó perquè fins i tot el Sr. Montoro ha reconegut que el 0,3 era incomplible i ha donat un poc d'aire a les comunitats autònomes. D'això hauríem de parlar avui en dia, d'això, vostès, haurien de parlar aquí, Déu em guard de dir-los el que han de fer, però és una opinió i deixi'm expressar-la, vostès haurien de parlar aquí de maneu feines per anar al Sr. Montoro a dir que no ens faci el que ens intenta fer. És això que s'hauria de fer, què no han sentit el Sr. Vicent Serra avui de matí quan feia la pregunta que de salut nosaltres gastam 1.200, perdó, 1.055 euros, quan la mitjana de l'Estat són 1.270? Què hem de retallar. Però, vostès estan en contra o estan a favor de les retallades? És que vostès és sentir la paraula retallar i comencen a salivar, comencen a salivar...

(Algunes rialles)

... comencen a salivar, i els retalls, els retalls sempre, sempre, inexorablement, van contra de la ciutadania, sempre, sempre, no ho oblidin mai.

I... ah!, no, no és ve, no és ver. Per favor! No...,

(Remor de veus)

... bé, en fi. No, no...

(Remor de veus)

... ja els ho vaig dir un dia, ja els ho vaig dir un dia, vostès, també és una opinió, han estat culpables de confondre quin era l'objectiu a l'anterior legislatura, l'objectiu mai no pot ser reduir dèficit perquè aquest objectiu és molt fàcil de complir: tanquin un hospital o dos. Ho varen intentar, però si tancam

Son Espases i la meitat de col·legis, el dèficit el complirem i si és l'objectiu..., el problema és que aquest no pot ser mai l'objectiu, mai, però vostès ho varen confondre això. Això és el problema.

Ara critiquen la remodelació del Govern, jo no entraré... a mi el que em sorprèn de tota la compareixença d'avui és que hagi estat capaç, Sra. Prohens, de venir aquí a criticar la remodelació del Govern sense posar-se vermella, és el màxim, el més sorprenent de tota la seva compareixença. Jo no diré tots els que varen canviar, perquè ho han dit un parell de vegades, jo el que diré és que fins i tot el batle haguessin volgut canviar si haguessin pogut, però no varen poder...

(Algunes rialles)

... no varen poder, perquè si no el Sr. Isern no hagués acabat la legislatura, vaja!, no hagués fet dos mesos, bé, dos mesos segurament sí, però per descomptat no hagués fet molt més.

Sra. Prohens, permeti'm dir-li una cosa que jo crec, i és una opinió particular, per tant, si no és així rectificaré, no em costarà gens, que és una falta de respecte, sota el meu punt de vista. Aquí la Sra. Presidenta cada vegada que vostès li han demanat una compareixença ha vingut aquí i ha comparegut, ha explicat el que vostès li han demanat. És vera que avui li demanaven una cosa tan concreta que hagut d'esplaiar-se un poquet, perquè en deu minuts o en dos minuts hagués acabat. Però vostè a la rèplica li ha llegit criticant el que havia llegit quan, evidentment, no sabia què havia de dir, no ho sabia jo, seria rar que ho sapigués vostè. Vostè ha criticat la intervenció llegint, és a dir, què vol dir: o és una crac mundial que en un moment és capaç de fer el discurs, o a vostè li és ben igual el que digui la presidenta quan compareix aquí...

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

... o a vostè li és absolutament igual el que digui la presidenta, una de dues.

(Remor de veus)

I perdoni, no s'ofenguí perquè també m'ho dic a mi, cracs mundials aquí no n'hi sol haver, i també m'hi incloc i també m'hi incloc.

Jo li vull agrair al Sr. Pericay, perquè almanco ha començat agraint la compareixença de la presidenta, cosa que és de dignificar, i curiosament, curiosament, ha estat dels pocs que ha estat tota la compareixença atenent-se al tema de la compareixença. Jo, sap què he fet quan vostè parlava, a part d'escoltar-la? He fet dues coses, de vegades en sé fer dues, he comptat el temps que dedicava a cada tema, vostè ha parlat tres minuts del Consell Consultiu, tres minuts de transparència i altres serveis i quatre minuts a crítiques de l'acció del Govern. Per cert, cap de les crítiques ha estat un incompliment del full de ruta dels acords pel canvi, cap, la qual cosa m'enorgulleix. I els he fixat, m'hi he fixat.

Si volien parlar deu minuts d'altres coses, per què demana una compareixença sobre la remodelació del Govern? Quin sentit té?...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... Quin sentit té? És a dir, jo..., és que tal vegada és que som més nou en aquest parlament, només duc vuit o nou mesos, però jo no ho entenc. Si volien parlar de la crítica del que ha fet el Govern demanin una compareixença sobre les accions de Govern, si la presidenta mateixa els ha dit que compareixerà tantes vegades com vulguin vostès o li demanin, ho demanin, si només ho han de demanar.

(Remor de veus)

En fi, per no allargar-me més, crec que s'ha dit molt, el fet de parlar el darrer sempre és un handicap i em toca. Jo no insistiré més, crec que per parlar de la remodelació del Govern i d'afegit d'Otegi, destinar quatre hores d'aquest parlament, crec sincerament, sincerament, que fins i tot els seus votants creuen que tenim coses millors a fer, coses molt millors a fer...

(Alguns aplaudiments)

... sobretot, i repetesc, quan el Sr. Montoro ens exigeix més retallades. Si vostès no ho veuen així, si vostès no ho veuen així, crec que vostès tenen un problema i evidentment no és que es duguin malament entre si, que també.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Començaré per agrair a tots els portaveus parlamentaris que han fet ús de la seva intervenció i de les seves propostes i explicacions. I permeti'm que comenci, ja que és tard i estam cansats, no?, i en fi, i jo no sé si el Grup Parlamentari Popular agrairà prou la lliçó magistral que li han donat avui, Sra. Prohens, de com no es fa oposició a un govern, si realment el que vostè vol és intentar desgastar aquest govern.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, no sé si faran ús de la rèplica, de la contrarèplica, però jo quasi que els reconeixeria després, els recomanaria després del que ha passat avui, que escolti una mica posicions raonables de gent que ha entès què ha succeït en aquesta comunitat autònoma, del missatge que ens han donat els ciutadans dia 24 de maig i del missatge que ens donen els ciutadans elecció rere elecció. Per tant, en fi.

Dit això, una cosa que em sembla prou òbvia de demanar, perquè clar, jo arrib a estar una mica despistada amb vostès, a vostè li sembla bé que jo comparegui quan un grup parlamentari em demana que comparegui, li sembla bé, ho troba bo per a la democràcia, per al Parlament. Per què va votar en contra 27 vegades en aquest parlament perquè comparegués

el Sr. Bauzá? Perquè vostè, a més, era diputada i portaveu adjunta del Grup Parlamentari Popular.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, té una incoherència, Sra. Prohens, en si mateixa que la fa fer un paper en aquest parlament que crec que hauria de controlar, crec que hauria de controlar. Vostè troba bé que jo comparegui en aquest parlament per explicar una remodelació que he fet del Govern que no té molt de misteri, perquè l'he explicada públicament, i després entraré en algun detall més si vostès volen, però això li sembla bé, que jo expliqui per què la Sra. Esperança Camps va dimitir i he cercat una persona o hem cercat una persona per ocupar aquesta conselleria, perquè el Sr. Boned estava malalt i evidentment l'hem substituït i hem aprofitat per fer un canvi del Govern. Això, està bé que jo comparegui a explicar-ho.

Està bé que compareixi el Sr. Rajoy al Congrés per explicar que ha dimitit un ministre seu perquè l'han trobat amb una *offshore* a Panamà, o no està bé?

(Alguns aplaudiments)

Per què vostès troben que el Sr. Rajoy no ha de comparèixer al Congrés de Diputats, quan és infinitament més greu del que parlam, Sra. Prohens? Perquè parlam de l'ètica política i de la transparència i d'això parlem, perquè després la segona discussió que vostè em fa és: per què existeix una conselleria de Transparència, Cultura? Què no s'adonen de l'herència que ens han deixat durant anys de govern del Partit Popular en aquesta terra? Què no s'adonen que s'ha de treballar de valent per l'ètica, per la transparència política, per la lluita contra la corrupció política? Bé, idò jo crec que sí, que és hora que donem esment des de l'acció política per fer tot això, però previ a això li vull fer una altra reflexió que no sé si m'entendran.

Dia 24 de maig els ciutadans varen anar a votar a les urnes i varen votar canvi en el fons i en les formes de fer política, un canvi important, i jo soc presidenta gràcies que molts de ciutadans varen votar diferents opcions polítiques d'esquerra, diferents opcions polítiques que vàrem ser capaces d'asseure'ns, d'arribar a un acord de polítiques necessàries per als ciutadans i d'una forma de fer política necessària per als ciutadans, i soc conscient que soc presidenta gràcies a aquest acord, Sra. Prohens. I això és la democràcia, aquesta és la grandesa de la democràcia, saber parlar, saber consensuar, saber dialogar, saber arraconar les diferències i juntar-nos pels acords, i així ho van saber fer el Partit Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem Illes Balears i des de diferents formes vàrem arribar a l'acord que ha fet possible aquest govern.

Jo entenc que a vostès això els soni estranyíssim i per això estan com estan i per això ve la segona reflexió que li faig també gratuïta.

(Algunes rialles)

Convé que canviïn, perquè no s'adonen que estan absolutament tot sols, que són incapaços de parlar amb ningú?

Què no s'adona que des de dia 20 de desembre a ara el Partit Popular ens ha sotmès a una situació d'instabilitat absoluta, que ni tan sols va assumir, essent el partit més votat d'Espanya, l'encomana del rei d'intentar fer un govern perquè és incapaç d'asseure a la seva taula cap partit polític? Això ho troba bo vostè en democràcia? Sincerament, aquest actitud del Partit Popular és la que vostè creu que és bona? Quan els ciutadans et demanen tot el contrari, els ciutadans et demanen capacitat de diàleg, capacitat de consens i capacitat d'acord, que és el que ha fet aquest govern i que és el que explic avui. I després s'estranyen de com hem conformat un govern.

Conselleria de Transparència, perquè és fonamental per a nosaltres com a eix polític, transparència, -i també li contesto a vostè, Sr. Pericay-, Transparència, Cultura i Esports, sí, perquè representa una part de valors i de ciutadans que havien estat absolutament maltractats amb les polítiques del Partit Popular, i aquest govern, que jo presidesc, té molt clar que vol posar en relleu aquestes polítiques i per això té una conselleria que funciona.

I ara a veure si em sé explicar bé, Sra. Prohens, durant aquests nou mesos aquesta conselleria ha funcionat i ha tirat endavant el full de ruta pactat i és públic i notori, des de l'impuls a l'Oficina Anticorrupció, des de les pròpies polítiques de transparència, des de la política cultural, des de la política de normalització lingüística, des de la política de joventut i esports, però m'entendrà si avui a les quatre del capvespre no farem un debat profund de les mesures que farà cada conselleria, perquè cada conseller, Sra. Prohens, -a veure si entenem els tràmits parlamentaris-, cada conseller ha demanat compareixença per explicar les seves polítiques i tendran oportunitat de debatre amb cada conseller.

I a veure si entén una altra cosa: jo no faig cap conselleria, Sr. Pericay, i va per a vostè, que em diuen: no, és que aquella conselleria no anava amb vostè. No, no, és que cada conseller ha fet els seus equips i així funcionam, així funciona aquest govern, i jo crec que amb bon criteri funciona aquest govern, evidentment. I per tant, crec que és prou obvi per què hem hagut de fer aquesta remodelació que ve d'una situació sobtada, evidentment, la dimissió d'una consellera i la situació de malaltia d'un conseller, no hi ha més història, és que no n'hi ha més. I jo em sent una mica ridícula aquí, al Parlament de les Illes Balears, quan podríem parlar de temes que interessin infinitament més als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, explicant una cosa que crec que és prou evident.

Per tant, hem fet dues substitucions i en aquest cas també amb la Conselleria de Presidència, tres substitucions, hem reforçat aquest pes polític del Govern, perquè vivim un moment que és evident, crec que a ningú no se li escapa, amb un Govern d'Espanya que es troba absolutament en funcions, que intenta imposar a les comunitats autònomes coses que no ens van bé; que, per tant, entram en una etapa de certa instabilitat i, per tant, creiem que el Govern ha aprofitat aquesta remodelació per fer aquest reforç polític, aquest impuls polític al qual m'he referit en alguna ocasió i que vostès avui m'han criticat.

Els criteris han estat, evidentment, un pacte, respon a un pacte, per tant, n'hem parlat? Sí, jo som una persona que parla

amb la gent i evidentment amb els meus socis de Govern d'una forma constant, em sembla lògic...

(Remor de veus)

...em sembla lògic, una remodelació de la qual hem parlat, una remodelació que respon a criteris de professionalitat, d'eficàcia i d'eficiència política. I les tres persones noves que asseuen al Consell de Govern, dues noves i una que canvia de cartera, com el Sr. Marc Pons, tenen l'absoluta confiança dels partits que conformam el Govern i de mi, com a presidenta, com a persones capaces, persones valentes, persones compromeses, persones que es deixaran la pell per a cadascuna de les àrees que se'ls ha encomanat.

Més no puc dir, o puc dir més, si vol, però em sembla que amb això queda absolutament tancat el seu possible debat.

Hem primat això, hem primat, sens dubte, és clar que sí, el fet que tothom se senti conformat dins aquest govern, només faltaria, no és res estrany, per tant, que tots els partits que conformam el Govern s'hi sentin representats; hem primat, sí, els criteris que hi hagi persones que representen també les altres illes, perquè és un govern de quatre illes, i aquesta també és una realitat objectiva que sempre he defensat, jo ja vaig defensar la reforma de la Llei electoral perquè fos obligat que els partits polítics posassin dones a les seves llistes, si no moltes de vostès crec que encara no serien diputades, Sra. Prohens,...

(Remor de veus)

...per tant, som una gran defensora d'aquestes... sí, sí...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

...sí, sí, així és, jo som una gran defensora d'aquestes qüestions perquè crec que això ens ajuda en democràcia, sí, ho som i ho pens.

I un altre criteri que hem fet és aquest, que, per primera vegada, sí, hi hagi un govern que té més dones que homes. A vostès, com que els va semblar fantàstic i varen... alabar dos govern sencers del Sr. Bauzá, que només eren homes, dos sencers que només eren homes, i a vostès tot això els va semblar fantàstic, a mi tot això no em sembla bé.

I després em diu..., ja li ho ha recordat tothom, que sembla mentida que vostè em vengui aquí a fer el discurs de les quotes d'illes o de les quotes de partits, ja li ho ha recordat tothom, després del que va passar a la passada legislatura..., en fi, lliçons poquetes. Jo he vingut aquí, he expressat qualitats polítiques en interès dels ciutadans d'aquestes illes dels tres nous consellers o de les tres noves carteres que ocupen aquests nous consellers. El Sr. Bauzá va fer moltes remodelacions, va mantenir només dos consellers, a un el va ascendir, a un el va ascendir a vicepresident i d'ell va dir: "*Le he puesto de vicepresidente porque me es fiel*", això és el gran argument polític d'una de les remodelacions.

(Alguns aplaudiments)

Jo li he dit, era important per a mi i per al nostre govern, era important mantenir continuïtat en les polítiques perquè estam contents de com va la línia política del Govern, perquè és la que hem signat amb Podem, la que hem fet pública, no girarem d'aquí perquè és el que hem acordat i per això nosaltres som membres del Govern i per això tenim l'estabilitat parlamentària que tenim, Sra. Prohens, és que això no amagarem i no ho canviarem, però per això era important la continuïtat dins les conselleries, i per això respon el nom de Ruth Mateu, el nom de Marc Pons i el nom de Pilar que són persones que no comencen de zero, sinó que durant aquests nou mesos han estat absolutament implicats en la gestió d'aquest govern.

I després em diu... i no sé qui m'ha criticat això, no?, la continuïtat, bé, no ho sé... la Sra. Núria Riera, el Sr. Mari Bosó i el Sr. Sansaloni varen passar de directors generals a consellers i això estava súper ben fet, d'acord, idò ara no sé per què ara està mal fet, és que jo... és clar, arribarem... en fi, hauríem de mantenir els mateixos discursos i la mateixa coherència.

Després m'expliquen allò de les quotes, i els han dit..., miri, Sra. Prohens, per si no fos poc la quota d'illes que va emprar el Sr. Bauzá, li afegiré el que els contava el Sr. Martí que... -a veure si fem memòria-, quan el Sr. Antoni Pastor se'n va anar de no adscrit al grup parlamentari, com que el PP es va quedar en una situació de no tenir ningú de Manacor, varen posar el Sr. Antoni Mesquida com a conseller de Salut, perquè era la quota de Manacor, i va durar tres mesos. O sigui, no només ja era una quota entre illes, perquè és clar, Simó Gornés, Joana Maria Camps, Sr. Lafuente, amb tots els respectes, Sra. Carmen Castro, que després va ser la quota d'Eivissa, la Sra. Cardona, que la varen posar de viceconsellera, perquè hi hagués qualcú d'Eivissa i es va crear un nou càrrec que no va fer absolutament res per a l'interès dels ciutadans d'aquestes Illes més que cobrar un sou cada mes i, en teoria, tenir qualcú d'Eivissa dins el Govern, perquè el Sr. Vicenç Serra no s'enfadàs, que era el president del Consell d'Eivissa, això és el que nosaltres hem vist i hem patit en aquesta cambra parlamentària. Per l'amor de Déu!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I després em diu: no, i és que és clar, les dimissions aquelles no sé perquè eren i aquestes són molt dràstiques. No, no, jo que intent saber d'on venim per apuntar bé on hem d'anar, record molt bé el Sr. Antoni Mesquida, i va dir: *"Estaba harto de las presiones, de la política y de los obstáculos. Siempre he sido una persona honesta, con principios y con dignidad, valoro mucho estos conceptos, y no puedo aceptar que me renuncien a obligar a los mismos. -no sé què li feien renunciar fer- Si la gente no puede tener su propio equipo, lo mejor que puede hacer es irse, yo no podía aguantar más.* I això els passava amb una majoria absoluta aclaparadora. Per tant, Sra. Prohens, la humilitat que em demana vostè a mi moltíssimes vegades, i que jo la tenc...,

(Algunes rialles i remor de veus)

..., i que jo..., sí, i que jo la tenc, Sra. Prohens...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... no, aquesta..., no, la demostració és que, Sr. Camps, jo som aquí, intent donar explicacions, don la cara, no m'amag, venc a debatre les vegades que sigui necessari, me'n vaig i debat amb els ciutadans, la Sra. Prohens ho sap molt bé, l'altre dia era a Campos amb els ciutadans de Campos, i jo tot això al Sr. Bauzá no li vaig veure fer mai. I vostè ho va aplaudir amb les orelles, tota aquesta actitud de supèrbia que es vivia en aquesta comunitat autònoma.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I no sé si li he de dir, però li diré, perquè a veure si n'aprenem! No només és que fessin quotes territorials, quotes de pobles, quotes..., no, no, quotes de partit: *"Rodríguez deja KO a Isern y Bauzá. Desde 2011, Rodríguez sólo tenía tres concejales en Cort, en 2015 tendrá todos los concejales"* O sigui, que la Sra. Durán no va fer ni la llista, i em parla a mi de qui fa el Govern. Ens entenem, Sra. Prohens?

Per tant, com que ja tenim prou experiència política, com hauríem de saber de què anam i com que hauríem de saber què interessa als ciutadans de les Illes Balears, convendria que acordàssim que en aquest parlament hem de debatre sobre els problemes que té la gent i hem d'intentar cercar solucions conjuntes. I del que vostè m'ha parlat avui no és dels problemes que té la gent i de com cercam solucions conjuntes, i jo agraeix el to de tots els portaveus, i la Sra. Camargo ha fet una explicació del que han estat aquests nou mesos de política del Govern i ha fet les seves valoracions en positiu d'alguns temes, coses que falten i coses en les quals hem d'avançar, i jo amb aquest tema hi estic totalment d'acord, és d'això de què hem de parlar, de veure de com podem cercar confluències, encara que ideològicament siguem lluny, hi ha coses que haurien de passar per sobre de nosaltres i que hauríem de ser capaços de parlar i de discutir. I jo continuu oberta en aquesta línia de treball.

I a la Sra. Camargo, per contestar-li, perquè crec que vostè s'ha pres el seu temps per poder explicar, evidentment jo som conscient que queda molt per fer, i ho he dit a la meua primera intervenció, queden coses a treballar, hem passat només nou mesos de legislatura, i vostè em deia: és molt important que fixem que hi ha d'haver més recursos econòmics en temes que són cabdals, i que nosaltres compartim perfectament, com vostè sap.

(Remor de veus)

Ens trobam amb la negociació en això, no ho tenim tancat, tenim una situació d'un ministre, que es diu Montoro, que té una obsessió contra les comunitats autònomes, on la Sra. Cladera i jo mateixa vàrem estar reunides la setmana passada dues hores i mitja amb ell, per intentar fer-li entendre que la realitat d'aquestes Illes no pot ser tractada com a una comunitat autònoma més; ens trobam en plena negociació, hem aconseguit alguns resultats que mai no es varen aconseguir amb quatre de legislatura, amb el mateix color polític a les dues institucions, mai no hi va haver aquestes reivindicacions. Ara s'afegeixen a això del dèficit, però qui va votar en el Consell de Política Fiscal i Financera que l'any que ve, que el 2016, tenguem un dèficit del 0,3 i el 2017 del 0% és el Partit Popular de les Illes Balears. I a mi això sempre em quedarà retratat,

perquè aquí hem fet debats parlamentaris i hem demanat aquesta qüestió i mai no va ser possible el canvi de postura per part del Govern d'Espanya.

Jo el que li puc garantir, Sra. Camargo, és que nosaltres no estam en la línia de cap retall ni en sanitat ni en educació ni en serveis socials i que la facultat de medicina no implicarà aquests retalls, i ho dic clar, i crec que ha de quedar clar per a tothom: no implicarà retalls en salut, ni en educació, ni en sanitat, ans el contrari; ara bé, hem d'aconseguir el finançament que mereix aquesta comunitat autònoma.

Acab, per explicar que duem nou mesos de govern intensos, nou mesos acomplint un full de ruta pactat, nou mesos canviant polítiques i crec que millorant les polítiques per als ciutadans d'aquestes Illes, nou mesos que, malgrat no els agradi, hem demostrat que es pot governar des del diàleg i des de la pluralitat, de vegades amb diferència, de vegades des de la discussió, de vegades no estarem d'acord amb tot, cap dels partits que conformam el Govern de vegades estarem d'acord amb tot. Ara bé, som capaços de mirar un poquet més lluny, mirar l'interès general, mirar l'interès dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma i aparcar les diferències.

Fem una nova forma de fer política i unes noves polítiques en aquesta comunitat autònoma, I acabaré per agrair a totes les persones que ho fan possible, evidentment a tots els membres del meu govern, a tota la gent que no són consellers i conselleres i que de vegades no se'ls veu tant, però que fan una feina immensa cada dia, i jo en soc conscient, es deixen la pell per poder-ho fer possible; als grups parlamentaris que donen suport a aquest govern, i als que, no donant suport a aquest govern, fan intervencions i duen propostes a aquest parlament que sí intenten resoldre problemes als ciutadans, perquè la intervenció del Sr. Jaume Font avui ha estat esplèndida, esplèndida, i crec que s'ha de dir, i crec que ha explicat perfectament el que succeeix i el que ha succeït en aquesta comunitat autònoma.

(Remor de veus)

Bé, ho pens així i ho dic, ho pens així i ho dic.

Per tant, i essent conscients, i acab amb això, que tot això que li he dit, que l'agraïment a aquestes persones que són magnífiques i que fan una feinada, a les que hi ha darrera, als diputats, a les diputades, als partits polítics que donen suport, tot això ve recollit d'un gran clam ciutadà, de molts ciutadans, Sra. Prohens, que vostè no va veure o no va intuir, perquè no es varen passejar ni els varen voler escoltar, de molts ciutadans que varen sofrir molt amb vostès com a governants, molt, Sra. Prohens, i varen haver de lluitar molt per poder canviar el Govern. I nosaltres, amb humilitat, intentam estar a l'alçada de les circumstàncies. M'agradaria que fessin el mateix.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, la seva supèrbia no té límit, quasi tampoc com la seva amnèsia, Sra. Armengol.

(Remor de veus)

3 de maig, 3 de maig del 2013, Francina Armengol, cap de l'oposició, sol·licitava en aquest parlament una compareixença de José Ramón Bauzá perquè explicàs la remodelació del Govern. Després no li devia semblar que allò era fer el ridícul i fer perdre el temps, ni parlar dels temes que no importen als ciutadans, Sra. Armengol.

(Remor de veus)

Com a cap de l'oposició ho va fer tan bé que no ha guanyat en la seva vida ni unes soles eleccions i que va tenir els pitjors resultats del Partit Socialista de la història de les Illes Balears.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

De fet, a les darreres eleccions nacionals ha deixat de ser la força més votada de l'esquerra, així estan.

Estabilitat política, em diu Francina Armengol, quan... -Sr. Font, podríem parlar de les polítiques que s'han dut a terme si se n'haguessin dut a terme alguna en aquestes àrees, i li he explicat i li he detallat: no acompleixen Llei de transparència estatal, no acompleixen índexs de transparència, no acompleixen Llei de bon govern, no han fet res en cultura perquè ho va dir la seva mateixa consellera, i no han fet res en esports, no han fet res en Presidència, per això no podem passar comptes de les polítiques que han fet fins ara.

Propostes en positiu, Sra. Armengol, jo no som com vostè i esper no ser-ho mai, i per això sí que des de la primera reunió que vàrem tenir com a portaveu li vaig fer i li vaig proposar grans pactes, Sra. Armengol, li vaig proposar grans acords: un acord en temes de territori, i vostè va optar per entrar dos decrets llei, d'esquenes a tothom, i votar que no a la seva tramitació com a llei.

Li vaig proposar un acord en tema educatiu, i vostè ha optat per un decret de llengües, també totalment imposat.

Li vaig presentar un acord per al tema de sanitat i li vàrem dir que estàvem al seu costat per a la facultat de medicina, però que ens havia de passar una documentació la qual, a dia d'avui, avui mateix, hem hagut de demanar empara a aquest parlament per la vergonya del que ens han contestat i perquè es neguen a trametre la documentació, com li correspon, al Grup Parlamentari Popular.

Li vaig proposar un gran acord en matèria turística i vostè va optar per l'ecotaxa, sense consens. Fins i tot en el tema de l'ecotaxa li vàrem proposar, al seu vicepresident, propostes en positiu, esmenes en positiu, i no en varen acceptar ni una.

Sra. Armengol, no es repeteixin més la seva mentida que vostè escolta tothom, que vostè dialoga amb tothom, 19

vegades el batle de Fornalutx, no ha pensat a contestar-me. Tampoc no m'ha contestat pel que fa al Consell Consultiu, ho haurem de tornar intentar.

Han basat la seva compareixença criticant la remodelació del Sr. Bauzá, això demostra que té molt poca cosa a dir del seu govern.

I cregui'm, si en nou mesos ha renovat el 30% del seu govern, a finals de legislatura no en quedarà ni un d'aquests que seuen aquí, aquests són els ritmes que agafa.

Propostes en positiu, avui mateix, Sra. Armengol, no fa falta anar a la passada legislatura, avui mateix s'ha aprovat instar el Govern a elaborar una llei d'indústria, a instàncies del Partit Popular, i ho hem aprovat tots els grups parlamentaris.

La setmana passada es aprovar millorar els serveis de salut mental infantojuvenil a tota la comunitat autònoma, ho vàrem aprovar amb els vots de Podem i amb el vot en contra del seu partit, deu ser que això de la salut mental per als infants i per als joves no és un tema prou important per a vostès, però es va aprovar.

El que passa és que vostè vengui aquí i presumeixi de propostes en positiu i que les hi fem arribar, quan vostè no compleix els acords d'aquest parlament, quan vostè se'n riu a la cara dels representants del poble i incompleix els acords d'aquest parlament, diu molt poc de vostè, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

El Sr. Martí, que m'estranya que hagi fet aquesta intervenció, ja que ha estat un dels artífexs d'aquest nou govern i un dels artífexs de tots aquests canvis de conselleres, i s'ha dedicat únicament i exclusivament dels deu minuts de la seva intervenció a parlar del Govern del Sr. Bauzá, és que, Sr. Martí, sincerament, té molt poc a dir de la seva nova consellera, i després d'haver-la escoltat, no ens estranya.

(Remor de veus)

S'ha de ser molt agosarat, ha dit, per parlar de transparència. Idò jo vull parlar de transparència en nom del Partit Popular i fer-ho amb la cara ben alta, a l'any 2010 aquest govern acomplia un 56,3% dels índexs de transparència, el 2012 un 83,8 i el 2014 un 93% dels índexs de transparència; ens trobàvem a la quinzena posició, els penúltims d'Espanya, el 2010, governant vostès, quan vàrem deixar el Govern el vàrem deixar a la sisena posició, aquesta ha estat la transparència del Partit Popular, que no es fa amb una consellera de Transparència que costa molts doblers a les butxaques dels ciutadans.

(Remor de veus)

I ja per acabar, Sra. Armengol, i amb tot el respecte que em mereix, Sr. Alcover, quan dugui aquí..., diu que fa vuit o nou mesos, quan dugui aquí quatre anys veurà que els discursos de Francina Armengol sempre són molt previsibles, ara només cal agafar els discursos de la passada legislatura, canviar-los el sentit a tot, fer tot el contrari del que deia que faria i tenim el

discurs que farà avui i, si vol, ja li puc avançar el discurs que farà la setmana que ve, i no em consider cap crac mundial.

I Sra. Armengol, amb tot el respecte que em mereix la seva presidència, jo no crec que ni jo ni cap de les meves companyes, ni tampoc vostès, siguem aquí perquè hi hagi una llei de quotes, jo crec que som aquí perquè som persones vàlides, perquè ocupam el lloc que ens correspon a la societat.

(Remor de veus)

Si vostè té alguna consellera que només és consellera per ser dona, aquest és un altre cantet.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, respondré des d'aquí quan el Partit Popular acabi el seu exercici d'autocomplaença.

(Algunes rialles i remor de veus)

Me'n recordava ara, escoltant el Sr. Alcover en aquesta frase que deia, que citava del Partit Popular *estultorum infinitus est numerus*, i me'n recordava d'una frase que va dir un company nostre a un anomenat periodista, que deia: "*Cuando el tonto coge un camino, el camino se acaba, pero el tonto sigue*". Jo recomanaria al Partit Popular, senyores i senyors del Partit Popular, Sra. Armengol, demostrin que no són part del nombre infinit d'idiotes i abandonin aquest camí, perquè, sincerament, jo crec que no som en aquesta parlament per fer perdre el temps no aquí a nosaltres, que hi som per això i per això ens paguen, també, sinó que no siguin aquí per fer perdre el temps a tanta gent que espera que totes aquestes polítiques a les quals em referia abans i que encara no s'han fet, es facin d'una vegada. Per favor, no col·lapsin la feina parlamentària amb aquestes estultícies, que es diu en llatí també, i facin que sigui possible l'avançament de les polítiques de canvi per les quals hem signat aquests acords! Per favor, no obstaculitzin la feina democràtica d'aquest parlament, que jo crec que és el que tothom espera al carrer! Si no ho fan per a nosaltres, per favor escoltin el que demana i espera la gent allà fora!

(Remor de veus)

Després també... m'agradaria dir a la Sra. Presidenta que és un exercici... -si em deixen els senyors i senyores del Partit Popular-, m'agradaria dir que és un exercici necessari fer aquestes compareixences, tampoc no crec que hagi de ser ni especialment aplaudit, ni tot el contrari, perquè crec que és part de la salut democràtica venir de tant en tant i explicar el que es fa i per què es fan les coses, llavors totalment d'acord que es faci això d'una manera regular.

(Remor de veus)

I dir també que vostè sap, i la consellera Cladera també, que hem donat suport a totes les negociacions que s'han fet a Madrid amb el ministre Torquemada Montoro, que estam totalment al costat del Govern en aquest sentit, per tal de negociar un millor finançament just per a les nostres Illes, no injust, com és el que varen deixar fer durant el temps de Bauzá per part del Partit Popular.

I dir-los també, dir-li que les retallades no són una cosa de Podem, que no volem que..., per descomptat que no volem que es facin, però no seriem nosaltres que penalitzaríem, no només nosaltres penalitzaríem si aquest govern fa retallades en educació o sanitat, també seria la gent del carrer, la qual penalitzaria aquestes retallades perquè, precisament, quan varen votar el mes de maig, que vostè tantes vegades s'ha referit a això, ha varen fer per posar fi a aquesta política "austericida" que ens ha conduït al desastre. Llavors no és per Podem, és per tota la gent que ha fet fora el Partit Popular d'aquestes Illes, que no es veia ni en educació ni en sanitat per posar en marxa la facultat de medicina.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Abril, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, jo, com que abans no he complert la meua paraula de no utilitzar tot el temps, aquesta vegada sí que seré molt breu. Només dir que aquestes propostes a què feia referència la Sra. Prohens, com la de transparència, la renda social, els desnonaments, la pobresa energètica o la que hem aprovat avui mateix sobre el tema de la llei d'indústria o el pla d'indústria, resulta que són les propostes contemplades en els acords pel canvi. Per tant, ve bé dir allò que el Partit Popular, almanco en aquesta legislatura, quan encerta és quan copia els partits del pacte.

Moltes gràcies.

(Algunes rialles, remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, no m'enfadi,...

(Algunes rialles)

..., és simptomàtic que contestam, jo anava a contestar també des d'allà, ja contestam des de l'escó, jo hi anava a

contestar, és simptomàtic. Crec que n'hi ha prou, prou, prou de fer aquesta política d'"i tu més", això no arregla els problemes de la gent que hi ha fora.

Esma, un poquet d'esma si en poden tenir entre tots, i a nosaltres és que ens ha telefonat en Gila i m'ha dit: *Jaume, - diu- basta de tonterias.*

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, també molt breument. Jo, Sra. Prohens, haver de parlar..., bé, crec que la seva intervenció demostra que la petició de compareixença avui ha estat absolutament magistral, inútil i de poc profitosa i crec que coincidim, és en el que coincidim tots els grups. Que el Partit Popular demani estabilitat política amb aquest escenari, que és el de la passada legislatura, jo crec que té molt poc d'aprenentatge. El Partit Popular hauria d'haver après de l'experiència d'aquests duríssims quatre anys.

Demandar transparència? Sí, es pot demandar transparència, però demandar transparència a qui ha amagat els seus comptes electorals, els comptes de la seva seu, els comptes..., açò és el que vostès haurien de demostrar, demostrar amb fets la transparència del Partit Popular amb els seus comptes.

(Remor de veus)

I finalment, els preocupa, els preocupa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... no es posin nerviosos, els preocupa el cost de la Conselleria de Transparència, els hauria de preocupar molt més el cost del Palma Arena i de tants Palma Arena que vostès encara no han explicat, açò és el que els preocupa, els preocupa una conselleria que els destapi encara més Palma Arena que tenen amagats dins les seves butxaques, aquesta és la seva preocupació, i els entenc.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, intervindrà des d'aquí presidenta, molt ràpidament. Abans la presidenta del Govern crec que no ha entès bé el que li he dit, jo no li he dit que vostè hagués de decidir quins han de ser els equips de les conselleries, no ho he dit mai això, el que sí ha de fer vostè és nomenar, crec jo, els consellers, això sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Andreu Alcover del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Em sap greu a aquestes hores, però no m'he pogut resistir, Sra. Prohens. Sap que un exercici que m'agrada fer a mi és demostrar les incoherències del Partit Popular i ara crec que n'he descoberta una altra que acaba de fer vostè aquí: si les compareixences i si els discursos de la presidenta Armengol són tan previsibles, que fins i tot vostè ja du escrita la rèplica, aleshores quin interès tenen aquestes compareixences?

(Alguns aplaudiments)

Quin interès tenen aquestes compareixences, si vostè ja sap el que li han de dir, per què li demanen? Per què li demanen? Ho poden vestir de colorí que això és una incoherència com una catedral. Almanco reconeixerà, i això són dades, i almanco que quedi constància en acta, haurà de reconèixer forçosament que la presidenta Armengol, cada vegada que vostè li ha demanat, o vostès li han demanat una compareixença, ha comparegut, en canvi, el Sr. Bauzá, a qui vostè aplaudia cada cosa que feia, i que, per cert, degué fer la llista dels que estan asseguts aquí, no va comparèixer en 27 vegades que li havien demanat. Per tant, això almanco s'haurà de reconèixer.

També perquè quedi constància en acta, ha dit que no vàrem acceptar cap esmena de l'impost turístic. Em sap greu, però és que també ho vaig dur jo, vaig ser el coordinador de la ponència, 4 de 19, un 20%, més o manco. Un èxit, no n'hi havia hagut cap mai.

I vostè ha criticat que no contestàs determinades preguntes la presidenta Armengol, però, és que, Sra. Prohens, és que vostè no les hi havia fetes, vostè li havia demanat comparèixer per parlar de la remodelació, i després s'estranya que li critiquin les remodelacions antigues del Sr. Bauzá, però és que la compareixença era per parlar de remodelació. De què volen que parli de transparència? És que no era de transparència la compareixença. Per tant, una altra incoherència.

En fi, per acabar i per no demorar més l'assumpte, a nosaltres el Govern ens sembla bé, mentre l'objectiu sigui clar i l'objectiu no tenim cap indicatiu per dubtar que el full de ruta marcat en els acords pel canvi hagi de ser canviat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Per tancar aquesta compareixença tan fructífera que hem fet entre tots i totes, començaré per dir una cosa per distendre una mica, Sra. Prohens. Qualque virtut dec tenir, perquè si ho hem fet tan malament, si ens ha anat tan malament electoralment, si som una persona supèrbia, que no diu (...) amb ningú, doncs he anat molt viva perquè som la presidenta del Govern. Per tant, qualque virtut i qualque cosa hem fet bé, hem estat capaços de posar-nos d'acord a un moment de dificultats, hem estat capaços de pactar unes polítiques i intentam tirar endavant aquest full de ruta, Sra. Prohens, encara que a vostè no li agradi, aquesta és la realitat.

Jo li repetesc una vegada més, he comparegut perquè vostè m'ha demanat per parlar de remodelació del Govern. La setmana que ve compareixeré per parlar d'una situació que crec que hauria de preocupar i ocupar tots els que seiem aquí i els que són fora, que és la situació econòmica d'aquesta comunitat autònoma i la situació que ens imposa el Govern d'Espanya. Esper que la setmana que ve puguem arribar a alguns acords, puguem fer feina junts per intentar fer feina en benefici dels ciutadans d'aquestes illes.

I repetesc una cosa que crec que és important Sra. Prohens, quan hem parlat de la necessitat d'una Conselleria de Transparència, de bones pràctiques democràtiques, de bon full de ruta en la forma de fer política, ve per moltíssimes qüestions i ens hem confós en moltes coses, i jo no li retrauré totes les èpoques de corrupció, però sí que li vull explicar una cosa que crec que també hauríem de començar a tenir present tots: el fet que un conseller hagi estat director general d'una radiotelevisió pública, no és una bona pràctica democràtica; el fet que l'Advocacia de la comunitat autònoma es dedicàs a perseguir els sindicalistes, no és una bona pràctica democràtica; el fet que es volgués acomiadar els funcionaris i els treballadors públics sense drets, i que, per cert, això ens ha costat 10 milions d'euros, no és una bona pràctica democràtica, per això necessitam establir bones pràctiques democràtiques, necessitam una conselleria que faci feina en bé de la transparència, en bé de la participació, en bé de la rendició de comptes. Jo crec que encara tots n'hem d'aprendre molt i vostès crec que d'una forma accelerada.

I acab amb una qüestió que per a mi és important i per tant, em sap greu l'hora, em sap greu cansar-los, però crec que és important dir-ho. Vostè m'ha dit que l'he com a insultada quan he dit que som diputades les dones, jo també eh?, som diputades perquè som dones, i crec que això mereix una reflexió política. Quan un parteix d'una situació desigual, necessita mesures de suport, de discriminació positiva que s'anomenen. Supòs que convindrà amb mi que homes i dones encara desgraciadament parteixen d'una situació desigual. Per tant, jo sóc favorable a les mesures de discriminació positiva. I vostè em diu: nosaltres som aquí diputades perquè som molt bones; no tenc cap mena dubte que totes les diputades, igual que tots els diputats deuen ser boníssims, ara, només una

pregunta que s'hauria de fer vostè: per què abans de la reforma de la Llei electoral, que obligava els partits polítics a complir una paritat amb els seus membres, el Partit Popular tenia molt poquetes dones de diputades? No n'hi havia cap de bona en aquella època?

(Alguns aplaudiments)

Per tant, els fets demostren la realitat.

Acabam perquè no es tracta de parlar d'això, però crec que era important ja que tenim l'oportunitat d'explicar-ho.

Per tant, quina és la meva convidada final? Sra. Prohens, Sr. Pericay, a tots els grups parlamentaris, crec que la setmana que ve tenim una oportunitat, aquesta setmana tenim negociacions importants, per poder tenir el finançament adequat -i la Sra. Camargo en això feia molta incidència-, si no tenim el finançament adequat és molt difícil poder donar els serveis que amb justícia es mereixen els ciutadans d'aquestes illes, i jo esper un debat serè, un debat tranquil, un debat amb propostes. Perquè vostè diu: jo li faig moltes propostes en positiu. Sra. Prohens, vostè em fa molts de titulars, però molts pocs continguts de proposta, que aquesta és la realitat més que objectiva que crec que saben tots els diputats i diputades d'aquesta cambra.

I no es preocupi, que jo veig i parl amb tots els batles, també parlaré i veuré el Batle de Fornalutx, com vaig estar l'altre dia amb ell pel carrer parlant i vàrem comentar que ens trobarem. L'important, Sra. Prohens, és que siguem capaços d'aparcar algunes diferències i que vostès siguin capaços d'assumir que són a l'oposició, que els ciutadans els hi han col·locat i que alguna reflexió també hem de fer tots. Nosaltres l'hem feta, hem estat capaços de posar-nos d'acord, d'eliminar algunes qüestions i d'intentar fer feina en positiu. Queda que vostès també es sumin a aquest carro.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

VI. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades sobre el règim d'incompatibilitats de la Sra. Maria Tania Marí i Marí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Finalment sotmetrem a la consideració de la cambra l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades sobre el règim d'incompatibilitats de la diputada Sra. Maria Tania Marí i Marí.

Sra. Secretària Primera vol llegir l'informe.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

La Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades, en reunió mantinguda dia 12 d'abril de 2016, ha estudiat la declaració presentada per la diputada Hble. Sra. Maria Tania Marí i Marí, a l'efecte de complir el que disposa el paràgraf segon, de l'apartat primer, de l'article 8 del Reglament de la

cambra, referent a l'examen d'incompatibilitats. L'examen s'ha fet de conformitat amb el que estableix als articles 3 i 5 de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears i les modificacions posteriors, i els apartats 2 i 3 de l'article 155 de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general i les modificacions posteriors.

Atesa la normativa abans esmentada, aquesta comissió resol d'informar el Ple de la cambra que la diputada Hble. Sra. Maria Tania Marí i Marí no està subjecte a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec.

LA SRA. PRESIDENTA:

Es pot considerar conforme l'informe? Sí.

I no havent més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
